

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 1999

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΗ'

Πέμπτη 29 Ιουλίου 1999

Αθήνα, σήμερα στις 29 Ιουλίου 1999, ημέρα Πέμπτη και ώρα 10.19' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Β' σύνθεση), για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα την επιστολή παραίτησης από το Βουλευτικό αξίωμα της συναδέλφου κ. Μαριέτας Γιαννάκου-Κουτσίκου.

"Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, με την επιστολή μου σας γνωρίζω ότι δεν θα διατηρήσω το αξίωμα της Βουλευτού της Βουλής των Ελλήνων και θα παραμείνω μόνο Βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Θεωρώ, κύριε Πρόεδρε, επιβεβλημένη αυτήν την πράξη κατ' αρχήν για λόγους πολιτικής αρχής και ηθικής τάξεως. Είναι προφανές ότι οι σημαντικές μου υποχρεώσεις τόσο ως Ευρωβουλευτού και μάλιστα επικεφαλής της αντιπροσωπείας της Νέας Δημοκρατίας, όσο και ως Βουλευτού της Βουλής των Ελλήνων δεν ήταν δυνατόν να υπηρετηθούν ταυτόχρονα με τον τρόπο που κατά τη γνώμη μου αρμόζει στο ύψος των αξιωμάτων.

Επιτρέψτε μου με την ευκαιρία αυτή, κύριε Πρόεδρε, να σας ευχαριστήσω θερμά για την άποψη όσο και επωφεληή συνεργασία που είχα μαζί σας στο πλαίσιο της κοινοβουλευτικής διαδικασίας. Θέλω να σας ευχηθώ καλή συνέχεια στα δύσκολα καθήκοντά σας επ' ωφελεία του δημοκρατικού πολιτεύματος και των συμφερόντων του ελληνικού λαού.

Μετά τιμής,

Μαριέτα Γιαννάκου-Κουτσίκου"

Μετά την παραίτηση της κ. Μαριέτας Γιαννάκου-Κουτσίκου, τη θέση της καταλαμβάνει η κ. Μάρω Κοντού, πρώτη αναπληρώτρια Βουλευτής του ψηφοδελτίου της Νέας Δημοκρατίας στην Α' Περιφέρεια Αθηνών.

Καλείται η κ. Μάρω Κοντού να προσέλθει και να δώσει τον νομοσυνταγματικό όρκο ενώπιον του εκπροσώπου της Εκκλησίας.

(Στο σημείο αυτό προσέρχεται η κ. Μάρω Κοντού και δίνει τον παρακάτω όρκο)

"Ορκίζομαι στο όνομα της Αγίας και Ομοούσιας και Αδιαίρετης Τριάδας να είμαι πιστή στην πατρίδα και το δημοκρατικό πολίτευμα, να υπακούω στο Σύνταγμα και τους νόμους και να εκπληρώνω ευσυνείδητα τα καθήκοντά μου".

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): 'Αξια, αξία.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: 'Αξια, αξία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συγχαρητήρια και καλή θητεία σας ευχόμεθα.

Υποθέτω ότι το βαπτιστικό σας είναι Μαρία, κυρία Κοντού;

ΜΑΡΩ ΚΟΝΤΟΥ: Μαριάνθη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ρωτώ για το Πρακτικό της ορκωμοσίας.

Κυρία Κοντού, στο ψηφοδέλτιο πώς αναφερόσασταν; Ως Μαριάνθη;

ΜΑΡΩ ΚΟΝΤΟΥ: Μου είπαν στη Γραμματεία ότι και στο Πρωτοδικείο είναι Κοντού Μάρω (Μαριάνθη).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Έτσι θα γραφεί και στο Πρακτικό.

ΜΑΡΩ ΚΟΝΤΟΥ: Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Να είστε καλά και καλή θητεία.

Κύριοι συνάδελφοι εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου της πρότασης νόμου του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας: "Περί κοινωνικής προστασίας των οικονομικά αδυνάτων".

Κύριοι συνάδελφοι, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος ορίζει ως ειδικό αγορητή στη συγκεκριμένη πρόταση νόμου τον κ. Σταύρο Σκοπελίτη.

Επίσης, ο Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου ορίζει ως ειδική αγορήτρια την κ. Στυλιανή Αλφιέρη.

Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεώργιος Σούρλας έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισηγούμαι την ψήφιση πρότασης νόμου για την κοινωνική προστασία των οικονομικά αδυνάτων που κατέθεσαν στη Βουλή δεκαπέντε συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας.

Θέλω να εκφράσω την ικανοποίησή μου για το ενδιαφέρον που έδειξε ο Πρόεδρος της Βουλής, για την ευαισθησία του για το ζήτημα αυτό, όπως προκύπτει από απαντητική επιστολή του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας.

Η πρόταση αυτή, κύριοι συνάδελφοι, απορρέει από το γεγονός ότι πολλά άτομα και οικογένειες στη χώρα μας αντιμετωπίζουν, όχι μόνο πρόβλημα αξιοπρεπούς διαβίωσης, αλλά επιβίωσης. Απορρέει από τις νομικές υποχρεώσεις που ανέλαβε η Ελλάδα απέναντι στους διεθνείς οργανισμούς, το άρθρο 13 συγκεκριμένα του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη του Συμβουλίου της Ευρώπης που κυρώθηκε με νόμο το 1984.

Πρέπει να θυμίσω εδώ στον κύριο Υφυπουργό και στους

εισηγητές των άλλων κομμάτων, ιδιαίτερα στον εισηγητή της Πλειοψηφίας κ. Βλασσόπουλο ότι ομόφωνα κυρώθηκε ο Ευρωπαϊκός Κοινωνικός Χάρτης.

Η πρόταση αυτή απορρέει από τους κανόνες της κοινωνικής δικαιοσύνης, της αλληλεγγύης, του ανθρωπισμού, του δικαιώματος να ζει ο κάθε πολίτης αξιοπρεπώς.

Στη Διαρκή Επιτροπή καταψηφίστηκε η πρόταση. Η Κυβέρνηση την κατεψήφισε με το αιτιολογικό ότι παραβιάζονται ανοικτές θύρες. Ο εισηγητής της Πλειοψηφίας και ο κύριος Υφυπουργός είπαν ότι είναι επαρκές το νομοθετικό πλαίσιο και ότι είναι επαρκής η κοινωνική προστασία που παρέχεται στους οικονομικά αδύνατους.

Τα άλλα κόμματα την κατεψήφισαν, γιατί δεν καλύπτει επαρκώς όλες τις κοινωνικές ομάδες που αντιμετωπίζουν προβλήματα επιβίωσης.

Είναι προφανές ότι δεν έχει γίνει κατανοητή η επιδίωξη της προτεινόμενης νομοθετικής ρύθμισης και είναι ανεπαρκής η ενημέρωση πολλών συναδέλφων γενικώς για το ζήτημα αυτό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ**)

Επιβάλλεται επομένως να δούμε το πρόβλημα σε όλη την έκταση, να γίνουν σύντομες ιστορικές αναδρομές για τις υποχρεώσεις της χώρας μας, να γίνουν επισημάνσεις, διευκρινίσεις και ειδικές αναφορές με συγκεκριμένα στοιχεία για να είναι και ουσιαστική η συζήτηση, ανεξάρτητα από την έκταση της υπόθεσης αυτής.

Κατ' αρχήν, πρέπει να συμφωνήσουμε ότι το πρόβλημα είναι υπαρκτό και προσλαμβάνει μεγάλες, επικίνδυνες διαστάσεις. Υπάρχουν άτομα και οικογένειες που αντιμετωπίζουν πρόβλημα επιβίωσης, άτομα που ζουν στη φτώχεια, την οικονομική εξαθλίωση και τον προχωρημένο κοινωνικό αποκλεισμό. Υπάρχουν άτομα που δεν μπορούν να καλύψουν εξ ιδίων τις βασικές ανθρώπινες ανάγκες.

Η έκταση του προβλήματος καταγράφεται στην έκθεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που αναφέρει ότι το 20% των Ελλήνων ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας. Οι συνέπειες από αυτήν την κατάσταση είναι συγκλονιστικές. Στα άτομα αυτά επικρατεί δυσφορία, απογοήτευση για τον αποκλεισμό από την οικονομική πρόοδο και την κοινωνική ευμοιρία. Επικρατεί αποδιοργάνωση και αντικοινωνική συμπεριφορά. Παρατηρείται χρήση βίας, χρήση ναρκωτικών, εγκληματικές πράξεις.

Θα πρέπει να σημειωθεί εδώ ότι το 70% των νεαρών εγκληματιών προέρχεται από φτωχές και διαλυμένες οικογένειες.

Τα μέλη αυτών των οικογενειών εκτίθενται σε μεγάλους φυσικούς και ηθικούς κινδύνους. Απέναντι στους φτωχούς, τους οικονομικά αδύνατους ο πλούτος, η χλιδή, η σπατάλη, η πρόκληση. Η μεγάλη κοινωνική ανισότητα είναι πρωτοφανής τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας. Είμαστε οι πρώτοι σε ανισότητα μεταξύ των ευρωπαϊκών χωρών και συγκεκριμένα το 10% των πιο φτωχών Ελλήνων απολαμβάνει το 2,6% του εθνικού προϊόντος και το 10% των πλουσιότερων Ελλήνων απολαμβάνει το 26% του εθνικού προϊόντος.

Παρατηρείται, δηλαδή, το φαινόμενο ορισμένοι να μην έχουν που να διαθέσουν τα χρήματά τους και άλλοι να αντιμετωπίζουν πρόβλημα επιβίωσης. Να χτυπούν τις πόρτες για να διασφαλίσουν είδη διατροφής για τα παιδιά τους και εμείς οι Βουλευτές όλο και περισσότερο αντιμετωπίζουμε αυτό το θλιβερό φαινόμενο στα γραφεία μας.

Επιβάλλεται για την πληρέστερη ενημέρωση να γίνει μια σύντομη ιστορική αναδρομή σε ό,τι αφορά τις υποχρεώσεις που ανέλαβε η χώρα μας απέναντι τους διεθνείς οργανισμούς για το ελάχιστο εισόδημα για την στήριξη των οικονομικά αδυνάτων.

Το 1961 τα κράτη-μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης μεταξύ των οποίων και η χώρα μας υπέγραψαν τον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη. Αποδέχτηκε τον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη. Βάση του άρθρου 13 τα συμβαλλόμενα μέλη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να μεριμνήσουν για τους οικονομικά αδύνατους για κάθε πρόσωπο που δεν διαθέτει επαρκείς πόρους και δεν είναι σε θέση να τους εξασφαλίσει με τα δικά του μέσα ή από άλλη πηγή.

Στην παράγραφο 2 του άρθρου 13 του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη επισημαίνεται ότι η χορήγηση αυτής της βοήθειας, κύριοι εισηγητές της Πλειοψηφίας και των άλλων κομμάτων, συνιστά περιορισμό των πολιτικών και κοινωνικών δικαιωμάτων. Όταν, δηλαδή, μια χώρα δεν παρέχει τα απαραίτητα προς το ζην, το ελάχιστο εισόδημα στους οικονομικά αδύνατους, τότε περιορίζουμε τα πολιτικά τους και κοινωνικά τους δικαιώματα, κύριε Υφυπουργέ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Διαβάστε ακριβώς τι λέει;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Το διάβασα πάρα πολύ καλά και να μη με διακόπτετε παρακαλώ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Όχι κατά ερμηνεία δική σας, τι λέει αυτός.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Δεν πρόκειται για ερμηνεία αλλά για πιστή απόδοση.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Απευθυνθήκατε σε εμένα και μάλιστα με την επίκληση "κύριε Υφυπουργέ". Μου δίνετε το δικαίωμα να σας απαντήσω;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Απαντήστε μου, μόνο το χρόνο μου να κρατήσετε κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Σούρλα, δεν μπορεί να κρατά το χρόνο το Προεδρείο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Τι να κάνουμε, να απαντήσει ο κύριος Υφυπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Θα σας απαντήσει στο τέλος ο κύριος Υπουργός. Μην προκαλείτε, όμως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Ακριβώς αυτό λέει: Όταν δεν χορηγούνται αυτά τα επιδόματα, περιορίζονται τα πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα.

Το 1965 ο Ευρωπαϊκός Κοινωνικός Χάρτης άρχισε να τίθεται σε εφαρμογή από τα μέλη-κράτη του Συμβουλίου της Ευρώπης και το 1984, κύριε Υφυπουργέ, με το ν.1426 κυρώσαμε εδώ στη Βουλή τον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη και το άρθρο 13 με κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ και με ομοφωνία όλων των κομμάτων. Έχει σημασία αυτό όταν έρχονται τα κόμματα και καταψηφίζουν την πρόταση στη Διαρκή Επιτροπή. Ομόφωνα αναλάβαμε τη δέσμευση, αρνείσθε αυτό το γεγονός; Δεν μπορείτε να το αρνηθείτε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Δεν σας απαντώ για να μη σας διακόπτω. Θα σας απαντήσω συνολικά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Αναλάβαμε, λοιπόν, αυτήν την υποχρέωση. Μάλιστα το ΠΑΣΟΚ, που ήταν Κυβέρνηση κατά τη διάρκεια της συζήτησης και της κύρωσης του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη, τόνιζε με έμφαση δια του εισηγητού του ότι είχε την πολιτική βούληση να προχωρήσει γρήγορα σε βελτιώσεις του κοινωνικού και οικονομικού επιπέδου όλου του λαού. Όλα αυτά πριν από δεκαπέντε χρόνια που προβάλατε ιδιαίτερα την κοινωνική σας ευαισθησία και τη σοσιαλιστική σας προοπτική. Πέρασαν δεκαπέντε χρόνια από τότε και παρά τις δεσμεύσεις, παρά τις υποχρεώσεις που απορρέουν από εκείνες τις νομοθετικές ρυθμίσεις και τις κυρώσεις που προβλέπονται, δεν έγινε τίποτε προς αυτήν την κατεύθυνση.

Το σύνολο σχεδόν όλων των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει θέσει σε εφαρμογή το άρθρο 13 του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη και μόνη εξαίρεση αποτελεί η Ελλάδα. Στην Κύπρο το άρθρο 13 τέθηκε σε εφαρμογή από το 1990 με το νόμο για το δημόσιο βοήθημα και χορηγείται σε περισσότερες από δώδεκα χιλιάδες ατόμων ή οικογενειών. Κατά μέσο όρο η βοήθεια αυτή ανέρχεται σε εκατόν τριάντα χιλιάδες (130.000) δραχμές το μήνα και μάλιστα έχει καταστεί άγινιστο το δικαίωμα να μπορεί να το διεκδικήσει ο Κύπριος πολίτης όταν δεν του το χορηγεί η πολιτεία.

Πρέπει να γίνει σαφές και κατανοητό ότι η πρότασή μας αναφέρεται στο ελάχιστο εισόδημα για την αξιοπρεπή διαβίωση των οικονομικά αδυνάτων και όχι στις κατηγορίες που χορηγούνται επιδόματα. Αναφέρεται στην εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 13 και όχι σε εκείνα τα οποία μας

είπατε στη Διάρκη Επιτροπή και τα οποία θα πείτε και προφανώς και σήμερα εσείς, κύριοι του ΠΑΣΟΚ και της Κυβέρνησης, αρραδιάζοντάς μας εδώ για μια ακόμη φορά επιδόματα τα οποία χορηγούνται σε διάφορες κατηγορίες και κοινωνικές ομάδες. Βεβαίως γίνεται αυτό. Αλλά εδώ μιλάμε για το ελάχιστο εισόδημα, το εισόδημα επιβίωσης για τους οικονομικά αδυνάτους. Συγκεκριμένα σαφώς ρητώς και κατηγορηματικώς.

Διατείνεται η Κυβέρνηση ότι είναι επαρκής η κοινωνική πολιτική όχι μόνο με την επιδοματική, αλλά και με τα ποικίλα προγράμματα για όλες τις κατηγορίες των πολιτών.

Είπε ο κ. Κοτσώνης στην κοινοβουλευτική επιτροπή και αναμένεται να το επαναλάβει και σήμερα, ότι παραβιάζουμε ανοιχτές πόρτες, ότι υπάρχει επαρκές νομοθετικό πλαίσιο και ότι είναι επαρκής η κοινωνική πολιτική η οποία ασκείται για τους οικονομικά αδυνάτους. 'Η δε γνωρίζετε κύριοι εσείς που έχετε αυτήν την άποψη το πρόβλημα σε όλη του την έκταση ή αποκρύπτετε την πραγματικότητα. Την πραγματικότητα όμως την εμφανίζουν οι ανεξάρτητοι εμπειρογνώμονες στο Συμβούλιο της Ευρώπης. Και βεβαίως την αποκαλύπτουν, κύριε Υφυπουργέ, και τα δικά σας τα κείμενα τα οποία καταθέσατε στη Βουλή απαντώντας σε σχετική ερώτηση όπως θα πω παρακάτω.

Τι λέγει η επιτροπή ανεξαρτήτων εμπειρογνώμωνων του Συμβουλίου της Ευρώπης στις εκθέσεις για την προστασία των οικονομικά αδυνάτων; 'Οτι στην Ελλάδα δεν υπάρχει ένα όριο εισοδήματος κάτω από το οποίο να κρίνεται αναγκαίο ότι εντάσσεται ένα άτομο στην κοινωνική προστασία. Δεν παρέχεται η δυνατότητα προσφυγής σε δικαστικά όργανα για τη διεκδίκηση του βοηθήματος, δεν έχει καταστεί αγωγίμο αυτό το δικαίωμα.

Αναφέρω μόνο δύο επισημάνσεις-καταγγελίες που κάνει η επιτροπή των ανεξαρτήτων εμπειρογνώμωνων. Αυτές οι επισημάνσεις-καταγγελίες υποχρέωσαν την Κυβέρνηση να συστήσει επιτροπή τον Ιούνιο του 1997 για την επεξεργασία και διαμόρφωση προτάσεων για την αναθεώρηση του υφιστάμενου νομικού πλαισίου σχετικά με την κοινωνική προστασία των οικονομικά αδυνάτων. Δηλαδή, να προτείνει την εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας σε εκείνη του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη.

Ο κ. Κοτσώνης σε απάντηση που μου έδωσε το Μάρτιο του 1998 αναφέρει ότι η απογραφή ατόμων που βρίσκονται σε κατάσταση ανάγκης δεν έχει γίνει. Ελάχιστο εισόδημα για να ενταχθεί κάποιος στην κοινωνική προστασία που προβλέπει το ν.δ. 57/73 δεν έχει καθοριστεί.

Και τώρα το σημαντικότερο απ' όλα για την ενίσχυση των οικονομικά αδυνάτων. Τι χορήγησε η ελληνική πολιτεία για τους οικονομικά αδυνάτους; Το 1995 είκοσι εκατομμύρια διακόσιες χιλιάδες (20.200.000) δραχμές σε όλη την Ελλάδα. Το 1996 είκοσι εκατομμύρια (20.000.000) δραχμές ακριβώς σε όλη την Ελλάδα. Το 1997 δεκαοκτώ εκατομμύρια (18.000.000) δραχμές ακριβώς σε όλη την Ελλάδα. Στα τρία χρόνια σύμφωνα με τα στοιχεία του Υπουργείου δόθηκαν στους οικονομικά αδυνάτους πενήντα οκτώ εκατομμύρια (58.000.000) δραχμές σε όλη την Ελλάδα. Αυτή είναι η κοινωνική πολιτική που ασκείτε για τα άτομα αυτά! Και αυτή είναι η συνέπειά σας απέναντι σε εκείνο που κυρώσατε με νόμο και επαίρεσθε για την κοινωνική σας πολιτική, για τη σοσιαλιστική σας και δημοκρατική σας ευαισθησία.

Ελέγχθη στην κοινοβουλευτική επιτροπή από τον εισηγητή του ΠΑΣΟΚ και από τον κ. Κοτσώνη, ότι είναι επαρκής η νομοθεσία μετά την ψήφιση των δύο νόμων. Του Υπουργείου Εργασίας "Μέριμνα για την απασχόληση προσώπων ειδικών κατηγοριών" και του Υπουργείου Υγείας "Ανάπτυξη Εθνικού Συστήματος Κοινωνικής Φροντίδας".

Επειδή αναμένεται να επαναληφθούν αυτά τα επιχειρήματα και από τον κύριο Υφυπουργό και από τον εισηγητή της Πλειοψηφίας, θα παρακαλούσα να αναφέρετε συγκεκριμένα, κύριε Βλασσόπουλε, ποια διάταξη από αυτά τα δύο νομοθετήματα που ψηφίζετε αναφέρεται στο ελάχιστο εισόδημα. Γιατί παραπλανάτε τη Βουλή όπως κάνατε στη Διάρκη Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων; 'Ισως δεν είστε καλά ενημερωμένοι.

Θα παρακαλούσα, λοιπόν, όταν θα έρθετε στο Βήμα να πείτε μία

διάταξη που να αναφέρεται στο ελάχιστο εισόδημα, που αναλάβατε δέσμευση. Και αν επικαλεστείτε το άρθρο της ανάπτυξης του Εθνικού Συστήματος Κοινωνικής Φροντίδας, έχω να σας απαντήσω. Θα περιμένω όμως να δω πόσο το έχετε διαβάσει και πώς το έχετε ερμηνεύσει.

Την απάντηση όμως τη δίνει η επιτροπή στην Κυβέρνηση για την κοινωνική πολιτική για το νομοθετικό πλαίσιο που υπάρχει. Είναι η επιτροπή που διόρισε ο κ. Γείτονας τον Ιούνιο του 1997 και που συστάθηκε μετά τις καταγγελίες και τις επισημάνσεις των ανεξαρτήτων εμπειρογνώμωνων του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Τι διαπιστώνει η επιτροπή αυτή για τους οικονομικά αδυνάτους; Η κοινωνική πολιτική ασκείται με το προεδρικό διάταγμα 57/73, δηλαδή, της χούντας και του τότε Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών Ιωάννη Λαδά.

Είναι απαραίτητη η υπογράμμιση αυτή για όσους εντάσσονται στις λεγόμενες δημοκρατικές και προοδευτικές δυνάμεις της χώρας. Από το 1973 μέχρι σήμερα με το προεδρικό διάταγμα Λαδά ασκείται η κοινωνική πολιτική στην Ελλάδα.

Δεν υπάρχουν ειδικά προγράμματα -επισημαίνει η επιτροπή- κοινωνικής προστασίας των οικονομικά αδυνάτων. Το μόνο πρόγραμμα εντοπίζεται σε μία υπουργική απόφαση του 1973 για επείγουσες και για καθαρά οριακές καταστάσεις. Και αυτή η διάταξη είναι χουντική, κύριοι των λεγόμενων δημοκρατικών προοδευτικών και λοιπών δυνάμεων.

Το υφιστάμενο σύστημα δεν εξασφαλίζει επαρκείς προνοιακές παροχές, τονίζει η επιτροπή, που εσείς, κύριε Υφυπουργέ, συστήσατε. Το ελληνικό σύστημα κοινωνικής ασφάλειας δεν εξασφαλίζει επαρκείς πόρους συντήρησης για κάθε άτομο που βρίσκεται σε κατάσταση ανάγκης τονίζει η επιτροπή και προτείνει ένα νέο θεσμικό πλαίσιο όπως χαρακτηριστικά αναφέρει "αυτοτελή νόμο για την ενίσχυση των ατόμων των οικονομικά αδυνάτων".

Από αυτά όμως δεν λάβατε τίποτα υπόψη σας, καμία πρόταση. Το γυρίζετε ανάποδα το πόρισμα και έρχεστε μετά να μας πείτε εδώ στη Βουλή ότι έχετε προβεί σε νομοθετικές ρυθμίσεις που αντιμετωπίζουν το πρόβλημα αυτό.

Αυτόν τον αυτοτελή νόμο που προτείνει η επιτροπή, κύριε Υφυπουργέ, εισηγούμαστε για την ψήφισή του, εδώ στο Τμήμα για τους οικονομικά αδυνάτους. Είναι μία πρόταση νόμου που εναρμονίζεται με τις διατάξεις του άρθρου 13 του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη του Συμβουλίου της Ευρώπης, μια πρόταση που έρχεται να θέσει σε εφαρμογή τις δεσμεύσεις που αναλάβαμε ως χώρα, που αναλάβατε ως Κυβέρνηση, που αναλάβαμε ως κόμματα και εμείς της Νέας Δημοκρατίας και εσείς του ΠΑΣΟΚ, αλλά και τα άλλα κόμματα που τότε συμμετείχαν και εκπροσωπούσαν στη Βουλή των Ελλήνων.

Αναλάβαμε αυτήν την υποχρέωση πριν από δεκατέσσερα χρόνια και έμεινε στο χρονοντούλαπο, μια πρόταση σύμφωνα με το άρθρο 13, μια πρόταση για τους κοινωνικά αδυνάτους για να αντιμετωπιστεί μια κατάσταση που προσβάλλει το σύγχρονο άνθρωπο. Προσβάλλει κάθε έννοια σύγχρονης κοινωνίας και ανθρωπίνης αξιοπρέπειας.

Πού θα πάει αυτή η ιστορία; Πού θα πάει αυτή η ανισότητα; Πού θα πάει αυτή η φτώχεια και εξαθλίωση για ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού; Δεν το βλέπει ο καθένας αυτό;

Είδате σεις κανένα από μας να τυγχάνει φιλοξενίας ή να δέχεται να διαμείνει σε κανένα από αυτά τα φτωχόσπιτα;

'Ολοι μας προστρέχουμε στις προσκλησεις των πλουσίων των βορείων προαστίων και των μελών της οικονομικής ολιγαρχίας, για να κάνουμε την εμφάνισή μας. Εγώ δεν είδα κανέναν μας να προστρέχει σε κανένα φτωχόσπιτο, όπου αντιμετωπίζει πρόβλημα επιβίωσης, ούτε να φάει μαζί του, ούτε φυσικά να διαμείνει. Μία Ελλάδα που πορεύεται με υψηλούς στόχους προς το 2000, δεν επιτρέπεται να παραμείνει απαθής μπροστά σ' αυτό το θλιβερό φαινόμενο. Ελπίζω, τόσο η Κυβέρνηση, όσο και τα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης, να αναθεωρήσουν τις απόψεις τους, τις θέσεις τους, που διατύπωσαν στη Διάρκη Επιτροπή των Κοινωνικών

Υποθέσεων και να ψηφίσουν την πρόταση.

Εάν εκτιμάτε, κύριε Υφυπουργέ, ότι δεν είναι επαρκής ότι έχει ατέλειες και αδυναμίες κι εσείς και το κόμμα σας και τα άλλα τα κόμματα, δεν έχετε παρά να κάνετε προσθήκες, βελτιώσεις, τροποποιήσεις, αντικαταστάσεις άρθρων και αν στο σύνολό τους τα απορρίπτετε, δεν έχετε παρά να προτείνετε μια άλλη πρόταση. Σε κάθε άλλη περίπτωση, δικαιούται ο καθένας αντικειμενικός παρατηρητής να σας κατηγορήσει για ασυνέπεια απέναντι στις δεσμεύσεις, που αναλάβατε ως Κυβέρνηση, που αναλάβαμε ως κόμματα. Δικαιούται να σας κατηγορήσει ότι είναι στείρα η πολιτική για ένα ζήτημα εξόχως κοινωνικό και ανθρώπινο.

Εγώ έχω κάνει και άλλες προτάσεις νόμων. Και όχι μόνο εγώ, και πολλοί άλλοι συνάδελφοι. Και έχουν γίνει πολλές προτάσεις και σχέδια νόμου.

Η πρόταση όμως αυτή, κύριοι συνάδελφοι, έχει κάτι ξεχωριστό. Φέρνει τον καθένα μας, το κάθε κόμμα, τον κάθε Βουλευτή ενώπιον των ευθυνών του. Καλούμαστε να δείξουμε την ευαισθησία και τη στήριξη μας στους φτωχούς, στους οικονομικά αδύνατους, έμπρακτα και όχι με φραστικά σχήματα και ρητορικούς λόγους, άνευ ουσίας, ως συνήθως. Ήρθε η ώρα να αποδείξουμε, κύριοι συνάδελφοι, ότι νομοθετούμε και για εκείνους που δεν είναι ισχυροί εύποροι, δεν είναι ισχυροί οικονομικοί παράγοντες. Δεν μπορούν να ασκήσουν πιέσεις σε μας τους πολιτικούς, δεν επηρεάζουν εξελίξεις, δεν μπορούν να συνδικαλιστούν, δεν διαθέτουν μηχανισμούς, όπως άλλες κοινωνικές τάξεις και ομάδες. Πιστεύουν όμως ακόμη ότι έχουν εμάς τους Βουλευτές. Ας αποδείξουμε ότι τους εκφράζουμε, τους εκπροσωπούμε, τους στηρίζουμε. Απ' αυτήν την πρόταση και από την έκβαση αυτής της συζήτησης θα κριθεί η ευαισθησία των Βουλευτών όλων των κομμάτων απέναντι στους οικονομικά αδύνατους, η κοινωνική αλληλεγγύη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Βλασσόπουλος έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Σούρλας, εισηγητής της Μειοψηφίας, άσπραψε και βρόντησε και πραγματικά τιμπίμαι να δω μήπως είμαι κι εγώ χουντικός. Αλλά όλες αυτές οι κοινωνικές παροχές που επιδιώκουν να βοηθήσουν τους οικονομικά αδύνατους αλήθεια, όλες αυτές οι παροχές, που δίδονται από το κράτος μέσω ενός υπάρχοντος νομοθετικού πλαισίου δεν αποτελούν ένα ουσιαστικό επίδομα ή βοήθημα επιβίωσης;

Κύριοι συνάδελφοι, η πρόταση νόμου των δεκαπέντε Βουλευτών συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας περί κοινωνικής προστασίας των οικονομικά αδυνάτων, που σήμερα συζητούμε στην Ολομέλεια της Βουλής, παρουσιάζει, κατά την άποψη του ομιλούντος, δύο αξιοπρόσεκτα στοιχεία. Το πρώτο είναι το στοιχείο της υπερβολής. Το δεύτερο είναι το στοιχείο της αποσιώπησης.

Το πρώτο σχετίζεται με τον υπερβολικό και δραματικό τρόπο με τον οποίο παρουσιάζεται το πρόβλημα των οικονομικά αδυνάτων, της φτώχειας, του κοινωνικού αποκλεισμού και του περιθωρίου, που πραγματικά υπάρχουν στη χώρα μας. Τόσο υπερβολικό και δραματικό που νομίζει κανείς πως ζει σε κάποια άλλη χώρα, πως η Ελλάδα είναι τριτοκοσμική χώρα και πως η σημερινή Ελλάδα είναι η καθημερινή Ελλάδα των δεκαετιών του '40 και του '50.

Αποκομίζει επίσης την αίσθηση πως η πρόταση αφορά και αναφέρεται σε κάποια άλλη βαλκανική χώρα που τώρα πραγματοποιεί τα πρώτα της βήματα, τα πρώτα νηπιακά βήματα της δημοκρατικής, οικονομικής και κοινωνικής της χειραφέτησης.

Το δεύτερο στοιχείο αφορά την αποσιώπηση των μεγάλων κοινωνικών παρεμβάσεων της πολιτείας με σειρά μέτρων και ενεργειών για τη συνδρομή και ανακούφιση των οικονομικά αδυνάτων, των οικονομικά ασθενέστερων τάξεων και ομάδων του πληθυσμού. Πράγματι η πολιτεία με σειρά μέτρων, ρυθμίσεων και ενεργειών, έχει κατορθώσει να οικοδομήσει ένα εθνικό σύστημα κοινωνικής προστασίας, που ενισχύει τους οικονομικά αδύνατους

και εξασφαλίζει την αναγκαία κοινωνική συνοχή. Και μάλιστα σε μία πράγματι πολύ δύσκολη περίοδο για τη χώρα μας, μία περίοδο σκληρών δημοσιονομικών μέτρων και, θα έλεγα, οδυνηρών θυσιών για τον ελληνικό λαό. Σε μία περίοδο, τέλος, που στις ευρωπαϊκές χώρες κάτω από την επέλαση του νεοφιλελευθρισμού και της παγκοσμιοποίησης της οικονομίας το κράτος-πρόνοιας υποχωρεί και ξεθεμελιώνεται.

Και εδώ αξίζει να θυμίσω στους αξιότιμους κυρίους συναδέλφους και κυρίως στο λάβρο εισηγητή της Μειοψηφίας, πως το κράτος-πρόνοιας θεμελιώθηκε κυρίως μετά το 1981, πως το κράτος-πρόνοιας είναι έργο του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την περίοδο που συνεζητείτο η πρόταση νόμου των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας στη Διάρκη Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων της Βουλής, στις 3 Σεπτεμβρίου 1998, τελείωνε η επεξεργασία δύο σπουδαίων νομοθετημάτων στο Εθνικό Κοινοβούλιο. Του ν.2643/1998 "Μέριμνα για την απασχόληση προσώπων ειδικών κατηγοριών" και κυρίως του ν.2646/1998 "Ανάπτυξη του εθνικού συστήματος κοινωνικής φροντίδας". Δύο ουσιαστικών νομοθετημάτων, δύο ουσιαστικών νομοθετικών τομών στον τομέα της κοινωνικής φροντίδας στη χώρα μας.

Έκτοτε ακολούθησαν και άλλες νομοθετικές παρεμβάσεις. (Νόμος για τις εργασιακές σχέσεις, μίνι ασφαλιστικό, νόμος για τον Ο.Ε.Κ. κλπ.) που μαζί με το νομοθετικό πλαίσιο που υπήρχε έχουν εξασφαλίσει ένα άρτιο νομοθετικό οικοδόμημα που εγγυάται κοινωνική προστασία και φροντίδα σε άτομα και ομάδες του πληθυσμού, που το επίπεδο διαβίωσης τους υπολείπεται και χρειάζονται τη στήριξη της πολιτείας για να συμμετάσχουν ενεργά και ισότιμα στην οικονομική και κοινωνική ζωή της χώρας. Ένα νομοθετικό πλαίσιο με εξασφαλισμένη, εγγυημένη και αυξανόμενη, κάθε χρόνο, χρηματοδότηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εξ' αιτίας αυτής της συμπτώσεως είχα πει τότε πως η πρόταση νόμου των κυρίων συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας, των εκλεκτών συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας, ακυρώνεται εκ των πραγμάτων. Σε καμιά, όμως, περίπτωση δεν απαξιώνεται η προσπάθεια γιατί η συζητούμενη πρόταση νόμου εκφράζει την ανθρώπινη ευαισθησία, αλλά και την ανθρώπινη ευαισθησία όλων μας, απέναντι σε ειδικές κατηγορίες πολιτών, καθώς και σε ευπαθείς, ευαίσθητες και μειονεκτικές ομάδες του πληθυσμού. Ομάδες και κατηγορίες που ζουν στο περιθώριο και βιώνουν τον κοινωνικό αποκλεισμό.

Ας δούμε, όμως, πώς είναι διαμορφωμένο το νομοθετικό και προνοιακό πλαίσιο-οπλοστάσιο μετά την ψήφιση του προνοιακού νόμου-τομή του 2646 της 20.10.1998, "Ανάπτυξη του εθνικού συστήματος της κοινωνικής φροντίδας", ενός νόμου που τώρα βρίσκεται στο στάδιο της εφαρμογής, που τώρα εφαρμόζεται.

Ενός νόμου με τον οποίο επιχειρείται -και είναι βέβαιο πως θα επιτευχθεί- ο εκσυγχρονισμός, η αναδιάρθρωση και ο εξορθολογισμός του συστήματος. Ενός νόμου που, κατά τη γνώμη του ομιλούντος, δίνει απάντηση στα ερωτήματα και στις προτάσεις, της προτάσεως νόμου που συζητούμε.

Κύριος άξονας του προνοιακού και νομοθετικού πλαισίου είναι το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας.

Αναλαμβάνει ρόλο επιτελικό σε θέματα πρόνοιας. Μεταφέρει αρμοδιότητες στην περιφέρεια, με σκοπό την αποκέντρωση του συστήματος. Κινητοποιεί την κοινωνία και θέτει το σύστημα υπό κοινωνικό έλεγχο. Αποδέχεται την αρχή πως η παροχή κοινωνικών φροντίδων αποτελεί για την πολιτεία συνταγματικό χρέος.

Αναγνωρίζει το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως αυτά προσδιορίζονται και κατοχυρώνονται και των κοινωνικών δικαιωμάτων, όπως αυτά απορρέουν από τον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη. Κατανοεί και αναγνωρίζει πως η κοινωνική προστασία συνυπάρχει με την κοινωνική δικαιοσύνη και την ανθρώπινη αλληλεγγύη, γιατί έτσι διασφαλίζεται η κοινωνική συνοχή.

Ενδιαφέρεται κατ' εξοχήν για την οικογένεια, το παιδί, τη νεότητα.

Εξασφαλίζει κοινωνικές υπηρεσίες και κοινωνική φροντίδα, παροχές σε είδος, παροχές σε χρήμα, εκπαίδευση και κατάρτιση, ψυχοκινητική στήριξη, κοινωνική ένταξη και επανένταξη σε άτομα και ομάδες ειδικών κατηγοριών.

Ενισχύει μοναχικά άτομα, που δεν έχουν δυνατότητα αυτοβοήθειας.

Δείχνει ξεχωριστή ευαισθησία και δίνει ιδιαίτερο ειδικό βάρος για τα άτομα με ειδικές ανάγκες: κατάρτιση, εκπαίδευση, κοινωνική ένταξη κλπ.

Καλύπτει και μεριμνά για τους παλιννοστούντες ομογενείς, τους επαναπατριζόμενους, τους οικονομικούς πρόσφυγες, τους οικονομικά αδύνατους.

Καλύπτει με εισοδηματικές ενισχύσεις την οικογένεια, τη μητρότητα, το παιδί.

Ενδιαφέρεται για τη στέγαση, αποκατάσταση και κοινωνική ένταξη των αιτιγάνων.

Μεριμνά για τους ανήλικους παραβατικούς, τα ορφανά, τους ανήλικους με οικογενειακά προβλήματα.

Αναπτύσσει ειδικές δράσεις για τους ηλικιωμένους.

Εκπονεί καινοτόμα προγράμματα και δράσεις και δημιουργεί ειδικά κέντρα, Κέντρο Άμεσης Κοινωνικής Βοήθειας, Κέντρο Στήριξης Αυτιστικών, δίκτυο κέντρων εκπαιδευσεως κατάρτισης και κοινωνικής υποστήριξης ατόμων με ειδικές ανάγκες.

Το σύνολο αυτών των υπηρεσιών, δράσεων και φροντίδων προς τους έχοντες χρεία, τους αναξιοπαθούντες και αυτούς που ζουν στο περιθώριο και τον αποκλεισμό, Έλληνες και ξένους, παρέχεται μέσω ενός ολοκληρωμένου, αποκεντρωμένου, αποτελεσματικού και επαρκώς χρηματοδοτούμενου δικτύου κοινωνικών υπηρεσιών και φροντίδων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας δούμε τώρα τι διαλαμβάνει η πρόταση νόμου των δεκαπέντε συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας, που αρθρώνεται και αποτελείται από δεκατρία άρθρα.

Η πρόταση, αφού διαπιστώνει πως έχουν ανατραπεί οι κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες και οι παραδοσιακές κοινωνικές δομές - αστικοποίηση, γήρανση του πληθυσμού, ανατροπή και αναστροφή της ηλικιακής πυραμίδας, κοινωνικός αποκλεισμός και περιθώριο, οι σύγχρονες κοινωνικές μάστιγες, ναρκωτικά και AIDS, λαθρομετανάστες, οικονομικοί μετανάστες κλπ.- αναφέρεται και απαριθμεί τις κοινωνικές νεοπλασίες, τα κοινωνικά προβλήματα που χρειάζονται θεραπεία, παραβιάζοντας όμως έτσι ανοιχτές θύρες, κύριε Σούρλα.

Η πρόταση αναφέρεται στην ανεργία κυρίως των νέων, στη φτώχεια, στους οικονομικούς πρόσφυγες και παλιννοστήσαντες ομογενείς, στους λαθρομετανάστες, στη μαύρη εργασία και στην άγρια εκμετάλλευση των οικονομικών προσφύγων, στην τρίτη ηλικία στα μοναχικά άτομα, στις άγαμες μητέρες, στις μονογονεϊκές οικογένειες, στους συνταξιούχους, κυρίως τους χαμηλοσυνταξιούχους, στην ετερεία, στα παιδιά των φαναριών, στους άστεγους, στις αυτοκτονίες, στην αύξηση της παραβατικότητας και εγκληματικότητας.

Στο σημείο αυτό πρέπει να πω πως η πολιτεία μεριμνά και αντιμετωπίζει πολλά, τα περισσότερα από αυτά τα κοινωνικά προβλήματα επιτυχώς. Και τα αντιμετωπίζει με ευαισθησία και ανθρωπιά.

Πρέπει επίσης να δεχθώ και να δεχθούμε όλοι με ειλικρίνεια πως το σύστημα της ολοκληρωμένης κοινωνικής προστασίας που είναι έργο του ΠΑΣΟΚ, και το θεμελίωσε το ΠΑΣΟΚ, το προχωρά τώρα το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας με το νόμο πλαίσιο, ο οποίος βρίσκεται τώρα σε εφαρμογή. Όμως παρά τη νομοθετική του επάρκεια και τη γενναία και απρόσκοπτη χρηματοδότησή του υπολείπεται σε αποτελεσματικότητα και στερείται ποιοτικών χαρακτηριστικών.

Υπάρχουν βέβαια δύο μεγάλα προβλήματα, τα οποία ταλανίζουν τα οποία απασχολούν την ελληνική κοινωνία. Είναι το θέμα της απασχόλησης, το θέμα της ανεργίας και το θέμα της φτώχειας, αλλά στις πραγματικές τους διαστάσεις.

Η ανεργία και η απασχόληση είναι αλήθεια πως για τη χώρα μας αποτελεί ένα μεγάλο κοινωνικό πρόβλημα που αφορά κυρίως τους νέους, τους νέους επιστήμονες και κυρίως επίσης, τις γυναίκες. Είναι επίσης, αλήθεια πως βρισκόμαστε πολύ πίσω από ορισμένες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης την Ισπανία, την Ολλανδία, τη Γαλλία. Ακόμα είναι αλήθεια πως αυτήν τη στιγμή το ποσοστό της ανεργίας στην Ελλάδα έχει ξεπεράσει κατά τι το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Είναι αλήθεια επίσης -και αυτό πρέπει να το δεχθείτε- πως η Κυβέρνηση με σύνολο πολιτικών και το Εθνικό Σύμφωνο Απασχόλησης, προσπαθεί να αντιμετωπίσει το πρόβλημα αυτό και το αντιμετωπίζει με τρόπο λυσιτελή, με τρόπο αποδίδοντα καρπούς.

Στο σημείο αυτό θέλω να τονίσω τα μέτρα που πήρε η Κυβέρνηση για την απασχόληση, μέτρα κόστους πεντακοσίων δισεκατομμυρίων (500.000.000.000) δραχμών, τα οποία βρίσκονται σε εξέλιξη και θα περατωθούν το 2004. Είναι μέτρα που θα ανακουφίσουν διακόσιες χιλιάδες άνεργους, κυρίως νέους άνεργους, μέσω προγραμμάτων εκπαίδευσης, επαγγελματικής κατάρτισης, αυταπασχόλησης, επιδότησης της ανεργίας κ.λπ.

Για τη φτώχεια επίσης, πρέπει να πω, πως πραγματικά αγγίζει το 20% του πληθυσμού. Είναι το ποσοστό το οποίο παρατηρείται και στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η φτώχεια όμως είναι ένας όρος που δεν μπορεί μονοδιάστατα να τον προσδιορίσει κανένας με οικονομικά και μόνο χαρακτηριστικά.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση αποδέχεται τον εξής ορισμό: Φτωχά είναι τα άτομα, οι οικογένειες και οι πληθυσμιακές ομάδες που οι πόροι τους, υλικοί, κοινωνικοί, πολιτισμικοί, είναι τόσο περιορισμένοι, ώστε να αποκλείονται από έναν ελάχιστο αποδεκτό τρόπο ζωής, στη χώρα μέλος που ζουν. Ως κριτήριο οικονομικής μέτρησης η Ευρωπαϊκή Ένωση δέχεται πως φτωχοί είναι αυτοί που έχουν εισοδήματα μικρότερα του ημίσεως του μέσου όρου σε κάθε κράτος-μέλος. Οι φτωχοί για την Ευρωπαϊκή Ένωση, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του Eurostat, ανέρχονται σε εξήντα εκατομμύρια και για τη χώρα μας σε δύο εκατομμύρια περίπου.

Η τάση για αύξηση της φτώχειας στις αστικές περιοχές αφορά κατά σειρά νοικοκυριά με άνεργο γονιό, μονογονεϊκές οικογένειες, οικογένειες μεταναστών, προσφύγων, παλιννοστούντων, πολύτεκνες οικογένειες, οικογένειες με ηλικιωμένο αρχηγό του νοικοκυριού, αιτιγάνους κλπ.

Με την ευκαιρία θέλω να θυμίσω στους συναδέλφους την επέκταση και την αύξηση του ΕΚΑΣ, του Επιδόματος Κοινωνικής Αλληλεγγύης των Συνταξιούχων, τη μείωση της τιμής των φαρμάκων και του πετρελαίου θέρμανσης, τη μείωση του ποσοστού από (25% σε 10%), συμμετοχής στη φαρμακευτική δαπάνη των συνταξιούχων, την αύξηση του αφορολογήτου εισοδήματος. Και βεβαίως μπορώ να θυμίσω και άλλα πολλά. Να θυμίσω επίσης, τους ξενώνες φιλοξενίας για τους πάσχοντες από AIDS και να τονίσω πως η χώρα μας είναι από τις ελάχιστες, ίσως η μόνη χώρα, ίσως η εξαίρεση, που καλύπτει εξ ολοκλήρου τη φαρμακευτική δαπάνη για τους πάσχοντες από AIDS. Να θυμίσω τους ξενώνες για τα παιδιά των φαναριών και τα νέα παραβατικά άτομα, ξενώνες που είναι έργο του παρισταμένου Υφυπουργού Υγείας και Πρόνοιας κ. Κοτσώνη.

Θα θυμίσω τέλος ότι η χώρα μας έχει το μικρότερο αριθμό αυτοκτονιών και τη μικρότερη εγκληματικότητα. Ενώ έχει παρατηρηθεί αύξηση της εγκληματικότητας στην Ευρώπη και τον κόσμο εξακολουθούμε να έχουμε το μικρότερο ποσοστό από όλες τις χώρες της Ευρώπης.

Τελειώνω με δύο παρατηρήσεις-επισημάνσεις. Η μία αφορά το επίδομα-βοήθημα επιβίωσης, για το οποίο θέλω να επισημάνω ότι πράγματι αποτελεί αναφαίρετο δικαίωμα για κάθε Έλληνα και χρέος της πολιτείας, απορρέει δε από το Σύνταγμα. Θέλω, όμως, να τονίσω ότι η πολιτεία πρέπει πρώτα και κυρίως να φροντίσει να χτυπηθούν, να παταχθούν οι αιτίες που προκαλούν την ανέχεια, τη φτώχεια, τον αποκλεισμό και το περιθώριο.

Να τονίσω επίσης ότι με το υπάρχον επαρκέστατο νομοθετικό πλαίσιο, την υπάρχουσα δημοσιονομική πραγματικότητα και την ορθολογική διαχείριση των πόρων, η πολιτεία προ-

σπαθεί και συνδράμει ουσιαστικά και ενισχύει αυτούς που έχουν ανάγκη, τους αναξιοπαθούντες, άτομα ή ομάδες.

Θέλω τέλος να προβληματίσω και να προβληματισθώ. Μήπως το επίδομα επιβίωσης οδηγήσει σε άλλα αποτελέσματα, καλλιεργώντας την κοινωνική οκνηρία, την αδιαφορία, την τεμπελιά; Έχουμε παραδείγματα από άλλες χώρες που εδόθησαν τέτοιου είδους επιδόματα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Πείτε τα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ: Θα σας το πω μετά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Πείτε τα τώρα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ: Αναφέρομαι στις πρώην σοσιαλιστικές χώρες.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Δεν μιλάμε γι' αυτές τις χώρες, αλλά μιλάμε για χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εσείς είσαστε σοβαρός άνθρωπος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ: Είμαι πολύ σοβαρός και το ξέρετε. Είχα αντίδραση εξ αριστερών, όπως είδατε!

Η δεύτερη παρατήρηση-επισήμανση αφορά τη διατύπωση του άρθρου 2 της προτάσεώς σας, κύριε Σούρλα. Δικαιούχοι προστασίας είναι μόνο οι Έλληνες πολίτες που μένουν μόνιμα στη χώρα μας και δεν τους έχει αφαιρεθεί η ελληνική ιθαγένεια. Με τη διατύπωση αυτή, κύριοι συνάδελφοι, αναιρείτε τους εαυτούς σας. Ενώ από την πρόταση νόμου αναβλύζει πραγματικά ανθρωπιά, ενώ από τη διαμόρφωση και τη φιλοσοφία της φαίνεται ότι οι συντάκτες της διαθέτουν αυξημένη κοινωνική ευαισθησία, με τη διατύπωση αυτή υπάρχει κίνδυνος να θεωρηθούν αυτοί που υπέγραψαν την πρόταση ρατσιστές.

Οι Έλληνες, όμως, κύριοι συνάδελφοι, διακρίνονται για την ανθρωπιά, για την κοινωνική τους ευαισθησία, την αλληλεγγύη τους προς όλους τους ανθρώπους, ανεξάρτητα από φυλή, φύλο, θρησκεία και χρώμα δέρματος. Οι Έλληνες ποτέ δεν υπήρξαν ρατσιστές.

Τελειώνοντας και μέσα στα χρονικά όρια ομιλίας που μου επιτρέπει ο Κανονισμός θέλω να καλέσω τους συναδέλφους που συνέταξαν την πρόταση να την αποσύρουν, γιατί, κύριε Σούρλα και κύριοι συνάδελφοι, που την έχετε υπογράψει, θα αναγκαστώ με μεγάλη μου λύπη να την καταψηφίσω. Θα αναγκαστώ επίσης να καλέσω τους συναδέλφους των άλλων πτερύγων να πράξουν το ίδιο με μένα. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι εκ μέρους του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος ορίζεται ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο κ. Γεώργιος Τσαφούλιας.

Επίσης έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων: "Κρατικό Πιστοποιητικό Γλωσσομάθειας και άλλες διατάξεις".

Ο κ. Σκοπελίτης έχει το λόγο. Αν δεν απατώμαι είναι και ο παρθενικός σας λόγος.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ: Βεβαίως είναι ο παρθενικός μου λόγος, κύριε Πρόεδρε, και γι' αυτό ζητώ την ανοχή και την κατανόησή σας και απ' όλους τους συναδέλφους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Αυτό είναι αυτονόητο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ: Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι ζούμε σε έναν κόσμο που τα προβλήματα της φτώχειας και της μιζέριας έχουν πάρει τεράστιες, εκρηκτικές θα έλεγα διαστάσεις και αγκαλιάζουν καθημερινά όλο και μεγαλύτερες μάζες του εργαζόμενου λαού.

Κάθε μέρα όλο και περισσότεροι συνάνθρωποί μας έρχονται αντιμέτωποι με το φάσμα της πείνας και της εξαθλίωσης. Όχι μόνο έρχονται αντιμέτωποι, αλλά και βιώνουν δραματικά τις συνέπειές τους.

Πρόσφατα όπως γνωρίζετε και συγκεκριμένα πριν δέκα μέρες είδε το φως της δημοσιότητας μια έκθεση μιας αρμόδιας επιτροπής του ΟΗΕ για το θέμα αυτό και πράγματι τα στοιχεία που δίνονται σ'

αυτήν την έκθεση είναι συνταρακτικά, τρομακτικά, εφιαλτικά θα έλεγα για το μέλλον της ανθρωπότητας αν αυτή βέβαια εξακολουθήσει να βαδίζει στα ίδια τα χνάρια.

Συγκεκριμένα λέει η έκθεση ότι σήμερα παραμονές της νέας χιλιετηρίδας εκατομμύρια άνθρωποι στον πλανήτη μας ζουν σε τέτοιες συνθήκες, συνθήκες απαράδεκτες για το ανθρώπινο είδος. Πιο συγκεκριμένα λένε τα στοιχεία αυτά ότι στις αρχές του 21^{ου} αιώνα δεκάδες παιδιά πεθαίνουν το κάθε λεπτό στον πλανήτη μας γιατί δεν έχουν τα στοιχειώδη για τη διατροφή τους αγαθά. Λένε επίσης ότι εκατομμύρια άνθρωποι στον κόσμο ακόμη και στις ίδιες τις ανεπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες δεν έχουν πού την κεφαλήν κλίνει και κοιμούνται οπουδήποτε όπως τα αδέσποτα σκυλιά στην πατρίδα μου.

Στα ίδια χνάρια βέβαια βαδίζει και η κατάσταση στη χώρα μας. Πάνω από το 20% του πληθυσμού -το αναγνωρίζουμε όλοι- που αντιστοιχεί περίπου στα δύομισι εκατομμύρια (2.500.000) ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας, εκατοντάδες χιλιάδες είναι οι άστεγοι και οι αριθμοί και τα ποσοστά αυτά αυξάνονται και διευρύνονται όλο και περισσότερο. Και διευρύνονται βέβαια με τις στρατιές των ανέργων που διογκώνονται καθημερινά και πιο πολύ. Διευρύνονται επίσης από την καταστροφή της μικρομεσαίας αγροτιάς μας που το τελευταίο χρονικό διάστημα έχει πάρει όλο και πιο εντατικούς ρυθμούς.

Και αυτή η κατάσταση διογκώνεται -πρέπει να το τονίσω εδώ- σε ορισμένες περιοχές που θέλουμε, και έτσι είναι, να τις ονομάζουμε εθνικά ευαίσθητες όπως η ιδιαίτερή μου πατρίδα που σ' αυτές τις περιοχές η εξεύρεση εργασίας έγινε το πρόβλημα ιδιαίτερα για τους νέους ανθρώπους και είναι σίγουρο ότι αν δεν υπήρχαν τα προβλήματα που υπάρχουν, όπως το πρόβλημα της ανεργίας κλπ. στα μεγάλα αστικά κέντρα, τότε πραγματικά θα ήταν δύσκολο να παραμείνουν σ' αυτές τις περιοχές αυτοί οι νέοι άνθρωποι.

Και το ερώτημα, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι γιατί βιώνει η εργαζόμενη ανθρωπότητα αυτά τα προβλήματα. Γιατί βιώνει αυτήν την κατάσταση την ολέθρια για το σήμερα και το αύριο της και μάλιστα σε μια εποχή που η παραγωγή των αγαθών δεν είναι εκείνη πουλείπει από την ανθρωπότητα. Είναι άραγε αυτή η κατάσταση που υπάρχει σύμφυτη με τη μοίρα του εργαζόμενου ανθρώπου ή οφείλεται στην ανικανότητά του να αξιοποιήσει τις ευκαιρίες που του παρουσιάζονται όπως θέλουν να ισχυρίζονται ορισμένοι και να βγουν απ' αυτήν την κατάσταση που σήμερα βρίσκονται;

Ούτε το ένα ούτε το άλλο, κύριοι συνάδελφοι, γιατί η αιτία, η ρίζα του κακού, η γενεσιουργός αιτία των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι, των προβλημάτων που αναφέρθηκαν και αναφέρονται εδώ σήμερα βρίσκεται στον κόσμο που οικοδομεί και στη χώρα μας και γενικότερα το μεγάλο κεφάλαιο. Έναν κόσμο που βασίζεται στην υπερεκμετάλλευση των εργαζόμενων και στην καταλήστευση του ιδρώτα τους απ' τη μια μεριά και από την άλλη στη συγκέντρωση υπέρογκων κερδών και αμύθητου πλούτου στα χέρια και στις τσέπες καθημερινά και πιο λίγων ανθρώπων.

Αποκαλυπτική γι' αυτήν την εξέλιξη τη δραματική θα έλεγα για την ανθρωπότητα είναι και η έκθεση που προανέφερα του ΟΗΕ. Λέει συγκεκριμένα η έκθεση αυτή ότι σήμερα το 20% των πιο πλούσιων ανθρώπων του πλανήτη ελέγχει το 86% του παγκόσμιου πλούτου ενώ το αντίστοιχο 20% των φτωχότερων ανθρώπων του πλανήτη μας ελέγχει μονάχα το 1% του παγκόσμιου πλούτου.

Επίσης, λέει η έκθεση του ΟΗΕ ότι οι τρεις πιο πλούσιοι άνθρωποι του κόσμου έχουν περισσότερα όσα είναι το ακκαθάριστο εισόδημα των τριάντα πέντε φτωχότερων κρατών, που σ' αυτά κατοικούν εξακόσια εκατομμύρια άνθρωποι. Ναι, αγαπητοί συνάδελφοι, εξακόσια εκατομμύρια άνθρωποι έχουν περισσότερα στοιχεία αθροιστικά λιγότερα απ' ότι έχουν τρεις άνθρωποι σ' αυτήν τη γη.

Αλλά και στη χώρα μας τα πράγματα δεν είναι καλύτερα, δεν είναι διαφορετικά και δεν μπορούσε να είναι διαφορετικά, αφού την ίδια στιγμή που διογκώνονται τα προβλήματα για τα οποία συζητάμε και αναφερθήκαμε, τα προβλήματα, δηλαδή, που αφορούν τη φτώχεια, την εξαθλίωση, τη μιζέρια, την περιθωριοποίηση κλπ., την ίδια στιγμή μία χούφτα ανθρώπων

έχει τόσα χρήματα που δεν ξέρει πώς να τα ξοδέψει.

Αυτή η ληστροική, ανθρωποκτόνα θα έλεγα, επίθεση των μεγάλων κεφαλαίων γίνεται βέβαια σε ένα κατάλληλο έδαφος και τη φροντίδα γι' αυτήν τη δουλειά την έχουν αναλάβει οι πολιτικοί εκφραστές της πολιτικής τους είτε αυτοί λέγονται συντηρητικοί είτε λέγονται νεοφιλελεύθεροι είτε κεντροαριστεροί.

Μία τέτοια φροντίδα για την απρόσκοπτη δράση του μεγάλου κεφαλαίου αποτελούν και οι συνθήκες του Μάαστριχτ, η Λευκή Βίβλος και όλες οι άλλες πολιτικές που χαράσσονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση και που απαρέγκλητα ακολουθούν και το κυβερνητικό κόμμα και η Νέα Δημοκρατία, αλλά και άλλα κόμματα που θέλουν να εμφανίζονται και να λέγονται αριστερά.

Αυτήν τη φροντίδα εκφράζει και η πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων, του ξεπουλήματος, δηλαδή, της κρατικής περιουσίας, μέσα από την παράδοση του εργαζόμενου λαού στην κερδοσκοπική μανία του ιδιωτικού κεφαλαίου.

Αυτή η φροντίδα, επίσης, εκφράζεται με την επίθεση ενάντια στα εργασιακά και άλλα δικαιώματα των εργαζομένων που καθημερινά παίρνει όλο και μεγαλύτερες διαστάσεις και απειλεί να σαρώσει ότι με πολύχρονους αγώνες και με πολύ αίμα κατέκτησαν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν θέλουμε να μιλάμε για την καταπολέμηση αυτών των φαινομένων που αποτελούν όντως, ντροπή για την ανθρωπότητα στις παραμονές της νέας χιλιετιδίας, ένας τρόπος υπάρχει να αλλάξει η πολιτική που ακολουθείται, η πολιτική που γεννά, τρέφει και διογκώνει αυτά τα προβλήματα.

Εμείς βέβαια, σαν Κ.Κ.Ε., δεν έχουμε καμία αυταπάτη ότι μπορεί να γίνει κάτι τέτοιο ούτε από τη σημερινή Κυβέρνηση ούτε από τη Νέα Δημοκρατία, αλλά ούτε από κανένα άλλο κόμμα που δίνει την τύχη και το αύριο της χώρας μας με εκείνο του Μάαστριχτ και της ΟΝΕ, της Ευρώπης, δηλαδή, που οικοδομείται πάνω στα συντρίμια των ονείρων και των πόθων των λαών τους για μια ζωή απαλλαγμένη από το άγχος και την ανασφάλεια.

Όσον αφορά τώρα την πρόταση νόμου που κατέθεσε η Νέα Δημοκρατία και την οποία συζητάμε σήμερα, έχουμε τονίσει ήδη στη Διαρκή Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων ότι την καταψηφίζουμε και είχαμε αναλύσει εκεί τους λόγους για τους οποίους το κάνουμε αυτό.

Είχαμε τονίσει ότι δεν το κάνουμε γιατί είμαστε αντίθετοι με τη λογική της πρόνοιας, ούτε με τα μέτρα πρόνοιας που πρέπει να παίρνουμε για να προφυλάξουμε ευαίσθητες κατηγορίες του πληθυσμού της χώρας μας ούτε και γιατί γνωρίζουμε την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας και άρα θα μπορούσαμε να τη λογίσουμε σαν δημαγωγική αυτήν την πρόταση νόμου και υπηρετούσα άλλους λόγους και άλλους σκοπούς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ:....(δεν ακούστηκε)

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ: Την καταψηφίζουμε, κύριε Σούρλα, γιατί ενώ στέκεται στα φαινόμενα, τα περιγράφει και τα δίνει σωστά, τα φαινόμενα της φτώχειας, της μιζέριας κλπ., δεν εμβαθύνει στις αιτίες που τα δημιουργούν και στα μέτρα που θα πρέπει να παρθούν για την αντιμετώπισή τους.

Τα δε μέτρα που προτείνει, ανεξάρτητα από την πρόθεση των συναδέλφων που υπογράφουν την πρόταση νόμου, είναι γενικά και αδύνατα, κατά τη δική μας άποψη, στην ουσία τους δεν λένε τίποτα και δεν προτείνουν τίποτα, αφού τα παραπέμπουν σε προεδρικά διατάγματα, τα οποία προτείνουν να φέρει η Κυβέρνηση σ' αυτόν το χρόνο.

Εμείς, κύριοι συνάδελφοι, δεν αρνούμαστε την λογική της πρόνοιας και ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι και στην καλύτερη περίπτωση θα υπάρχουν συμπολίτες μας οι οποίοι θα βρίσκονται σε τέτοια κατάσταση που θα έχουν την ανάγκη μιας στοιχειώδους προστασίας, μιας στοιχειώδους έκφρασης αλληλεγγύης για ένα μικρότερο ή μεγαλύτερο χρονικό διάστημα. Εμείς είμαστε υπέρ της άποψης ότι τα επιδόματα, τα βοηθήματα που πρέπει να δίνονται, πρέπει να καλύπτουν ένα υποφερτό επίπεδο επιβίωσης.

Όμως άλλη είναι η λογική με την οποία εξασκεί την προνομιακή της πολιτική η Κυβέρνηση. Και περισσότερο αυτή η λογική κινείται στην κατεύθυνση εξυπηρέτησης άλλων συμφερόντων και άλλων

προβλημάτων παρά με εκείνη που έχει σχέση με τους εργαζόμενους. Έρχεται, δηλαδή, σαν αρωγός όχι στον εργαζόμενο, αλλά κύρια στο μεγάλο κεφάλαιο και έχει σαν στόχο όχι να απαλύνει τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο άνεργος, ο άστεγος, ο φτωχός, αλλά να τον αποπροσανατολίζει από τις αιτίες που γεννούν, που δημιουργούν, που εκτρέφουν αυτά τα προβλήματα και από τον αγώνα που πρέπει να κάνει για την αντιμετώπισή τους.

Είναι γεγονός ότι αρκετοί εργαζόμενοι που έχουν χαμηλό επίπεδο ταξικής συνείδησης παρασύρονται από αυτήν την πολιτική, από τα δάκρυα που τη συνοδεύουν, από τις μεγαλόστομες διακηρύξεις που ακούγονται κατά καιρούς και χειροκροτούν εκείνους που κανονικά έπρεπε να κάνουν το αντίθετο μια και είναι τεράστια η ευθύνη τους για την κατάσταση που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι.

Όμως η μεγάλη πλειψηφία, η μεγάλη μάζα των εργαζομένων γνωρίζει ότι η αντιμετώπιση και η λύση των φαινομένων της φτώχειας, της εξαθλίωσης και της μιζέριας δεν βρίσκεται στη μετατροπή τους σε πελάτες των γραφείων πρόνοιας και των γραφείων των διάφορων κομματαρχών για τα ρουσφέτια κλπ., αλλά στην πάλη και στον αγώνα ενάντια στη Βουλή που τα γεννά, στην πάλη για το δικαίωμα στη δουλειά κλπ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για τους λόγους αυτούς που προανέφερα, εμείς καταψηφίζουμε την πρόταση νόμου.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Η κ. Αλφιέρη έχει το λόγο.

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΑΛΦΙΕΡΗ: Κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα μια πρόταση των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας, αλλά πριν προχωρήσουμε στη συζήτηση της πρότασης θα ήθελα να πω στον κ. Σούρλα ότι σαν Συνασπισμός δεν προστρέχουμε στις πιέσεις της ολιγαρχίας και προσωπικά και σαν σύνολο...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Βλέπω και το δικό σας Αρχηγό ότι δεν υστερεί.

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΑΛΦΙΕΡΗ: Γνωρίζετε πολύ καλά ότι βρισκόμαστε καθημερινά στο δρόμο κοντά στα προβλήματα των ανέργων, των νεόπτωχων...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Εσείς προσωπικά;

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΑΛΦΙΕΡΗ: Το "προσωπικά" εκπροσωπεί και το σύνολο του Συνασπισμού. Είμαι Βουλευτής του Συνασπισμού...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Και οι τέως Αρχηγοί και οι νυν τα πάνε καλά.

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΑΛΦΙΕΡΗ: Κύριε Σούρλα, είμαι Βουλευτής του Συνασπισμού και εκπροσωπώ το Κόμμα μου, δεν εκπροσωπώ μια άλλη πολιτική δύναμη.

Πιστεύω ότι είμαστε κοντά στους άνεργους, στους νεόπτωχους, στους εξαρτημένους, αλλά και στον καθημερινό πολίτη που αντιμετωπίζει πολλά και μεγάλα προβλήματα.

Είναι μια πρόταση, κύριε Σούρλα, που στην εισηγητική έκθεση έχει ενδιαφέρον, γιατί περιγράφει τα πραγματικά προβλήματα που απασχολούν την ελληνική κοινωνία. Πρέπει να πούμε ότι τα πραγματικά προβλήματα που απασχολούν την ελληνική κοινωνία είναι πολλά.

Ήδη σήμερα -και έχει καταγραφεί και το ξέρει και ο κ. Κοτσώνης- κάτω από το όριο της φτώχειας ζουν τρία εκατομμύρια Έλληνες και τριακόσιες ογδόντα χιλιάδες μεταξύ αυτών είναι παιδιά. Μέσα στην ελληνική κοινωνία υπάρχουν οικονομικοί μετανάστες που βλέπουμε πώς τους αντιμετωπίζει η Κυβέρνηση. Βλέπουμε ότι αυτήν την πολιτική την προσυπογράφει και η Νέα Δημοκρατία και την υποστηρίζει. Εφαρμόζει πολιτικές "σκούπας" και πρέπει να σας πω ότι εφαρμόζει πολιτικές εξόντωσης.

Κύριε Βλασσόπουλε, οι Έλληνες δεν είναι ρατσιστές. Αυτό δεν είναι δόγμα, δεν είναι αξίωμα. Ο ρατσισμός σε μια χώρα καλλιεργείται και αναπτύσσεται από τις πολιτικές, που εκπέμπουν τα κεντρικά πολιτικά όργανα. Δυστυχώς στις μέρες μας, οι πολιτικές που εκπέμπει η Κυβέρνηση Σημίτη φοβάμαι

ότι έχουν αρκετά στοιχεία -για να μην είμαι ολοκληρωτική- ξενοφοβίας και ρατσισμού.

Το ζήτημα, κύριε Σούρλα, όπως το βάζετε στη δική σας πρόταση νόμου -που θα μπορούσε να είναι μία πρόταση, που να έχει συζητηθεί και με τα άλλα κόμματα και να γίνει πιο συγκεκριμένη, πιο τεκμηριωμένη- έχει δύο αρνητικά στοιχεία για το Συνασπισμό.

Το ένα στοιχείο είναι ότι προωθείτε ή αν θέλετε, γκετοποιείτε τις μεγάλες ομάδες των Ελλήνων, που έχουν σοβαρά κοινωνικά προβλήματα. Το άλλο θέμα είναι ότι αναπτύσσεται μονομερώς η επιδοματική πολιτική.

Ο Συνασπισμός πιστεύει, κύριε Σούρλα, ότι δεν μπορούν να χαραχτούν πολιτικές, που βγάζουν από το κοινωνικό και πολιτικό επίπεδο εκατοντάδες χιλιάδες νέους και νέες. Πιστεύουμε, λοιπόν, ότι η πρότασή σας έχει αυτό το μειονέκτημα. Βάζει οριακές γραμμές μεταξύ των μέσων και των νεόπτωχων Ελλήνων. Εμείς δεν θα μπορούσαμε να ψηφίσουμε αυτήν την πρόταση.

Μια που ήρθε όμως το θέμα στο ελληνικό Κοινοβούλιο, θα ήθελα για μια ακόμη φορά ο Συνασπισμός να καταθέσει τις προτάσεις του, για το πώς αντιμετωπίζει τα μεγάλα κοινωνικά προβλήματα.

Πρέπει να επισημάνουμε -και είναι αλήθεια αυτό- ότι η σημερινή Κυβέρνηση υπερασπίζεται την κοινωνία των δύο τρίτων και συρρικνώνει με τις πολιτικές της αποφάσεις το κοινωνικό κράτος. Σίγουρα με το άνοιγμα των συνόρων και λόγω του ότι δεν ζούμε πια σε κλειστές κοινωνίες, θα πρέπει να επανεξετάσουμε το ζήτημα του κοινωνικού κράτους, όχι όμως με στόχο να το εξοντώσουμε και να αφαιρέσουμε από το κοινωνικό κράτος και από τις υπηρεσίες του μεγάλες ομάδες πολιτών.

Στη σημερινή Ελλάδα έχουμε πολλά και μεγάλα προβλήματα, τα οποία δυστυχώς, ούτε ο προϋπολογισμός που κατατέθηκε το 1999 τα άγγιξε, αλλά ούτε τα διάφορα νομοσχέδια που ήρθαν στην πορεία -τα οποία ο κ. Βλασσόπουλος περιέγραψε με πολύ μεγάλη άνεση και είχαμε την αίσθηση ότι ζούσαμε σε μια χώρα ευδαιμονίας, ευτυχίας και ευημερίας- άγγιξαν καν το θέμα.

Σίγουρα η αλήθεια είναι ότι δεν υπάρχουν κοινωνικές υπηρεσίες, η αλήθεια είναι ότι οι πολίτες γύρω μας δεν μπορούν να εξυπηρετηθούν και να προσεγγίσουν τις κοινωνικές υπηρεσίες, δεν υπάρχουν ειδικοί και εκπαιδευμένοι υπάλληλοι, που θα προστρέξουν στην καθημερινή ζωή των πολιτών.

Ας δούμε τώρα τις μεγάλες κατηγορίες των οικονομικά αδυνάτων και πώς τα αντιμετωπίζει η Κυβέρνηση. Ας πάμε στους άνεργους και στους νεόπτωχους. Πιστεύω ότι το επίδομα δεν θα λήξει το πρόβλημα, αντίθετα θα το οξύνει. Χρειάζεται να σχεδιαστούν πολιτικές απασχόλησης για τους άνεργους και τους νεόπτωχους.

Πρέπει να ομολογήσουμε όλοι στο ελληνικό Κοινοβούλιο ότι πραγματικά και το ελληνικό Κοινοβούλιο και η Κυβέρνηση δεν έχουν ασχοληθεί με το συνδυασμό πολιτικών απασχόλησης. Έχουν ασχοληθεί με την πολιτική επιδομάτων και με την πολιτική εκπαίδευσης, κατάρτισης, που πρέπει να παραδεχτούμε ότι δεν έχουν κανένα πραγματικό όφελος, τη στιγμή που και τα προγράμματα εκπαίδευσης και κατάρτισης γίνονται με έναν τρόπο ιδιόμορφο.

Υπάρχουν, λοιπόν, ένα σοβαρό πρόβλημα με την ανεργία. Δεν υπάρχουν πολιτικές σχεδιασμού απασχόλησης και αντιμετώπισης του προβλήματος. Σήμερα η χώρα μας έχει ανεργία 12,5%, έχει υπερβεί τα άλλα ευρωπαϊκά κράτη, δεν υπάρχει πολιτική, για να αντιμετωπίσει αυτήν την κατάσταση και το πιο τραγικό απ' όλα είναι ότι κατά 60% είναι άνεργες οι νέες γυναίκες και κατά 41% είναι άνεργοι οι νέοι επιστήμονες.

Σ' αυτό δεν θα απαντήσει αυτή η πρόταση νόμου, κύριε Σούρλα, αλλά ούτε και οι πολιτικές της Κυβέρνησης.

Έχουμε ακόμα ένα σοβαρό θέμα και φαινόμενο, δηλαδή, τους εξαρτημένους και τους απεξαρτημένους. Σε όλα τα νομοσχέδια που πέρασαν, και ο κ. Βλασσόπουλος τα υπερασπίστηκε, θα πρέπει να δούμε ότι οι εξαρτημένοι και απεξαρτημένοι έχουν σβηστεί με

κόκκινη γραμμή από τις πολιτικές επιλογές της Κυβέρνησης. Αυτές τις μέρες το είδαμε έντονα, με το νεαρό χρήστη Λεμπέση.

Τι τους επιφυλάσσει η Κυβέρνηση; Τους επιφυλάσσει την καταστολή και την τιμωρία, όταν υπό την επήρεια των ναρκωτικών έχουν κάνει κάποια αξιόποινη πράξη, είτε αυτή είναι κλοπή χιλίων πεντακοσίων δραχμών ή ενός μπουφάν.

Θεωρώ ότι σε μία ευνομούμενη κοινωνία δεν μπορούμε να δεχθούμε αυτές τις πολιτικές επιλογές. Η πρότασή σας, κύριε Σούρλα, δεν εντάσσει και δεν δίνει προοπτική σ'αυτά τα φαινόμενα.

Ας πάμε στους αποφυλακισμένους και την κατάσταση που επικρατεί στις φυλακές. Γιατί πιστεύω ότι όλοι αυτοί οι πυρήνες δημιουργούν προϋποθέσεις για μια ευνομούμενη κοινωνία ή δίνουν την εικόνα για μια κοινωνία που δεν είναι ευνομούμενη και που έχει σοβαρά προβλήματα φτώχειας, ανεργίας, ξενοφοβίας, ρατσισμού.

Η κατάσταση που επικρατεί στις φυλακές είναι γνωστή. Τα στοιχειώδη εκπαιδευτικά προγράμματα έχουν καταργηθεί. Παρ'όλες τις αναφορές μας και τις πιέσεις μας στον Υπουργό κ. Γιαννόπουλο η απάντηση που παίρνουμε ότι δεν υπάρχουν χρήματα, η απάντηση που παίρνουμε είναι η πολιτική μας. Σίγουρα, σε μια ευνομούμενη κοινωνία δεν μπορούμε να μιλάμε για φυλακές χωρίς τη στοιχειώδη εκπαίδευση, χωρίς το στοιχειώδη χώρο -να μην ξεχνάμε ότι κάνουμε σωφρονιστική πολιτική- για να αντιμετωπίσουμε αυτό το φαινόμενο. Άρα, και σ'αυτόν τον τομέα δεν υπάρχει αν θέλετε ένα παραθυράκι που θα δώσει λύση.

Υπάρχουν τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Κύριε Βλασσόπουλε, μιλήσατε πολύ για τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Ξέρετε πολύ καλά ότι τα άτομα με ειδικές ανάγκες πέρα από ορισμένα επιδόματα που αυτό το Κοινοβούλιο εδώ πρέπει να πούμε ότι τα έχει υπερασπισθεί, δεν υπάρχει καμιά πολιτική ένταξης και στην κοινωνία. Ξέρετε πολύ καλά ότι στον Πειραιά υπάρχει ένα ειδικό σχολείο, το οποίο υπολείπεται και ξέρετε πολύ καλά ότι πάνω από δύο χιλιάδες παιδιά με ειδικές ανάγκες είναι εκτεθειμένα στο δρόμο. Γιατί; Διότι δεν έχουν τη δυνατότητα να βρουν δουλειά και να πάνε σε ένα σχολείο πέρα από τη στοιχειώδη εκπαίδευση, το δημοτικό. Δεν έχουν τη δυνατότητα να ενταχθούν στην κοινωνία. Και ξέρετε πολύ καλά, κύριε Βλασσόπουλε, επειδή το ζείτε και το βιώνετε και εσείς αυτό το θέμα ότι οι οικογένειες βρίσκονται σε απόγνωση και ιδιαίτερα οι μητέρες διότι πρώτον δεν εργάζονται και δεύτερον ζουν με το πρόβλημα γιατί δεν υπάρχει δυνατότητα προέκτασης του προβλήματος, ειδική εκπαίδευση. Ζουν με το πρόβλημα μέσα στο σπίτι με αποτέλεσμα να έχει σοβαρό αντίκτυπο στο σύνολο της οικογένειας και στο σύνολο της κοινωνίας στη γειτονιά της περιοχής.

Μιλήσαμε για τους οικονομικούς μετανάστες. Η Κυβέρνηση πρέπει να καταλάβει ότι με πολιτικές καταστολής αυτά τα προβλήματα δεν αντιμετωπίζονται. Πρέπει να καταλάβει η Κυβέρνηση ότι το DNA, η θρησκεία και το χρώμα δεν είναι στοιχεία εγκληματικότητας. Κύριε Βλασσόπουλε, επειδή το είπατε προηγούμενα, δεν είναι δόγμα ότι οι Έλληνες δεν είναι ρατσιστές. Διαμορφώνουμε πολιτικές που καμιά φορά τις οδηγούμε σε πράξεις ρατσισμού. Είμαστε μάρτυρες στο να φθάσει να κτυπηθεί νεαρός οικονομικός μετανάστης μέχρι δεκαπέντε ετών επειδή πήρε ένα κομμάτι ή ξέρω εγώ τόλμησε να φάει μια ντομάτα. Είναι στοιχεία επικίνδυνα για τη δημοκρατία μας. Και θεωρώ ότι αυτά τα στοιχεία τα αναπαράγει η κεντρική πολιτική της Κυβέρνησης.

Τελειώνοντας, θέλω να πω ότι η Κυβέρνηση και η Νέα Δημοκρατία πρέπει να κατανοήσει ότι τα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας δεν αντιμετωπίζονται ούτε λύνονται με πολιτικές επιδομάτων. Η νέα πολιτική που θα αντιμετωπίσουμε όλοι εδώ σ'αυτό το ελληνικό Κοινοβούλιο είναι να συμφωνήσουμε όλοι σε ένα minimum πρόγραμμα σε πολιτικές σχεδιασμού της απασχόλησης. Σε πολιτικές στήριξης του κοινωνικού κράτους, δεν υπάρχει σήμερα. Σε πολιτικές περιφερειακής ανάπτυξης των κοινωνικών υπηρεσιών που δεν υπάρχει σήμερα. Σε πολιτικές που στόχο δεν θα έχουν την

καταστολή αλλά θα έχουν το πρόβλημα της ένταξης όλων αυτών των ατόμων στην ελληνική κοινωνία.

Πιστεύω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι πέρα από το πρόβλημα της πολιτικής των επιδομάτων χρειάζονται πολιτικές στεγαστικής πολιτικής, πολιτικής απασχόλησης, κοινωνικής ασφάλισης, υγειονομικής περίθαλψης και κοινωνικής προστασίας.

Να πάμε και σε ένα θέμα που είναι πολύ σημαντικό και έχουμε και τα αποτελέσματα της περίφημης εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης. Όλα τα παιδιά αυτά που έχουν μείνει σε οκτώ, δέκα, είκοσι μαθήματα τι θα γίνουν; Θα είναι οι μελλοντικοί νεόπτωχοι, οι μελλοντικοί άνεργοι; Και αυτοί θα έχουν ανάγκη από ένα επίδομα για να επιβιώσουν;

Όπως καταλαβαίνετε, κύριε Σούρλα, δεν αντιμετωπίζεται το πρόβλημα με τα επιδόματα γιατί συνεχώς η κοινωνία είναι ζωντανή και ρέει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Δεν μιλάμε για επίδομα.

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΑΛΦΙΕΡΗ: Το γράφετε μέσα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Μιλάμε για την εφαρμογή του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη που ψηφίσατε.

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΑΛΦΙΕΡΗ: Δεν θα διαφωνήσουμε σε αυτό γιατί πιστεύουμε ότι είναι ένα βήμα σχεδιασμού κοινωνικών πολιτικών, το οποίο δε μεταφράζεται στην πρόταση νόμου που κατατίθεται εδώ. Εσείς κάνατε αναφορά του Κοινωνικού Χάρτη και επισημαίνετε και τα προβλήματα, αλλά από εκεί και πέρα για να εφαρμοσθεί αυτός ο Κοινωνικός Χάρτης χρειάζεται η ανατροπή της υπάρχουσας πολιτικής που υπηρετεί η Κυβέρνηση και που βάζει το λιθαράκι και η Νέα Δημοκρατία για να τη στηρίξει.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ: Στο ίδιο τσουβάλι όλους;

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΑΛΦΙΕΡΗ: Κύριε Βλασσόπουλε, μη με προκαλείτε να σας πω εάν είσαστε στο ίδιο τσουβάλι. Εσείς ξέρετε πολύ καλά. Εγώ κρίνω πολιτικές. Και δεν μιλώ συναισθηματικά αν είναι στο ίδιο τσουβάλι ή όχι. Θα σας πω κάτι πολύ απλό σε σχέση με τους οικονομικούς μετανάστες. Ποιες είναι οι διαφορές στις πολιτικές σ' αυτό το θέμα ανάμεσα στον κ. Καραμανλή και στον κ. Σημίτη. Δεν υπάρχει διαφορά. Αντίθετα, η πίεση της Νέας Δημοκρατίας εντείνει τις πολιτικές καταστολής ενάντια στους οικονομικούς μετανάστες. Και αυτό πρέπει να το δούμε.

Πιστεύω ότι η πολιτική που υπερασπίζει η Κυβέρνηση δεν ανταποκρίνεται στις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας. Νομίζω ότι πρέπει να επανεξετάσει τις θέσεις της, να σχεδιάσει μια πολιτική που να έχει σχέση με την απασχόληση. Δεν μπορεί το 40% του εργατικού δυναμικού να απέχει από τα πολιτικά και κοινωνικά πράγματα. Δεν μπορεί το 40% του οικονομικού δυναμικού να μην έχει λόγο στα πολιτικά δρώμενα.

Πιστεύω ότι η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας βάζει για μια ακόμη φορά τα πράγματα στο τραπέζι και από τη δικιά της σκοπιά.

Όμως, κύριε Σούρλα, πιστεύω ότι και οι προτάσεις, που έρχονται πολλές φορές από την Αντιπολίτευση, πρέπει να έχουν και κάποιο καινούριο στοιχείο και αυτό είναι το στοιχείο της συνεργασίας. Θα μπορούσαμε και πριν από την πρόταση νόμου να συνεργαστούμε, να κατατεθούν οι διαφορετικές απόψεις, γιατί ξέρετε πολύ καλά ότι υπάρχουν και διαφορετικές απόψεις μέσα σ' αυτό το Κοινοβούλιο και αυτό είναι ευνόητο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Κυρία Αλφιέρη, αν μου επιτρέπτε και με την άδεια του Προεδρείου...

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΑΛΦΙΕΡΗ: Εγώ σας επιτρέπω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Σούρλα, θα σας δώσω το λόγο, αλλά δεν πρέπει να λαμβάνετε το λόγο αυθαίρετα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Εγώ, κυρία Αλφιέρη, δέχομαι να αποσύρουμε την πρόταση αυτή και να συμφωνήσουμε ότι θα συντάξουμε όλοι μαζί μία άλλη, που να εναρμονίζεται με το άρθρο 13 του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη και να σταματήσουμε τη συζήτηση εδώ.

Συμφωνείτε μ' αυτήν την πρόταση;

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΑΛΦΙΕΡΗ: Συμφωνώ απόλυτα. Δεν διαφωνώ με την

πρότασή σας. Πιστεύω ότι είναι μία πρόταση πάνω στην οποία μπορεί να συνεργαστεί ο Συνασπισμός. Δεν ξέρω τι λέει η Κυβέρνηση πάνω σ' αυτό. Είμαστε έτοιμοι από την πλευρά του Συνασπισμού να συνεργαστούμε πάνω σε έναν άξονα αντιμετώπισης των προβλημάτων, λαμβάνοντας υπόψη οπωσδήποτε και το άρθρο 13 του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη.

Από την πλευρά μας, από τη στιγμή που μια πρόταση αποσύρεται, δεν υπάρχει λόγος να καταψηφιστεί. Πιστεύουμε όμως ότι το μεγάλο πρόβλημα που αντιμετωπίζει η κοινωνία, θα πρέπει να το αντιμετωπίσει η Κυβέρνηση. Με μονομερή αντιμετώπιση, κύριε Υφυπουργέ, εξυπηρετώντας μόνο μεγάλα συμφέροντα, δεν μπορούν να αντιμετωπισθούν αυτά τα μεγάλα προβλήματα.

Τελειώνοντας θα πρέπει να πω και κάτι άλλο. Η φτώχεια, η ανεργία δημιουργούν και γεννούν εγκληματικές πράξεις. Οι εγκληματικές όμως πράξεις δεν έχουν σχέση μόνο με τους οικονομικούς μετανάστες, έχουν σχέση με το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας. Γι' αυτό η ελληνική Κυβέρνηση πρέπει να είναι προσεκτική.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Από πλευράς της Νέας Δημοκρατίας ορίζεται Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο συνάδελφος κ. Επαμεινώνδας Ζαφειρόπουλος.

Το λόγο έχει ο κ. Τσαφούλιας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Το βάλαμο της λειτουργίας και των δύο μεγάλων Κομμάτων, όσον αφορά το κεφάλαιο της κοινωνικής πολιτικής, είναι η λειτουργία της κοινωνικής αδικίας. Και η αδυναμία εξάλειψης της κοινωνικής αδικίας είναι ο φυσικός νόμος. Και είναι φυσικός νόμος και εκ των πραγμάτων και εκ των πεπραγμένων και εκ της ασκήσεως της πολιτικής τους.

Δεν είναι δυνατόν μέσα από ευχολόγια να γίνεται πραγματικότητα η απόδειξη του ενδιαφέροντος για κοινωνική πολιτική. Και είναι ευχολόγιο και αποτελεί περιεχόμενο ευχολογίου η πρόταση, διότι στο άρθρο 5 αναφέρει ότι "Οι απαραίτητες, για τη χορήγηση του βοηθήματος επιβίωσης, πιστώσεις εγγράφονται κατ' έτος στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Υγείας και ειδικότερα στο λογαριασμό Α' Κοινωνικών Βοηθειών του ν.δ. 57/73, στον οποίο περιέρχονται και όλα τα έσοδα από την τυχόν καθιέρωση κοινωνικού πόρου, που προβλέπεται από τις διατάξεις του προηγούμενου άρθρου".

Πόσοι είναι αυτοί; Είναι δυόμισι εκατομμύρια, είναι τρία εκατομμύρια; Και τα δύο Κόμματα, μετά το 1974 κατέγραψαν αυτούς οι οποίοι έχουν ανάγκη; Τι απαιτείται σε ποσόν για να λειτουργήσει αυτή η πρότασή σας; Έχετε ελέγξει, για να δείτε ότι θα χρειαστούν τόσα εκατομμύρια ή τόσα δισεκατομμύρια;

Δεν υπάρχει απλούστατα στη συγκεκριμένη περίπτωση μια βαθιά μελέτη του προβλήματος. Αλλά, οποιαδήποτε βαθιά μελέτη του προβλήματος και για τα ποσά και για τον αριθμό των ατόμων που πρέπει κοινωνικώς να προστατευθούν, δεν υπάρχει η πραγματικότητα που μπορεί να οδηγήσει στην αληθινή βοήθειά τους.

Με αυτό το ευχολόγιο δεν γίνεται κοινωνική πολιτική ούτε προστασία. Κανένας από τα δυόμισι εκατομμύρια που είναι κάτω από τα όρια της φτώχειας, γνωρίζει σήμερα ότι εδώ στη Βουλή συζητείται πρόταση αόριστη, πρόταση που έχει σχέση με την προστασία τους και το ενδιαφέρον που πρέπει να επιδείξουμε γι' αυτούς.

Επομένως, δεν είναι δυνατόν με τέτοιους υπολογισμούς και με τέτοιες προτάσεις νόμου να ασκείται κοινωνική πολιτική ή να γίνεται προσπάθεια άσκησης κοινωνικής πολιτικής.

Σε όλες τις φτωχογειτονίες της Ελλάδος, στην Αγία Αικατερίνη των Πατρών, στο Πέραμα κλπ., υπάρχουν άνθρωποι οι οποίοι έχουν εργασθεί και οι οποίοι δεν έχουν τα απαραίτητα ένσημα, για να μπορέσουν να αποκτήσουν στέγη. Από το 1974 μέχρι σήμερα και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατέγραψαν αυτούς τους ανθρώπους που ζουν σε άθλιες συνθήκες, σε εξασθλιωμένες περιοχές, χωρίς νερό, χωρίς φως, που δεν έχουν τις απαραίτητες προϋποθέσεις και ασκήθηκε

κοινωνική πολιτική και ανεγράφη στο νόμο περί εργατικής κατοικίας και ψηφίστηκε ένα άρθρο στο οποίο αναφέρονται οι προϋποθέσεις αποκτήσεως στέγης για τους οικονομικά αδυνάτους, οι οποίοι μένουν έξω, δεν έχουν πού να κοιμηθούν, δεν έχουν να συντηρηθούν!

Και ανέφερε τότε ο Γεώργιος Παπανδρέου ότι όταν υπάρχουν άνθρωποι στερούμενοι στέγης και άρτου, ουδείς δύναται να είναι πλούσιος. Εξ αυτού όμως, καίτοι το έλεγε μέχρι σήμερα δεν μπόρεσε να γίνει τίποτα. Υπάρχουν άνθρωποι στερούμενοι στέγης και άρτου και κανένας δεν ενδιαφέρεται.

Η άσκησης της κοινωνικής πολιτικής εκ μέρους της Κυβέρνησης είναι τόσο μηδαμική και τόσο ανιπατική, είναι τόσο ανύπαρκτη, διότι από τη μια μεριά λειτουργεί το χρηματιστηριακό και τραπεζικό κεφάλαιο, λειτουργεί ο χρηματιστηριακός και τραπεζικός σοσιαλισμός και από την άλλη μιλάει για κοινωνική πολιτική.

Ποια κοινωνική πολιτική όταν καλείται ο ελληνικός λαός να παίξει στο Χρηματιστήριο τα λεφτά του χωρίς να δουλεύει; Και υπάρχουν άνεργοι 10,8 και πάνω. Στην Πάτρα η ανεργία στους νέους είναι 30% με 40% και 25% η γενική ανεργία στο Νομό Αχαΐας.

Ενδιαφέρθηκε ποτέ καμιά κυβέρνηση να αντιμετωπίσει το πρόβλημα στην πραγματικότητα, να ενσκήψει στα προβλήματα των φτωχοτέρων περιοχών της χώρας μας, να καταγραφούν οι αδυναμίες, να καταγραφεί ο πληθυσμός εκείνος που δεν μπορεί να ζήσει και είναι κάτω από τα όρια της φτώχειας; Έγινε καμιά τέτοια προσπάθεια; Έγινε προσπάθεια μέσα από τη Βουλή, μέσα από τα πολιτικά κόμματα να ζητήσουμε σύσταση, λειτουργία, κοινωνικών κινήσεων των αδυνάτων και των φτωχών του περιθωρίου και των παραμερισμένων ανθρώπων και να τους πούμε προχωρείτε; Έγιναν σεμινάρια στη χώρα, ώστε να καταστεί δυνατή η αντιμετώπιση του προβλήματος μέσα από τη συνειδητοποίηση ότι και αυτοί οι άνθρωποι πρέπει να ζήσουν; Κανένας δεν το έκανε, κανένα κόμμα και καμιά κυβέρνηση. Ποτέ δεν είδε κανείς τον ανήμπορο, εκείνον που αντιμετωπίζει το θάνατο.

Τα επιδόματα αυτά της πρόνοιας, είναι επιδόματα εμπαιγμού, είναι επιδόματα εξευτελιστικά, είναι επιδόματα ντροπής, όταν υπάρχουν άνθρωποι που με τριάντα χιλιάδες (30.000) δραχμές το δίμηνο προσπαθούν να αντιμετωπίσουν τη ζωή.

Οι δημόσιες υπηρεσίες κοινωνικής πρόνοιας στις επαρχίες, δίνουν τους ανθρώπους που έχουν πραγματικές ανάγκες. Δεν ενδιαφέρονται. Οι υπάλληλοι που είναι στο κεφάλαιο της απονομής των επιδομάτων και της προστασίας των αδυνάτων δεν κάνουν καλά τη δουλειά τους και δεν σέβονται τους ανθρώπους που έχουν πείνα και δυστυχία και τους ζητάνε χαρτιά επί χαρτιών, χωρίς να έχουν τη δυνατότητα οι άνθρωποι αυτοί που είναι αγράμματοι να αντιμετωπίσουν τις περιπτώσεις τους.

Έπρεπε οι ίδιοι οι υπάλληλοι της κάθε πρόνοιας και του κάθε νομού, όταν πηγαίνει εκεί ο φτωχός και αγράμματος άνθρωπος, ο οποίος δεν έχει καμιά σχέση με την πραγματικότητα και με τη λειτουργία των νόμων, να φροντίσουν αυτεπαγγέλτως να τους βοηθήσουν να συμπληρώσουν τα χαρτιά τα απαραίτητα δεδομένου ότι αυτοί είναι εντεταλμένοι στην εξυπηρέτηση των φτωχών και των αδυνάτων.

Και να φροντίσει ο ίδιος να συμπληρώσει τα χαρτιά που είναι εντεταλμένος στην εξυπηρέτηση των φτωχών και των αδυνάτων. Παρά ταύτα τον πετάει σαν σκυλί έξω από τα γραφεία της πρόνοιας σε όλο τον Νομό Αχαΐας. Δεν του δίνει καμμία σημασία. Υπάρχουν αθίγγανοι, υπάρχουν άνθρωποι που δεν ξέρουν γράμματα. Υπάρχουν άλλοι που τους ζητούν χαρτιά κατά γραφειοκρατικό τρόπο προκειμένου να προσπαθήσουν να τους αποφύγουν να μην καταβάλλουν το επίδομα. Δεν υπάρχει έλεγχος στα γραφεία της πρόνοιας των νομαρχιών, δεν υπάρχει κανένας έλεγχος και καμιά επιτήρηση ώστε αυτοί οι άνθρωποι που υπηρετούν εκεί να δούμε, κάνουν το σκοπό τους ή αποφεύγουν τους πραγματικούς αδυνάτους να τους δώσουν τα επιδόματα; Ένα μπάχαλο είναι η υπόθεση. Δεν λειτουργεί η πρόνοια. Δεν κάνατε εσείς κύριε Υπουργέ κανέναν έλεγχο. Κατεβήκατε εσείς στα γραφεία της

πρόνοιας στις Νομαρχίες, είσαστε δεν είσατε αρμόδιος έστω και αν υπάγονται στις Νομαρχίες; Στείλατε ελεγκτές; Στείλατε επιθεωρητές δικούς σας που τους δίνετε εκατομμύρια. Είδατε ο ίδιος με τα μάτια σας αν οι άνθρωποι εκδιώκονται κατά τον χειρότερο τρόπο και αποφεύγεται η καταβολή του επιδόματος; Είδατε ανθρώπους αδυνάτους, φτωχούς και αγράμματους να μην έχουν τη δύναμη να συγκεντρώσουν τα δικαιολογητικά και να μην μπορούν να πάρουν το επίδομα; Και άλλοι οι οποίοι έχουν τη δυνατότητα να συγκεντρώσουν έστω και ψεύτικα δικαιολογητικά να παίρνουν επιδόματα; Κάνατε αυτούς τους ελέγχους; Δώσατε απολογισμό στην κοινωνία σαν κράτος που λέτε ότι είστε κοινωνικής πρόνοιας; Ή ενδιαφέρεστε καθημερινώς για την άνοδο του Χρηματιστηρίου και την άνοδο των μετοχών των τραπεζών; Ένας τραπεζικός και χρηματιστηριακός σοσιαλισμός. Εδώ οι ίδιοι εσείς συνεργήσατε να βλέπουμε οικοδομικές εταιρείες που είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο και φτιάχουν εργατικές πολυκατοικίες, να βλέπουν πόση μεγαλύτερη καταστροφή θα γίνει στη Γιουγκοσλαβία και πόσο περισσότερο αίμα θα χυθεί για να αυξήσουν τις μετοχές τους ψεύτικα και αγιοβασιλιάτικα με το πρόσχημα ότι εκεί πλέον θα αναλάβουν την ανοικοδόμηση της Γιουγκοσλαβίας; Και εσείς βλέπετε τα φαινόμενα αυτά της αισχροκέρδειας μέσα στο Χρηματιστήριο. Τα φαινόμενα της λειτουργίας μιας ανήθικης συναλλακτικής πρακτικής, ενάντια στον κόμο των φτωχών και των αδίκων. Και δεν πήρατε καμμία θέση προκειμένου να ανεβαίνει το Χρηματιστήριο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ**)

Αυτό είναι το περιεχόμενο της λειτουργίας της ηθικής αντίστασης μιας σοσιαλιστικής κυβέρνησης απέναντι σε εκείνο το μεγάλο πείραμα που έχετε τώρα κάνει, να δημιουργήσετε μια κοινωνία χρηματιστηριακά, σοσιαλιστική δήθεν και κεφαλαιοκρατικά και τραπεζικά σοσιαλιστική δήθεν. Είναι αντίφαση ότι μπορεί να γίνετε εσείς προστάτες της κοινωνικής προστασίας των αδυνάτων όταν το μυαλό σας επι 24ώρου βάσεως είναι πώς θα λειτουργήσει το Χρηματιστήριο καθ' οιονδήποτε τρόπο ώστε να υπάρχουν οι δείκτες αριθμητικά ώστε να μπούμε στην ΟΝΕ.

Αυτή την άσκηση της πολιτικής κοινωνικής, αυτο το έκτρωμα της λειτουργίας των προϋποθέσεων επιδιώκουν το φτωχό και επαινούν τον κομπιναδόρο, επαινούν τον άνθρωπο του ποδαριού, τους παπατζήδες, τους αεριτζήδες. Όλους εκείνους τους έχετε μαζέψει για να λειτουργήσετε αυτό το σοσιαλιστικό χρηματιστηριακό και τραπεζικό κράτος. Έχετε κάνει μεταμοσχευτικό μεταβολισμό της υψής και της λειτουργίας της κοινωνίας με αυτά τα χαρακτηριστικά που είπα. Και επομένως για σας δεν υπάρχει κοινωνική προστασία, δεν υπάρχει κράτος κοινωνικό για να αποδώσει δικαιο στους φτωχούς και τους αδυνάτους. Οι φτωχοί και οι αδύνατοι πρέπει να αντιληφθούν ότι μόνο με δικές τους κινητοποιήσεις θα πετύχουν κάτι. Χίλιες φορές κύριε Σούρλα να έκανες έξω από τα κόμματα μια προσπάθεια λειτουργίας κοινωνικής κίνησης υπέρ των αδυνάτων και να κληθεί όλος ο ελληνικός λαός και τα κόμματα της Αντιπολίτευσης να συμπαρασταθούν βοηθητικά σε έναν τέτοιο αγώνα για να ακούσει η Ελλάδα -γιατί με τη πρότασή σας σήμερα δεν ακούει τίποτε η Ελλάδα ούτε και ξέρει κανένας τίποτα- με ένα ειρηνικό συλλαλητήριο που τα κόμματα θα πήγαιναν πίσω από μία μεγάλη κοινωνική κίνηση των αδυνάτων των φτωχών και των ανθρώπων του περιθωρίου. Και να βροντοφωνήσουμε σε όλη την Ελλάδα ότι το κοινωνικό κράτος είναι ο εχθρός της σοσιαλιστικής χρηματιστηριακής και τραπεζικής κυβέρνησης των Αθηνών και της Ελλάδας. Αυτό έπρεπε να κάνεις και να παραλείψεις την πρότασή σου. Η πρόταση είναι κενή περιεχομένου και σε αντίκρισμα λαϊκών αισθημάτων και σε πρακτική. Και ως εκ τούτου παρά την προσπάθειά σου είμαι διατεθειμένος να πω ότι δεν την ψηφίζω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Εξαντλήθηκε το στάδιο των εισηγητών και των ειδικών αγορητών. Ο Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας κ. Θεόδωρος Κοτσώνης, εκ Κορινθίας ορμώμενος έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Σούρλας είναι ένας καλός συνάδελφος, αλλά πολλές φορές το λόγο του τον διακρίνει μία υπερβολή. Και βέβαια, ήταν υπερβολικός σε αρκετά σημεία της τοποθετήσεώς του, ιδιαίτερα, όμως, υπερβολικός όταν προσπάθησε να υποβάλει αισθήματα ενοχής σε όλα τα δημοκρατικά και προοδευτικά κόμματα γιατί εξακολουθεί να ισχύει ένα προεδρικό διάταγμα που θεσμοθετήθηκε επί εποχής Λαδά.

Κύριε Σούρλα, εγώ δεν είμαι νομικός. Δεν ξέρω, όμως, με ποια διαδικασία -και πώς δεν το κάνετε και εσείς που ήσαστε η πρώτη κυβέρνηση μετά τη δικτατορία- θα μπορούσε να καταργηθεί η πληθώρα των βασιλικών διαταγμάτων και νόμων της χούντας κλπ., δηλαδή, ένα νομικό κεκτημένο το οποίο αποτελεί εκ των πραγμάτων συνέχεια της ιστορίας του νομοθετικού έργου της Ελλάδας.

Κύριε Σούρλα, όταν μιλάμε για ευαισθησίες, όσον αφορά το δημοκρατικό πολίτευμα, θα πρέπει να πω ότι κανένας αρχηγός, κανενός κόμματος από τα δημοκρατικά και προοδευτικά, δεν αναγκάστηκε ούτε να πάρει μέτρα, ούτε να διαγράψει στέλεχός του γιατί παρευρέθη στην κηδεία του Γεωργίου Παπαδόπουλου.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ατυχέστατο το παράδειγμα...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Και σε τελική ανάλυση τη δημοκρατική ευαισθησία τη δείξαμε τον καιρό που έπρεπε και όταν είχε και κόστος.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό είναι δημοκρατία...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Εσείς θα το κρίνετε.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Πείτε, κύριε Υπουργέ, αν καλά...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Δεν άνοιξα εγώ αυτήν τη συζήτηση, κύριε Ζαφειρόπουλε. Τη συζήτηση την άνοιξε ο κ. Σούρλας. Και βέβαια την πρόκληση δεν θα την άφηνα να περάσει έτσι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Λειτουργείτε με το διάταγμα Λαδά της χούντας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ όχι διακοπές, κύριοι συνάδελφοι. Σας παρακαλώ! Ακουστήκατε χωρίς διακοπές.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Πριν από εμάς λειτουργήσατε εσείς με την Κυβέρνηση Κωνσταντίνου Καραμανλή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Εμείς δεν είμαστε προοδευτικοί όπως εσείς!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ, κύριε Σούρλα. Έχετε την υπομονή να ακούσετε τον κύριο Υπουργό.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Και δεν το καταργήσατε, όπως δεν καταργήσατε σειρά βασιλικών διαταγμάτων και νόμων της χούντας. Να μην τα επαναλαμβάνω. Τα είπα και είναι αρκετά. Και εμείς δεν χρειάζεται να λαμβάνουμε μέτρα για να μην πηγαίνουν τα στέλεχη μας και οι Βουλευτές μας στους βασιλικούς γάμους ή στις κηδείες των δικτατόρων. Επιτέλους λίγο ντροπή! Τις διαδρομές τις ξέρουμε πάρα πολύ καλά σε αυτόν τον τόπο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Δεν είμαστε ευαίσθητοι δημοκρατικά όπως εσείς!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Ο τόπος είναι μικρός και όλοι γνωρίζουμε τις διαδρομές μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ χαμηλότερους τόνους.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: ... τις δολοφονίες.

(Θόρυβος και διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Ποιες δολοφονίες; Κύριε Πρόεδρε, ο κ. Ζαφειρόπουλος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριε Ζαφειρόπουλε, πώς διακόπτετε; Δεν έχετε το λόγο.

Παρακαλώ να μη γίνεται καμιά καταχώρηση αυτών των αυθαίρετων διακοπών.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Επιτέλους ας έχουμε κάποιο μέτρο! Ας έχουμε κάποιο μέτρο γιατί προκαλείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει Κανονισμός και διαδικασία η οποία τηρείται και πρέπει να τη σεβόμαστε όλοι.

(Θόρυβος και διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΚΑΝΔΑΛΑΚΗΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ να μην καταγράφεται στα Πρακτικά καμιά αυθαίρετη διακοπή άνευ της αδείας του Προεδρείου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ, κύριε Σούρλα, μιλήσατε και δεν σας διέκοψε κανένας. Αφήστε και τον κύριο Υπουργό. Δικαιούται και εκείνος στο όνομα αυτού του θεσμού και της δημοκρατίας να μιλήσει. Ή μήπως δεν δικαιούται; Να το ξέρουμε. Σας παρακαλώ!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Ασφαλώς η κοινωνία μας -και μάλλον καμιά ανθρώπινη κοινωνία- δεν μπορεί να περηφανευθεί ότι κατέκτησε τον παράδεισο. Ο κοινωνικός ανταγωνισμός των ανθρώπων οδηγεί κάποιους σε απλησiasτες, για τους πολλούς, κορυφές και άλλους πολλούς στα κοινωνικά υπόγεια. Και αντικείμενο μιας ανθρώπινης προοδευτικής πολιτικής, δεν μπορεί παρά να είναι η προσπάθεια για την παραμονή όλων των συμπολιτών, που στρώχνονται στο περιθώριο της κοινωνίας, μέσα στον κοινωνικό ιστό. Μια κοινωνία συνοχής είναι το ζητούμενο, είναι ο στόχος, είναι ο σκοπός της πολιτικής μας στην κοινωνική φροντίδα.

Η κοινωνία, όμως, της συνοχής δεν επιτυγχάνεται με την καθιέρωση επί μονίμου βάσεως μισθού στους φτωχούς, αλλά με δυναμικές πολιτικές οικονομικής ανάπτυξης, δημιουργίας θέσεων εργασίας, πλεγμάτων κοινωνικής προστασίας στην υγεία, την πρόνοια, την παιδεία, την ασφάλιση.

Η κοινωνική προστασία των οικονομικά αδυνάτων αντιμετωπίζεται στη χώρα μας μέσα από ένα σύνθετο πλέγμα κοινωνικών παροχών, οι οποίες απευθύνονται βέβαια σε συγκεκριμένες κοινωνικές ομάδες.

Όλα τα επιδοματικά προγράμματα του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας, πολύτεκνες οικογένειες, προστασία μητρότητας, παιδιά, καθώς και οι άλλοι φορείς του δημοσίου παραδείγματος χάριν, επιδοματική προστασία των ηλικιωμένων, σύνταξη ανασφαλιστών ηλικιωμένων, ΕΚΑΣ κλπ., στοχεύουν στην παροχή κοινωνικής προστασίας στα οικονομικά αδύνατα στρώματα και ομάδες πληθυσμού.

Επιπλέον, το ν.δ. 57/1973 στοχεύει στην κάλυψη με εξατομικευμένο τρόπο όλων των ατόμων που περιέρχονται σε κατάσταση ανάγκης εξαιτίας τυχαίων γεγονότων, παραδείγματος χάριν, φυσικές καταστροφές, ασθένεια, γήρας, αλλά και γενικότερα όλων των οικονομικά αδυνάτων ατόμων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ:...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριε Σούρλα, δεν καταχωρίζονται οι διακοπές σας. Θα παρακαλέσω να ακούσετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ:....

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Αυτό επικαλούμεθα, κύριε Σούρλα. Αλλά εσείς δεν καταλάβατε ακόμη τι επικαλεστήκατε και τι σας απάντησα. Σας παρακαλώ. Αντί να με διακόπτετε, σκεφθείτε εκείνα τα οποία σας είπα και θα βρείτε την άκρη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ:...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ, κύριε Σούρλα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Η συγκεκριμένη πρόταση νόμου αγνοεί το υφιστάμενο πλαίσιο κοινωνικής προστασίας. Ένα εθνικό πρόγραμμα αντι-

μετώπισης της φτώχειας προϋποθέτει, όπως είναι προφανές, μια επαναξιολόγηση του υφιστάμενου συστήματος σε σχέση με τη σύγχρονη κοινωνική πραγματικότητα και μια νέα ρύθμιση του συνόλου των προγραμμάτων. Σε διαφορετική περίπτωση η υλοποίηση της συγκεκριμένης πρότασης θα προκαλέσει μεγάλες αντιδράσεις και παρενέργειες στο σύστημα της κοινωνικής προστασίας.

Το συγκεκριμένο θέμα απασχολεί εντόνως το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας. Γι'αυτό έχει αναθέσει σε πανεπιστημιακά ερευνητικά κέντρα τη μελέτη του.

Ταυτόχρονα στο ίδιο Υπουργείο λειτουργούν επιτροπές μελέτης με στόχο την αναβάθμιση της υφιστάμενης κοινωνικής προστασίας.

Η πρόταση νόμου ατυχώς αναπαράγει την προστασία που παρέχει το ν.δ. 57/1973, προσθέτοντας όμως πολλά παράδοξα και αντιφάσεις και σε πολλά σημεία οπισθοδρομώντας την υφιστάμενη προστασία.

Στο άρθρο 2 αναφέρεται ότι το βοήθημα επιβίωσης -που βέβαια και άκοιμος και αδόκιμος είναι ο όρος- θα χορηγείται μόνο σε Έλληνες πολίτες. Η συγκεκριμένη αντίληψη δεν λαμβάνει υπόψη το διεθνές περιβάλλον στο οποίο είναι ενταγμένη η χώρα μας και τις υποχρεώσεις που δημιουργούνται μέσα σε αυτό: Ευρωπαϊκή Ένωση, διεθνείς συμβάσεις.

Ταυτόχρονα δεν λαμβάνει υπόψη και ουσιαστικά καταργεί την κάλυψη των υπολοίπων κοινωνικών ομάδων που προστατεύονται ήδη μέσω του ν.δ. 57/1973.

Επίσης αναπαράγει τα τρωτά σημεία του προαναφερθέντος διατάγματος, τα οποία απασχολούν εντόνως το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας, όπως η καθαρά υποκειμενική και διακριτική ευχέρεια του αρμόδιου οργάνου να κρίνει την οικονομική ανεπάρκεια των ατόμων.

Η άποψη ότι οι δικαιούχοι της κοινωνικής προστασίας μπορεί να είναι μόνον Έλληνες πολίτες δεν μπορεί να υιοθετείται στις σύγχρονες κοινωνίες, οι οποίες χαρακτηρίζονται από πολυπολιτισμικότητα και πολυεθνικότητα. Επισημαίνουμε δε ότι ανάλογες θέσεις δημιούργησαν προβλήματα στη χώρα μας και την έσυραν σε διεθνή δικαστήρια, όπως στην περίπτωση των πολυτεχνικών επιδομάτων.

Εμπιριέχει πολλές ασάφειες αντιφάσεις και αυταρχικού τύπου προσέγγιση, άρση του τραπεζικού απορρήτου κλπ. και ταυτόχρονα αυξάνει το διοικητικό και γραφειοκρατικό κόστος, έλεγχοι περιουσιακών στοιχείων κλπ.

Μετά το νόμο για τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, δεν υφίστανται πλέον νομαρχιακές υπηρεσίες του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας στο άρθρο 4 του σχετικού νόμου, πράγμα που το αγνοούν βέβαια οι συνάδελφοι, οι οποίοι κάνουν συγκεκριμένη πρόταση. Και, μάλιστα, πολλοί από αυτούς έχουν χρηματίσει και Υπουργοί.

Επισημαίνουμε ότι το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας έχει συνειδηθεί του γεγονότος ότι η επιδοματική πολιτική δεν αρκεί από μόνη της για να αντιμετωπίσει ένα τόσο σύνθετο πρόβλημα. Γι' αυτό εφαρμόζουμε πολιτικές που ενεργοποιούν τον πολίτη και τον διευκολύνουν προς την αξιοπρεπή επίλυση των προβλημάτων.

Είμαι υποχρεωμένος να μη δεχθώ τη συζητούμενη πρόταση νόμου. Γιατί η πολιτική δεν είναι μόνο θέμα και πρόβλημα καλών προθέσεων αλλά και των αντικειμενικών δυνατοτήτων.

'Όταν θέλουμε να είμαστε συνεπείς προς τα αιτήματα και την επίλυσή τους, πρέπει να εξετάζουμε κατ' αρχήν τις οικονομικές δυνατότητες και πρέπει να υπολογίζουμε τι πραγματικά μπορούμε να δώσουμε. Διαφορετικά απλώς κάνουμε δημοκρατία και κοροϊδεύουμε εκείνο το τμήμα του λαού που λόγω έλλειψης μόρφωσης δεν έχει αναπτύξει την κριτική του ικανότητα. Σε αυτό το παγινίδι δεν είμαστε διατεθειμένοι να μπούμε.

Εδώ και χρόνια στην Ευρώπη υπάρχει ένας προβληματισμός σχετικά με τις πολιτικές των επιδομάτων. Βλέπουμε ότι εφαρμόζονται πολιτικές και από κυβερνήσεις φιλελεύθερου χαρακτήρα ή νεοφιλελεύθερου αλλά και σοσιαλιστικού χαρακτήρα κυβερνήσεις στην Ευρώπη έχουν οδηγηθεί σε αδιέξοδα. Βγαίνει το συμπέρασμα ότι με το να δίνεις επιδόματα, και μόνο επιδόματα δεν επιλύεις τα προβλήματα. Τα επιδόματα πρέπει να δίνονται και θα

δίνονται εκεί που υπάρχει πραγματική ανάγκη. Υπάρχουν, όμως, περιπτώσεις που είναι καλύτερο αντί να δίνεις ένα επίδομα, τα χρήματα αυτά να τα χρησιμοποιείς για την κατάρτιση, την ένταξη στην αγορά εργασίας, για την ανάπτυξη θέσεων εργασίας, γιατί τότε θα έχεις πολύ καλύτερα αποτελέσματα. Αντί να δίνεις, δηλαδή, κατά κάποιον τρόπο ένα βοήθημα, το οποίο δεν νομίζω ότι συμβάλλει στην ανάπτυξη μιας αξιοπρεπούς προσωπικότητας του πολίτη, είναι καλύτερα να κάνεις πολιτικές ανάπτυξης, που θα εντάσσουν τον πολίτη μέσα στην αγορά εργασίας. Αυτό είναι το ζητούμενο και αυτό προσπαθούμε να κάνουμε.

Ωστόσο μου έκαναν εντύπωση τα νούμερα τα οποία αναφέρατε, τα οποία εδόθησαν ως βοήθημα σε αδύναμους οικονομικά, είκοσι εκατομμύρια (20.000.000) το 1996, είκοσι εκατομμύρια (20.000.000) το 1997, κάτι τέτοια.

Κύριε Σούρλα, δεν ξέρω σε τι αναφέρεστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Σε σας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Για ποια επιδόματα αναφέρεστε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Μου επιτρέπεται, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Εάν συναινεί ο ομιλητής, βεβαίως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Σας διαβάζω λοιπόν. "Κοτσώνης". Ημερομηνία απάντησης 23.3.98, οικονομικό έτος 1995. Τα βοηθήματα σε οικονομικά αδυνάτους που εδόθησαν μετά από κοινωνική έρευνα ήταν είκοσι εκατομμύρια διακόσιες χιλιάδες (20.200.000) δραχμές στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις Κέρκυρας, Πέλλας, Ημαθίας, Ηρακλείου, Ροδόπης, Μαγνησίας, Πειραιά. Για το οικονομικό έτος 1996 εδόθησαν είκοσι ένα εκατομμύρια (21.000.000) για τις Νομαρχίες Δωδεκανήσου, Ροδόπης, Ξάνθης, Έβρου. Για το οικονομικό έτος 1997 εδόθησαν δεκαοκτώ εκατομμύρια (18.000.000) για τους Νομούς Ροδόπης, Μαγνησίας, Εύβοιας, Άρτας". Ήταν βοηθήματα για οικονομικά αδυνάτους. Είναι δική σας απάντηση, κύριε Υφυπουργέ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Κύριε Σούρλα, νομίζω ότι κάνετε προσπάθεια παραπλάνησης του Κοινοβουλίου και δημιουργίας εντυπώσεων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Κύριε Υπουργέ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριε Σούρλα, ολοκληρώσατε την παρέμβασή σας. Να μη γίνει άλλος διάλογος.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Αναφέρατε τα χρήματα που εδόθησαν σε ορισμένους νομούς. Ακούστε πόσα ξοδεύτηκαν ...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Τίθεται προσωπικό θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Όχι άλλος διάλογος, κύριε Σούρλα. Κάνετε την αναφορά σας και σας απαντά ο κύριος Υπουργός.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Ακούστε πόσα ξόδεψε το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας ...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Να το διαβάσει ο Πρόεδρος.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): ... από τα χρήματα των φορολογουμένων Ελλήνων, για την ενίσχυση των οικονομικά αδυνάτων.

Για το 1996 ξόδεψε εννιακόσια εβδομήντα εκατομμύρια (970.000.000) δραχμές στο σύνολο της χώρας, όχι σε ορισμένους νομούς. Για το 1997 στο σύνολο της χώρας ξόδεψε εννιακόσια τριάντα οκτώ εκατομμύρια εξακόσιες εβδομήντα χιλιάδες (938.670.000) δραχμές. Για το 1998 ξόδεψε οκτακόσια τριάντα ένα εκατομμύρια πεντακόσιες χιλιάδες δραχμές (831.500.000) δραχμές.

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΑΛΦΙΕΡΗ: Μειώνονται δηλαδή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ, θα απαντήσετε στη δευτερολογία σας, κυρία Αλφιέρη.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Αυτό εξαρτάται και από ορισμένες φυσικές καταστροφές, οι οποίες επισυμβαίνουν και δημιουργούν μια άνοδο ή κάθοδο των διατεθειμένων χρημάτων. Παραδείγματος χάρι το

1998 δεν είχαμε καμία μεγάλη φυσική καταστροφή, που να δημιουργήσει ενδεείς ανθρώπους που έχουν ανάγκη ...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΗΝΑΣ: 'Αρα, δεν είναι για τους οικονομικά αδυνάτους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ, δεν μπορεί να γίνει συζήτηση κατ'αυτόν τον τρόπο, ούτε κάνουμε κοινοβουλευτικό έλεγχο εδώ. Πρόταση νόμου συζητάμε. Σας παρακαλώ!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Τέλος, για να μην κουράζω τη Βουλή, έχω να πω το εξής: Για τους οικονομικά αδυνάτους Έλληνες και αλλοδαπούς ξέρετε πόσα δαπάνησε το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας για την υγειονομική και φαρμακευτική τους περίθαλψη; Ξόδεψε είκοσι δύο εκατομμύρια (22.000.000) δραχμές.

Δεν μπορείτε λοιπόν να αρνησθε μια πολιτική, η οποία χωρίς να για να έλλειψη μέτρου και να υποστηρίξω ότι είναι η ιδανική και ότι έχουμε αντιμετωπίσει όλα τα προβλήματα του ελληνικού λαού και ότι έχουμε δώσει θετικές απαντήσεις σε όλα τα προβλήματα του ελληνικού λαού, πιστεύω όμως ότι ο Έλληνας πολίτης αισθάνεται το πνεύμα προστασίας που του έχει εξασφαλίσει η διακυβέρνηση της χώρας από το ΠΑΣΟΚ τα τελευταία είκοσι χρόνια. Επίσης γνωρίζει πάρα πολύ καλά πως ό,τι και αν συμβεί, ακόμα και φυσικές καταστροφές, υπάρχει ένα ευαίσθητο χέρι, ένα χέρι ασφαλές, που θα του απλωθεί για να τον κρατήσει μέσα στην κοινωνία η οποία, όπως προείπα, πρέπει να είναι κοινωνία της συνοχής. Γι' αυτήν παλεύουμε, γι' αυτήν προγραμματίζουμε, γι' αυτήν εφαρμόζουμε πολιτικές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Ζαφειρόπουλος έχει το λόγο.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο κ. Σούρλας και οι συνάδελφοι που κατέθεσαν αυτήν την πρόταση νόμου την τιτλοφορούν "περί κοινωνικής προστασίας των οικονομικά αδυνάτων". Υπάρχουν, υπήρχαν και θα υπάρχουν οικονομικά αδύνατοι. Το κράτος μέχρι σήμερα έχει αντιμετωπίσει το πρόβλημα με την επιδοματική πολιτική. Άλλο είναι η επιδοματική πολιτική, κύριε Υπουργέ, και άλλο το τακτικό μηνιαίο βοήθημα το οποίο δίνεται, όπως ορίζει το π.δ. 57/73, το οποίο το βρίσκετε πάρα πολύ δημοκρατικό και πάρα πολύ σωστό, το χρησιμοποιείτε και δεν κοιτάξατε στα είκοσι χρόνια της έξαρσης των δημοκρατικών σας συναισθημάτων έναντι του ελληνικού λαού και προπαντός της σοσιαλιστικής σας προσφοράς να το ανασκευάσετε, να το τροποποιήσετε και να εκδώσετε ένα άλλο προεδρικό διάταγμα, που θα ήταν σύμφωνο με τις αρχές της αλλαγής, της ανθρωπιάς, του σεβασμού στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια, αλλά και να καταδικάσετε πολιτικές του παρελθόντος, όπως της εποχής της επιταξίας της χούντας, την οποία καταδικάζετε και στην οποία πάρα πολλές φορές έχετε προσφύγει ζητώντας ψήφους και έχετε κάποιες σχέσεις με πρόσωπα που υπηρέτησαν εκείνη την περίοδο κατά κάποιον τρόπο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): "Θα πείσει το ταβάνι να μας πλακώσει".

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Μην επικαλείσθε το ταβάνι, γιατί μπορεί να πείσει. Επειδή είμαστε και άλλοι εδώ μέσα που δεν έχουμε σχέση με αυτό, ας πείσει σε εκείνους οι οποίοι είχαν σχέση.

Εκείνο που μου κάνει εντύπωση είναι ότι ενώ εσείς είσατε ένας αξιοπρεπής συνάδελφος και Υπουργός, εκνευριστήκατε και είπατε ότι εμείς διαγράψαμε κάποιον συνάδελφό μας στην πολιτική, ο οποίος πήγε στην κηδεία του Γεωργίου Παπαδοπούλου. Αυτό είναι επιχείρημα; Μήπως έπρεπε να το πείτε αλλού αυτό;

'Όσον αφορά τους βασιλικούς γάμους, εσείς δεν ανανεώσατε το διαβατήριο των βασιλέων; Εσείς νομίζω το ανανεώσατε, την πρώτη περίοδο των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ. Έχετε την εντύπωση ότι με τις ψευδεπίγραφες πολιτικές σας θα πείσετε τον ελληνικό λαό; Εγώ είχα εκφραστεί ελεύθερα και ξαναλέω ότι οι τέως βασιλείς και την

ελληνική ιθαγένεια έχουν και τα περιουσιακά στοιχεία τα οποία έχουν τους ανήκουν. Όποιοι νομίζουν ότι δεν τους ανήκουν, ας προσφύγουν στα δικαστήρια.

Φέρντε νόμους ψευδεπίγραφους και θέλετε να πείτε το άλφα ή το βήτα για να δείξετε ότι είσατε δημοκρατικοί. Πάρτε το απόφαση, τη δημοκρατία τη στερέωσε ο ελληνικός λαός και ο Κωνσταντίνος Καραμανλής το 1975. Είναι τιμή μας που την εδραιώσαμε, τιμή μας που οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας την εδραίωσαν περισσότερο, τιμή μας που ως Αντιπολίτευση την υποστηρίζουμε. Δεν νομίζω ότι είναι τόσο πολύ τιμή σας η ολιγαρχία την οποία έχετε δημιουργήσει και ο νεοπλουτισμός που έχετε δημιουργήσει. Αυτά είναι εις βάρος της φτώχειας που υπήρχε και των νεόπτωχων. Διότι δημιουργήσατε άλλες κατηγορίες πολιτών εκτός των φτωχών, τους νεόπτωχους σήμερα και τη νέα νομενκλατούρα, η οποία κάνει ό,τι θέλει και από αυτούς υπάρχουν δυστυχώς τα αφεντικά σας στα οποία, καμία φορά, το κόμμα σας υποκύπτει.

Επομένως, κύριε Υπουργέ, στο σπίτι του κρεμασμένου δεν θα πρέπει να μιλάτε για σκονί.

Δεύτερον, η πρόταση των συναδέλφων σας λέει αυτό το οποίο αντικρούετε, αυτό που ήταν πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, πολιτική που έλεγε ότι χωρίς οικονομική ανάπτυξη κάνετε ψευδεπίγραφη κοινωνική πολιτική. Εσείς απλώς δημιουργήσατε τη φτώχεια και την ελπίδα ότι μπορεί κάτι να συμβεί με την αγορά ψήφων στην πρώτη οκταετία σας. Τότε καταβαρυνθήκατε οικονομικά την Ελλάδα αντί να την αναπτύξετε.

Και ήρθατε μετά το 1994 για να συνεχίσετε την ίδια πολιτική. Και αυτό γιατί στόχος σας είναι μόνο να μπουέ στην ΟΝΕ. Ονομαστικά μπορεί να μπουέ. Υποφέρει όμως ο ελληνικός λαός και ο φτωχός καθίσταται ακόμη φτωχότερος. Ποτέ στο παρελθόν ο Έλληνας δεν είχε καταστεί φτωχότερος, όπως έγινε από το 1981 και μετά. Από το 1975 μέχρι το 1981 υπήρξε πράγματι οικονομική ανάπτυξη και κοινωνική ευαισθησία από τον τότε Πρωθυπουργό Κωνσταντίνο Καραμανλή. Πρέπει να γνωρίζουμε την ιστορία.

Ήρθατε και δανειστήκατε τη δική μας πολιτική. Όμως, δεν ξέρετε να την ασκήσετε. Σας έχουμε κάνει προτάσεις, για τα θέματα της εθνικής ασφάλειας, για τα θέματα της εξωτερικής πολιτικής. Σας είπαμε να κάνουμε κοινές συσκέψεις. Εμείς έχουμε την ειλικρίνεια να σας λέμε και να δεσμευόμαστε μέσα στη Βουλή με διάφορες προτάσεις όπως αυτή που κατέθεσε ο κ. Σούρλας, πως όταν γίνουμε κυβέρνηση την επόμενη χρονιά θα υλοποιήσουμε όσα έχουμε προτείνει διά του Προέδρου μας Κώστα Καραμανλή.

Πρέπει να καταλάβετε, κύριε Υφυπουργέ, ότι άλλο είναι η επιδοματική πολιτική και άλλο είναι η πολιτική στην οποία αναφέρεται αυτή η πρόταση νόμου. Εσείς την απορρίπτετε όχι γιατί δεν τη θεωρείτε σωστή, αλλά γιατί θέλετε να πείτε ότι μεριμνάτε με την επιδοματική πολιτική, για να δίδετε βοηθήματα. Αυτά όμως είναι σαν ασφαλιστικά μέτρα, σαν αυτόφωρα μέτρα, για να στηρίξετε κάποιους σήμερα.

Εμείς όμως μιλάμε για την Κοινωνική Σύμβαση που την έχει υπογράψει και η Ελλάδα από το 1984. Η πολιτική αυτή έχει αναπτυχθεί σε όλες τις πολιτισμένες χώρες, σε όλες τις χώρες που πιστεύουν στη δημοκρατία και στην κοινωνική δικαιοσύνη. Αναπτυσσόμενες, κατ' αρχήν, αυτές οι χώρες έχουν την ευκαιρία να ασκήσουν μια κοινωνική πολιτική αυτού του μεγέθους. Γι' αυτόν το λόγο χρειάζονται χρήματα. Δεν μπορούμε να λέμε στα λόγια ότι σεβόμαστε την κοινωνική δικαιοσύνη και ότι θα ενεργούμε προς την κατεύθυνση της κοινωνικής πολιτικής, χωρίς να γνωρίζουμε από πού θα βρούμε τα χρήματα για να την ασκήσουμε.

Έχετε καταντήσει το μικροσυνταξιοχό φτωχότερο όπως και άλλες κοινωνικές ομάδες με τη φορολόγηση. Το επίτευγμά σας στην Ευρώπη αυτή τη στιγμή το ξέρετε. Οι ως φτωχή χώρα είμεθα πρώτη σε εισαγωγές πολυτελών αυτοκινήτων και κινητών τηλεφώνων.

Πτωχεύουν οι επιχειρήσεις και οι άνθρωποι, αλλά αναπτύσσονται οι τράπεζες με νέα υποκαταστήματα. Έχετε βρει το σύστημα της παραοικονομίας, ώστε έτσι να διολισθαίνει η

σκέψη του ελληνικού λαού προς άλλες κατευθύνσεις, για να μην ταραχθούν τα νερά της δικής σας ηρεμίας. Έτσι λέει ο κύριος Πρωθυπουργός ότι "όλα πάνε καλά".

Όμως με αριθμούς δεν μπορείτε να αποδείξετε στον Έλληνα πολίτη τι πάει καλά και τι όχι, διότι ο Έλληνας πολίτης αντιμετωπίζει την καθημερινότητά του. Αυτή η καθημερινότητα έχει γίνει πλέον βίωμα στον Έλληνα πολίτη, ο οποίος βλέπει ότι δεν υπάρχουν πολιτικές διαφορές που να χωρίζουν τον ελληνικό λαό. Βλέπει ότι υπάρχει μόνο η πολιτική βούληση που πρέπει να έχει μία κυβέρνηση. Σας το απέδειξε αυτό στις τελευταίες εκλογές, τόσο για την Τοπική Αυτοδιοίκηση όσο και για την Ευρωβουλή.

Και θα σας το αποδείξει βεβαίως και με τις εθνικές εκλογές, είτε γίνουν το Μάρτιο είτε γίνουν τον Οκτώβριο είτε όποτε αποφασίσετε ότι γίνονται εκλογές. Δεν είσατε βέβαιοι για ένα πράγμα: Εάν το 1986 δεν είχε μεταρρυθμισθεί το Σύνταγμα, ώστε τη δυσαρμονία να την καθορίζει ο ελληνικός λαός έναντι της κυβερνήσεως, θα είχατε φύγει πολύ γρηγορότερα από τις θέσεις τις οποίες είχατε. Ήδη υπάρχει δυσαρμονία μεταξύ λαού και κυβερνήσεως, μεταξύ λαού και σημερινής πολιτικής εξουσίας, η οποία υπάρχει.

Κύριε Υπουργέ, πρέπει να καταλάβετε το εξής: 'Ακουσα και τον εισηγητή της Πλειοψηφίας, το συνάδελφο κ. Βλασσόπουλο, να λέει στον κ. Σούρλα "εκτοξεύετε κεραυνούς και κραυγές". Γιατί, κύριε Βλασσόπουλε; Εσείς τι εκτοξεύσατε; Φιλολογία και τίποτε άλλο. Δεν συγκράτησα κάτι απ' όσα είπατε, αλλά ούτε και από το κείμενο των πρακτικών το οποίο διάβασα στη Διαρκή Επιτροπή είδα να λέτε κάποια πρόταση. Επαφίεσθε σε δύο πράγματα μονάχα, ότι προσπαθείτε κατά το δυνατόν να ικανοποιήσετε αυτούς οι οποίοι έρχονται και παίρνουν κάποιο επίδομα. Και σύμφωνα με τους δύο νόμους του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων προσπαθήσατε να ικανοποιήσετε αυτούς που παίρνουν κάποιο επίδομα. Δεν προσπαθήσατε όμως να κάνετε το νεοπαγές το οποίο μας λέει ο κύριος Υπουργός σήμερα, ότι αντί αυτά τα επιδόματα να τα δίνουμε ως βοηθήματα, καλύτερα είναι να τα αφομοιώσουμε μέσα στην οικονομική ανάπτυξη. Ποια οικονομική ανάπτυξη κάνατε και από εκεί να έχετε κέρδη για να μπορέσετε να ικανοποιήσετε κάποιες ανάγκες σύμφωνα με τη σύμβαση την οποία υπογράψαμε περί κοινωνικής προστασίας; Είναι διεθνής σύμβαση και μας υποχρεώνει να καθιερώσουμε ένα μηνιαίο βοήθημα με τις προϋποθέσεις που λέει και πολύ σωστά το λέει και μπράβο τους σ' αυτούς αυτοί που το σκέφτηκαν το 1973 αυτό το προεδρικό διάταγμα, το 57, και είναι καθιερωμένο. Και ευτυχώς που υπάρχει αυτό, γιατί σκεφθείτε να μην υπήρχε. Μπορεί εμείς να μην το είχαμε κάνει. Αλλά εσείς, η τόσο σοσιαλιστική Κυβέρνηση, με αυτές τις αγάπες προς το λαό και το σεβασμό προς το λαό και τη δημοκρατία, γιατί δεν το τροποποιήσατε, αν νομίζατε ότι δεν ήταν καλό και χουντικό; 'Η γιατί δεν προτείνατε ένα άλλο προεδρικό διάταγμα ή μια διάταξη νόμου που να σας δίνει αυτήν την ευχέρεια να καταθέσετε ένα άλλο προεδρικό διάταγμα, το οποίο να περάσει και έτσι να είναι νόμος του κράτους και βάσει αυτού του νόμου, βάσει των εξαγγελιών σας περί κοινωνικής δικαιοσύνης να έχει αναδειχθεί ο καλύτερος τρόπος της κοινωνικής προστασίας την οποία είναι επιβεβλημένο το κράτος να δίνει σ' αυτούς τους οικονομικά ασθενέστερους; Και βεβαίως με τις προϋποθέσεις οι οποίες θα αναδεικνύονται από αυτό το προεδρικό διάταγμα, να μη γίνεται μια απλή επιδοματική πολιτική και να μη λέμε πώς θα επιβιώσει σήμερα, αλλά πώς θα διαβιώσει, για να μπορεί και αυτός να συμμετέχει στο κοινωνικό σύνολο με μια αξιοπρεπή διαβίωση, δηλαδή να μπορεί να τρώει ψωμί, λάδι και να πίνει και νερό, να μπορεί να αντιμετωπίζει τον ήλιο και τον αέρα, να μπορεί να φορέσει ένα παπούτσι και να μην έχει δημιουργήσει τα φανάρια, τα οποία υπάρχουν δεξιά-αριστερά με τα χέρια τα απλωμένα, να μην έχετε δημιουργήσει τους ρακοσυλλέκτες, να μη βλέπετε γιαγιούλες να κυκλοφορούν με καροτσάκια για να μαζέψουν τα χαρτιά ή τα αποκόμματα, ή ανθρώπους να πηγαίνουν και να σκάβουν μέσα στα σκουπίδια είτε στους τενεκέδες των σκουπιδιών είτε στους κάδους και να παίρνουν τρόφιμα μέσα από τα

απορρίμματα, ή εάν πάτε σε οποιαδήποτε γειτονιά της Αθήνας, μετά από τις λαϊκές αγορές, να πηγαίνουν να παίρνουν από κάτω από τη λαϊκή αγορά, που είναι πεταμένα φύλλα, παλιοντομάτες και τέτοια, να τα βάζουν σε μια σακούλα, να πάνε σπίτι τους να τα φάνε. Αυτήν την Ελλάδα οραματιστήκατε; Αυτήν την Ελλάδα προτείνατε στον ελληνικό λαό; Σας πίστεψε ο ελληνικός λαός; Ξέρετε, σας ανέχθηκε ή μπορεί να σας πείσει για μια στιγμή ο ελληνικός λαός για άλλους λόγους, αλλά σήμερα απλώς σας ανέχεται. Δεν του δώσατε την ευκαιρία μετά το 1996 να εκφραστεί εθνικά.

Του δώσατε την ευχέρεια με τις δημοτικές εκλογές και τις ευρωεκλογές. Εκφράστηκε ο ελληνικός λαός. Δεν πήρατε το μήνυμα ούτε πρόκειται να το πάρετε, γιατί μένετε μακριά στις δάφνες σας ότι όλα πάνε καλά. Ποια πάνε καλά; Κοιτάξτε τα σημερινά δημοσιεύματα του Τύπου, να δείτε τι λένε για τον Υπουργό των Εξωτερικών και πώς αντιμετωπίζονται τα εθνικά θέματα.

Αν θέλετε, κύριε Βλασσόπουλε, να εγκαταλείψετε την άποψη περί ρατσισμού. Πολλή σαλάτα έχει γίνει το ρατσιστικό θέμα και δεν ξέρω ποιος είναι ρατσιστής. Εμείς ή εσείς, που απομονώνετε μία μερίδα του ελληνικού λαού και την καταδικάζετε, γιατί θέλετε να περάσετε μία μεσοβέζικη πολιτική; Μεσοβέζικη είναι η πολιτική σας και στο θέμα των μεταναστών, που τους έχετε χωρίσει σε κατηγορίες. Κι εγώ σας απήντησα προχθές ότι εμείς δεν μιλάμε γι' αυτούς τους μετανάστες, που έρχονται φιλειρηνικά και σέβονται τη χώρα που εργάζονται. Και με την πρόταση για την εγκληματικότητα, που σας καταθέσαμε, τι σας είπαμε; Οφείλεται στην πολιτική τη δική σας. Εσείς με την πολιτική σας αναγκάζετε ανθρώπους να εγκληματούν. Το έχετε καταλάβει αυτό το πράγμα; Το καταγγέλλω επίσημα και το λέω και από τη θέση του δικηγόρου, που επί τριάντα χρόνια ασχολούμαι με το ποινικό και από τη θέση του δικηγόρου, που ήμουν και συνδικαλιστής, που είμαι και Βουλευτής, που είμαι κοινωνικός άνθρωπος και βλέπω πώς διαμορφώνεται η κοινωνία. Βλέπω πώς διαμορφώνετε τους εγκληματίες. Βλέπω ότι οργανώνονται στις φυλάκες πολλές φορές αποδράσεις από τις φυλάκες, γιατί δεν έχετε πού να τους βάλετε, γιατί δεν κάνετε μία σωστή σωφρονιστική πολιτική. Κάτι πάει να κάνει ο κ. Γιαννόπουλος. Θα τον αφήσετε; Δεν θα τον αφήσετε.

Λοιπόν, αφήστε αυτά τα ρατσιστικά που ξέρετε και ελάτε στην πραγματικότητα και στο ρεαλισμό που υπάρχει σήμερα στην ελληνική κοινωνία. Σας λέω ότι εσείς τους έχετε δημιουργήσει αυτούς. Ποιοι έχουν δώσει τις πράσινες κάρτες; Έχετε δει τις πράσινες κάρτες; Καθημερινά δεν αναδεικνύονται φαινόμενα, όπου εμπλέκονται αστυνομικοί, δημόσιοι υπάλληλοι, που πληρώνονται για να δώσουν πράσινες κάρτες; Αυτών τον επανέλεγχος σας ζητάμε. Τολμήστε να τον κάνετε. Αυτό σας είπε ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κώστας Καραμανλής, αυτήν την πρόταση σας είπε. Ελάτε να ξαναβρούμε πώς έχετε δώσει βίζες, πώς έχετε δώσει πράσινες κάρτες, πώς αφήνετε όλους αυτούς και κυκλοφορούν στη χώρα μας, πώς έχετε αφήσει απροσάλευτα τα σύνορα. Και κατόπιν των επιμόνων προτάσεών μας, εδέησε, τέλος πάντων, να πείτε ότι θα προσλάβετε τους συνοριακούς φρουρούς. Γιατί διώξατε το στρατό από τα σύνορα, κύριοι; Ο ελληνικός στρατός δεν φύλαγε τα σύνορα; Γιατί τα κάνατε όλα αυτά; Γιατί τώρα τελευταία βγάζετε κάποιους μαθητές της Σχολής της Αστυνομίας να κυκλοφορούν κατά δυάδες στην Αθήνα; Τα παιδιά είναι ανεκπαίδευτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Είναι το αντικείμενό μας αυτό, κύριε Ζαφειρόπουλε;

ΕΠΑΜΕΙΩΝΔΑΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Μα, όταν, κύριε Πρόεδρε, ο κύριος εισηγητής της πλειοψηφίας μας λέει ότι είμαστε ρατσιστές, ότι βρυχάται ο δικός μας εισηγητής...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Δεν είπε ο κύριος συνάδελφος κάτι τέτοιο και δεν εννοούσε αυτό, απ' ό,τι εγώ κατάλαβα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε συνάδελφε, δεν είπα τέτοιο πράγμα.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ο κύριος Υπουργός, τον οποίο εγώ προσωπικά εκτιμώ, μας λέει ορισμένα άλλα πράγματα περί δημοκρατίας. Δεν είναι καλύτερα σ' αυτήν την Αίθουσα, κύριε Πρόεδρε, να μη μιλάμε για πολλή δημοκρατία, όταν εμείς είμαστε αυτοί οι οποίοι και τη στηρίζαμε και τη στηρίζουμε και είμαστε δίπλα στο λαό και του λέμε "περίμενε, η δημοκρατία θα ζήσει, μη φοβάσαι";

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Για ελάτε λίγο στο θέμα, γιατί το αδικείτε. Αν μπορούσε να διαμαρτυρηθεί, θα κραύγαζε!

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Αν μου επιτρέψετε, κύριε Πρόεδρε, θα τελειώσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας επιτρέπω, αλλά κι εσείς να έρθετε στο θέμα που συζητάμε.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Δικό μας θέμα ήταν ότι πρέπει να αναπτυχθεί οικονομικά η χώρα. Ευχαριστούμε πολύ που το καταλάβατε, έστω και αργά. Ελάτε όμως να κάνουμε κάποια βήματα πάνω σ' αυτήν την πρόταση. Γιατί την απορρίπτετε και θέλετε αυτήν την επιδοματική πολιτική, που δεν ξέρω σήμερα αν θα πέρνει το επίδομα, ή αν θα το πάρω αύριο και αύριο δεν θα έχω να φάω. Οι άνθρωποι αυτοί που έχουν ανάγκη και εντάσσονται στο άρθρο 2 και στο π.δ. 57/1973, θα ξέρουν ότι ναι μεν θα προσπαθήσουν να βρουν μία εργασία, ναι μεν θα στηρίξουν την οικονομική ανάπτυξη της χώρας με όποιες δυνάμεις έχουν, δηλαδή με τα κουρέλια που μαζεύουν, με τα αποφάγια που τρώνε, αλλά να έχουν κάτι σίγουρο και να ξέρουν ότι μπορούν να έχουν μία λάμπα στα δωμάτια που μένουν, κάποια χρήματα, γιατί αν δεν πληρώσουν, θα μείνουν στο σκοτάδι. Να ξέρουν ότι θα ανοίξουν τη βρύση και θα έχουν λίγο νερό να πουν. Να ξέρουν ότι θα μπορούν να πάνε στο φούρνο να αγοράσουν ένα καρβέλι ψωμί, να χορτάσουν.

Αυτά σας λέει η πρόταση και αυτό σας λέει και το προεδρικό διάταγμα. Εσείς δεν θέλετε να τα ακολουθήσετε. Θέλετε να ακολουθήσετε τη δική σας πολιτική, η οποία όμως μέχρι σήμερα δεν βλέπουμε να ελαττώνει τη φτώχεια ούτε τους νεόπτωχους να τους κάνει ευτυχισμένους αλλά ούτε βλέπουμε, κύριε Υπουργέ, ότι μέσω αυτών των επιδομάτων, μέσω των προγραμμάτων τα οποία αναπτύσσονται με τους δύο νόμους, που ψηφίστηκαν στη Βουλή, έχει καλύτερεύσει η κατάσταση αυτή.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

Βλέπουμε τους φτωχούς φτωχότερους, να μαζεύουν τα κουρασμένα τους βήματα στο δρόμο, να μαζεύουν τα κουρέλια τους και να μαζεύουν και τα αποφάγια από τα σκουπίδια για να φάνε κάτι!

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Καραμηνάς έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΗΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς θα ήθελα να κάνω δύο παρατηρήσεις. Ο κύριος Υπουργός απαντώντας στον εισηγητή μας κ. Σούρλα και λέγοντας ότι είναι ανακριβή τα στοιχεία τα οποία έδωσε, ανέφερε ότι δόθηκαν εννιακόσια εκατομμύρια τη μια χρονιά, πάνω από εννιακόσια την άλλη και οκτακόσια την επόμενη. Είπε όμως ότι αυτά τα ποσά δόθηκαν για φυσικές καταστροφές, ενώ ο εισηγητής μας μιλούσε για ποσά που δόθηκαν στους οικονομικά αδυνάτους.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Δεν είπα αυτό, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΗΝΑΣ: Αυτό είπατε, κύριε Υπουργέ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Μα, δεν ξέρω τι είπα;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΗΝΑΣ: Μπορείτε να ανατρέξετε στα Πρακτικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Θα δευτερολογήσετε, κύριε Υπουργέ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας):

Δεν μπορεί να γίνεται διαστρέβλωση των όσων λέω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΗΝΑΣ: Επίσης, κύριε Υπουργέ, είπατε ότι ο ελληνικός λαός, επιτέλους, αισθάνεται το πλέγμα προστασίας. Φαίνεται, κύριε Υπουργέ, ότι τόσο εσείς όσο και η Κυβέρνησή σας δεν έχει πάρει κανένα μάθημα από τα αλλεπάλληλα πλήγματα τα οποία σας έχει δώσει ο ελληνικός λαός και μιλάω για τις δημοτικές - νομαρχιακές εκλογές και για τις πρόσφατες ευρωεκλογές.

Εμάς θα μας συνέφερε ακόμη να ζείτε στον κόσμο σας, δεν μπορούμε όμως να μη βλέπουμε τι γίνεται γύρω μας. Και αυτό που γίνεται γύρω μας είναι μία κατάσταση την οποία αντικρίζοντας την κανείς, θλίβεται. Και ένα ευαίσθητο άτομο, όπως είναι πράγματι ο πολύ καλός συνάδελφος και φίλος κ. Βλασσόπουλος, πιστεύω ότι βρέθηκε σε πολύ δύσκολη θέση σήμερα, να προσπαθεί να αμυνθεί, γιατί δεν πρέπει να υπερψηφισθεί η πρόταση νόμου της Νέας Δημοκρατίας, ενώ οι ευαίσθητες τις οποίες έχει, αν συζητήσεις κατ' ιδίαν, θα τις διαπιστώσεις, γιατί θα σου πει ότι πράγματι υπάρχει ένα κοινωνικό χάλι σ' αυτήν τη χώρα, που λέγεται Ελλάδα.

Η δική μας πρόταση τι λέει; Μιλάει για ένα ελάχιστο εισόδημα. Μας είπατε και στη Διαρκή Επιτροπή, μας το επαναλάβατε κατά κάποιον τρόπο και σήμερα, κύριε Υπουργέ, ότι υπήρξαν κάποια νομοσχέδια τα οποία εισαγάγατε, ήταν το ένα για τη μέριμνα, για την απασχόληση προσώπων ειδικών κατηγοριών και το άλλο για την ανάπτυξη του Εθνικού Συστήματος Κοινωνικής Φροντίδας, στα οποία δεν υπάρχει όμως ούτε ένα άρθρο που να μιλάει γι' αυτό το ελάχιστο εισόδημα διαβίωσης του ελληνικού λαού. Αυτό λοιπόν έρχεται η πρόταση η δική μας να καταθέσει, αυτό έρχεται να φέρει στη Βουλή, μήπως και βγει από το τέλμα -όσο μπορέσει να βγει- ο ελληνικός λαός.

Όλοι ομολογούμε, όλες οι πτέρυγες, ότι ο λαός ο οποίος βρίσκεται κάτω από το όριο της φτώχειας υπερβαίνει το 20%. Δεν νομίζω να είναι κανείς που δεν το ομολόγησε. Όλοι ξέρουμε για τα παιδιά των φαναριών, όλοι γνωρίζουμε για τους πολύτεκνους, όλοι γνωρίζουμε για την εγκληματικότητα. Βέβαια ο συνάδελφος κ. Βλασσόπουλος είπε ότι παραμένουμε ακόμα η τελευταία χώρα όσον αφορά το ποσοστό εγκληματικότητας. Δεν είναι το ζητούμενο αν παραμένουμε τελευταίοι, το ζητούμενο είναι τι τάση έχουμε. Και δυστυχώς για την Ελλάδα η τάση η δική μας είναι ανοδική. Αυτό είναι που πρέπει να μας προβληματίσει. Ούτε οι ξενώνες για τα παιδιά των φαναριών. Σήμερα, ερχόμενος από το σπίτι μου στη Βουλή, σε δέκα φανάρια είδα παιδιά. Μπορούμε να το παραγνωρίσουμε αυτό και να κλείσουμε τα μάτια μας σ' αυτήν την κατάσταση;

Όμως εκείνο που είναι αξιοπερίεργο είναι ότι, ενώ όλοι συμφωνούμε για την ταμπакιέρα, όλοι πιστεύουμε ότι πράγματι υπάρχει ανάγκη, αρνούμαστε πεισματικά να ψηφίσουμε αυτήν την πρόταση, μία πρόταση που, επαναλαμβάνω, εισάγει κάτι το καινούριο. Και, εν πάση περιπτώσει, αν θέλετε, εισάγει αυτό το οποίο μας επιβάλλει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η επιτροπή, λοιπόν, ανεξάρτητων εμπειρογνομόνων του Συμβουλίου της Ευρώπης επανειλημμένα στις εκθέσεις για την εφαρμογή του κοινωνικού χάρτη στη χώρα μας επισημαίνει ότι δεν υπάρχει ένα όριο εισοδήματος κάτω από το οποίο να κρίνεται αναγκαίο να εντάσσεται ένα άτομο στην κοινωνική προστασία.

Επιτέλους, κύριε Υπουργέ, ας υπολογίσουμε αυτό το όριο εισοδήματος και να ξέρουμε ότι όποιος βρίσκεται από εκεί και κάτω θα πρέπει να τον ενισχύσουμε.

Εμείς στο άρθρο 10 είμαστε σαφέστατοι. Λέμε το εξής: "Οι διατάξεις του άρθρου παρέχουν την απαραίτητη ευελιξία στη διοίκηση να εφαρμόζει όχι μόνο σταδιακά, χρονικά το νόμο, αλλά και κατά περιοχές ή κατηγορίες ατόμων που βρίσκονται στον αμεσότερο κίνδυνο, εάν οι οικονομικοί της πόροι δεν της επιτρέπουν την άμεση και καθολική εφαρμογή του νόμου".

Επίσης, δεν σας λέμε "εφαρμόστε το από αύριο". Στο άρθρο 13 σας λέμε να έχει ισχύ μετά παρέλευση ενός έτους, ώστε να σας δωθεί η ευκαιρία να μπορέσετε να προετοιμαστείτε, όσον αφορά τη διοίκηση, για το νέο θεσμό.

Κάποιος συνάδελφος ρώτησε ποιες είναι οι πιστώσεις. Στο

άρθρο 5 μιλάμε για τις πιστώσεις. Είμαστε σαφείς και ζητάμε τις πιστώσεις που θα διατεθούν για το βοήθημα επιβίωσης.

Δεν νομίζουμε, εν πάση περιπτώσει, ότι κομίζουμε γλαύκας εις Αθήνας. Δεν κομίζουμε γλαύκας στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Είναι κοινός τόπος, είναι κοινές διαπιστώσεις όλων όσοι ζούμε καθημερινά αυτό το οποίο γίνεται στα γραφεία μας. Δεν νομίζω ότι υπάρχει κανένας συνάδελφος που να μη γίνεται μάρτυρας κάθε μέρα τέτοιων ατόμων που έρχονται και εκλυπαρούν για μία θέση εργασίας, όχι διευθυντική αλλά έστω σκουπιδιάρη. Εκεί φθάσαμε.

Αν αυτό είναι το όραμά μας, αν αυτή είναι η Ελλάδα την οποία όλοι οραματιζόμαστε, τότε νομίζουμε ότι δεν έχουμε καμία θέση να λέμε ότι υπηρετούμε τον ελληνικό λαό και τα συμφέροντά του.

'Ενας άλλος συνάδελφος είπε ότι ενώ συζητάμε εμείς αυτά τα πράγματα σήμερα, ο κόσμος έξω δεν το γνωρίζει. Μα, εμείς δεν υποβάλαμε την πρόταση νόμου για να πάρουμε τα εύσημα ή να έχουμε κομματικά οφέλη. Σας είπαμε και στη Διαρκή Επιτροπή, το επαναλαμβάνουμε και σήμερα, ελάτε όλοι μαζί να το συνυπογράψουμε, να το ψηφίσουμε και να φανεί ότι είναι μία πρόταση την οποία εισάγει ολόκληρο το ελληνικό Κοινοβούλιο. Εμείς δεν θέλουμε να δρέψουμε δάφνες, δεν θέλουμε να έχουμε οφέλη από αυτήν την κατάσταση.

Εν πάση περιπτώσει, από εκεί και πέρα, ας μην πηγαίνουμε πεισματικά και αντιπολιτευτικά, επειδή κάποιος άλλος χώρος εισάγει μία πρόταση να λέμε ότι μια και δεν την εμπνευστήκαμε εμείς, πρέπει να την καταψηφίσουμε.

Εάν και εφόσον -και πιστεύω ότι το εάν και εφόσον υπάρχει- όλοι συμφωνούμε για αυτά τα οποία συμβαίνουν γύρω μας, πιστεύω ότι πρέπει όλοι να την ψηφίσουμε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς στη συγκεκριμένη πρόταση νόμου δεν μιλάμε για τα επιδόματα του ν. 57/1983. Αυτά πράγματι είναι επιδόματα ευκαιριακά, θα έλεγα και εξευτελιστικά πολλές φορές. Μιλάμε για ένα επίδομα το οποίο θα καλύπτει τους ανθρώπους που βρίσκονται στο όριο της αντοχής, στο όριο της επιβίωσης.

Γνωρίζουμε όλοι ότι το επίδομα των ΧΑΝΣενιανών είναι πέντε χιλιάδες επτακόσιες (5.700) δραχμές και έχουμε εκατόν ογδόντα πάσχοντες, αυτήν τη στιγμή που μιλάμε, στο Λοιμωδών και καταγεγραμμένους σε όλη τη χώρα περί τους τέσσερις χιλιάδες. Επίσης, γνωρίζετε όλοι ότι πολύ δύσκολα κάποιος επιχειρηματίας θα προσλάβει κάποιο ΧΑΝΣενιανό. Είναι λάθος, αλλά δυστυχώς υπάρχει παντού αυτό.

Με τις πέντε χιλιάδες επτακόσιες (5.700) δραχμές, λοιπόν, καλείται αυτός ο άνθρωπος να επιβιώσει και σε αυτόν τον άνθρωπο αρνούμαστε να του παράσχουμε αυτήν τη βοήθεια, αυτό το ελάχιστο το οποίο έχει υποχρέωση η πολιτεία και το κράτος να δώσει.

Και να μη μιλήσουμε για τους πολύτεκνους. Να δείτε πολύτεκνο στην πατρίδα μου -είχα υποβάλει και ερώτηση και απάντηση δεν πήρα- με επτά παιδιά να παίρνει επτά χιλιάδες (7.000) δραχμές το μήνα και πολύτεκνος με έντεκα παιδιά να παίρνει εξήντα επτά χιλιάδες (67.000) δραχμές το μήνα και αυτά βέβαια με καθυστέρηση δύο-τριών και τεσσάρων μηνών.

Εμείς, εν πάση περιπτώσει, δεν μπαίνουμε σ'αυτήν τη λογική. Δεν θέλουμε να πούμε ότι οι κοινωνικές ευαισθησίες οι δικές μας είναι περισσότερες και μεγαλύτερες από των υπολοίπων συναδέλφων. Εμείς πιστεύουμε ότι όλοι μας έχουμε τις ίδιες ευαισθησίες. Αυτές τις ευαισθησίες ζητούμε και καλούμε να τις υλοποιήσουμε με την υπερψήφιση της πρότασης νόμου, την οποία φέραμε σήμερα στο ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Και να είστε βέβαιοι ότι εάν αυτό το πράξουμε, θα έχουμε τη συνειδησή μας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Περάσατε πολύ γρήγορα από το ελληνικό Κοινοβούλιο στο ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Πρέπει να γίνετε πρώτα ευρωβουλευτής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΗΝΑΣ: Κάποιο lapsus μπορεί να έγινε, κύριε Πρόεδρε. Δεν νομίζω ότι είναι λόγος παρατήρησης αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Καλώς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΗΝΑΣ: Εν πάση περιπτώσει, νομίζω ότι

τότε θα έχουμε τη συνειδησή μας ήσυχη ότι επιτελέσαμε το χρέος μας έναντι αυτών των ανθρώπων, οι οποίοι είναι πράγματι αναξιοπαθούντες και κατά γενική ομολογία τους έχουμε κατατάξει σε αυτήν την κατηγορία. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Σπυριούνης έχει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Θέλω να μιλώ πάντα και να είμαστε αντικοί.

Αν, κύριε Σούρλα, δεν δημιουργούσατε το επεισόδιο που δημιουργήσατε, θα ήμουν θετικός στην πρότασή σας. Αλλά δεν μας αφήσατε να μιλήσουμε, παρεμβαίνατε συνέχεια. Ενώ είναι ιερός ο χώρος της κοινωνικής αλληλεγγύης και θα έπρεπε με αυτό το μέτρο, με αυτήν την ταπεινότητα να τον απαντήσουμε, τον μεταφέραμε στον ανταγωνισμό της δημοκρατίας. Είναι λάθος. Μάλιστα θα αναλάβω και την ευθύνη όλων λαθών διαπράχθηκαν από τους ομιλητές της δικής μου πλευράς.

Τι πιστεύω γενικά. Η αξία ενός κράτους μετρείται από το μέτρο της ευαισθησίας του στον άνθρωπο. Πράγματι, σε αυτήν τη χώρα εκτός από τις φιλοσοφικές ιδέες των πανανθρώπινων αξιών γεννήθηκε και η έμμετρη αντίληψη για τον άνθρωπο. Μέσα στις σχετικές αξίες, υλικές, ή ηθικές, η ευφυΐα του Έλληνα προσδιόρισε την υπεροχή του ανθρώπινου όντος λέγοντας μάλιστα οι σοφιστές τον 5^ο π.Χ. αιώνα "μέτρο πάντων χρημάτων εστί ο άνθρωπος". Το μέτρο, λοιπόν, μιας πολιτείας δημοκρατικής, ευνομούμενης και ευαίσθητης για τον άνθρωπο, το υπέρτατο όν είναι ακριβώς η ευαισθησία της για τα προβλήματά της, για τον πόνο της, για τις αξιότητές της και η δημοκρατία προσλαμβάνει την ακεραία της υπόσταση και εικόνα, όταν βοηθά στην πραγμάτωση αυτών των αξιών, εκείνων δηλαδή των μεθοδεύσεων που καθιστούν την ανθρώπινη ζωή περισσότερη ανθρώπινη.

Ένα δεύτερο στοιχείο που θέλω να πω είναι να δεχθούμε όλοι μας ότι υπάρχουν ανθρώπινα προβλήματα βαθιά, απάνθρωπα, τραγικά, ακόμα στην ελληνική κοινωνία. Και θα δεχθούμε τρίτον, ότι έχουμε χρέος όλοι με ένα ομαδικό πνεύμα, έξω από ιδεολογικούς χώρους και ιδεοληπτικές δεσμεύσεις να ενώσουμε τις προσπάθειές μας, για να αμβλύνουμε αυτόν τον πόνο που υπάρχει και είναι διάχυτος και ορατός παντού. Αυτή όμως η πραγματικότητα θα πρέπει να αντικριστεί με ένα υψηλό πνεύμα ευθύνης, υψηλό πνεύμα συνεργασίας και ταπεινότητας και υψηλό πνεύμα ευθύνης. Το κράτος, με τις εγγενείς οικονομικές αδυναμίες που αντιμετωπίζει και με τους δικαιολογημένα σε προτεραιότητα στόχους τους οποίους αγωνίζεται να πραγματώσει, είναι δυνατόν σήμερα με τις υφιστάμενες συνθήκες και με την κλιμάκωση προτεραιοτήτων αυτών των στόχων να επιτείνει τη μέθοδο της απονομής της υιοθέτησης επιδομάτων;

Μπορεί σήμερα με τις συνθήκες που υπάρχουν να καλλιεργήσουμε μία τέτοια αντίληψη και αντί της εκπαίδευσης, της έμμεσης βοήθειας, της αναπτυξιακής υποδομής, των σχολείων, της υγείας κλπ., που είναι έμμεσης μορφής, αλλά άμεσες παροχές, να καθιερώσουμε επιδόματα;

Πού θα βρούμε το μέτρο της δικαιοσύνης; Σε ποιους θα το χορηγήσουμε το επίδομα; Αυτές είναι δικλίδες που πρέπει να απαντηθούν. Αν είναι δυνατόν, με την εγγενή πραγματικότητα και τις αδυναμίες της, να βρει να δώσει πόρους, να βρει ποιους τους δικαιούνται, να συγκρίνει μέσα στο σχετικό πλαίσιο των στόχων που έχει βάλει και τις προτεραιότητες, αν αυτές παρέχουν ευχέρεια και περιθώρια και δυνατότητες για τις χορηγήσεις αυτών των επιδομάτων κλπ.

Πιστεύω ότι το κεφάλαιο είναι ιερό, συνδεδεμένο, όμως, με μια πληθώρα παραγόντων που είμαστε όλοι υποχρεωμένοι να αντικρίσουμε.

Ένα μεγάλο κεφάλαιο επίσης είναι αυτό το αίσθημα της κοινωνικής αλληλεγγύης, που πρέπει να βελτιώνεται καθημερινά σε μια δημοκρατική χώρα και να καλλιεργείται σαν ψυχικό μεγαλείο του ανθρώπου που απαντά στη φιλαλληλία, στην ανθρώπινη αλληλεγγύη, απαντά στο "ό συ μισείς, ετέρω μη ποιήσης" απαντά στο "δώσε τον ένα χιτώνα, αν έχεις δύο".

Ζούμε σε μια καταναλωτική κοινωνία, σε μια κοινωνία που βυθίζεται, όπου από την κλιμάκωση των αξιών παραμερίστηκε το ποιος είμαι, στο πόσα έχω. Αυτή η καταναλωτική βύθιση της κοινωνίας, με ό,τι συνεπάγεται, είναι ένα ευρύτερο θέμα, πλατύτερο από τη συγκεκριμένη μεθόδευση χορήγησης μιας παροχής.

Είναι, λοιπόν, μέγιστο το θέμα της κοινωνικής βύθισης μέσα σε ένα καταναλωτικό πνεύμα, που επιτείνει και διευρύνει τη διαφθορά, διαμορφώνει τα διαπλεκόμενα που υπάρχουν παντού. Κανείς δεν πρέπει να το αμφισβητεί αυτό. Θα θυμάστε ότι αναφέρθηκα μιλώντας στον προϋπολογισμό και κατηγορήθηκα από συνάδελφο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην κοινοβουλευτική ομάδα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Θα πρέπει να δεχθούμε ότι η Κυβέρνηση κάνει ό,τι μπορεί. Δεν πρέπει να μηδενίζουμε. Είναι αντιδημοκρατικό να μηδενίζουμε. Το ίδιο κάναμε και εμείς. Μηδενίσαμε την προσφορά των προηγούμενων κυβερνήσεων, μιλήσαμε για χρονοντούλαπα της ιστορίας. Δεν είναι έτσι η δημοκρατία. Θα έλθει άλλο κόμμα, θα φύγει το παρόν, θα έλθει το μέλλον, θα έλθουν άλλες παρατάξεις κλπ. Τότε η δημοκρατία καρποφορεί, αρδεύεται, ανθοβολεί.

Πρέπει, λοιπόν, να δεχθούμε μέσα σε αυτό το σχετικό πλαίσιο ότι έχουμε υπέρτατο καθήκον να καλλιεργήσουμε, να ανασύρουμε την πορεία από τη γενική βύθιση. Μέσα εκεί θα βρούμε αναμφισβητήτως, κύριε Σούρλα, αυτό το ανώτερο πνεύμα αλληλεγγύης που πρέπει να αποτελεί τη μέγιστη ευθύνη της πολιτείας.

Το νομοσχέδιο έχει μία διάρθρωση λογική, με δεσμό μεταξύ των άρθρων. Έχει δεκατρία άρθρα. Ξεκινά από έννοιες, προχωρά στον έμπειρισμό σχετικά με το ποιος θα είναι ο δικαιούχος, προσδιορίζει κάποιες αντίστοιχες έννοιες, έχει βασικές διατάξεις για το πώς θα γίνει, ποιοι θα δικαιούνται, με ποια διαδικασία, πού θα βρεθούν οι πόροι, πού θα καταχωρηθούν κλπ. Έχει μία λογική διάρθρωση, ένα λογικό δεσμό στην ανάπτυξη των άρθρων, μαζί με μια ευαισθησία που έχει, κύριε Σούρλα.

Εγώ σας λέω ότι θα ήταν άλλη η θέση μου, αν δεν διαταρασσόταν το πνεύμα του Κοινοβουλίου. Και είναι λάθος να το κάνουμε αυτό.

Κύριε Υπουργέ, θα πω ότι είμαι και ήμουν πάντοτε του μέσου δρόμου. Το "παν μέτρον άριστον", το "μηδέν άγαν", είναι το καλύτερο. Είναι ένας ερεθισμός, κύριε Υπουργέ. Να μην κλείνουμε και εμείς τα μάτια σ' όλα όσα προτείνονται από την Αντιπολίτευση. Το είπατε και σας τιμά ιδιαίτερα που το είπατε. Δεν ανακηρύσσουμε τους εαυτούς μας ως αλάνθαστους. Καταβάλλουμε κάθε προσπάθεια και ιδρώνουμε. Ιδρώνει η Κυβέρνηση -αλίμονο αν δεν το έπαιρτε- για να ανταποκριθεί στο έργο της. Και στην οικονομία έχει πετύχει πολλά αναμφισβητήτως μετά από μία συντριπτική λιτότητα. Και εγώ έχω το θάρρος να σας πω ότι πολλά από τα σημεία της δικής σας πολιτικής τα εφαρμόζει η δική μου Κυβέρνηση. Γιατί, κύριοι, ντρεπόμαστε να δεχθούμε αυτό το πράγμα; Μέχρι τότε αυτή η υποκρισία; Μέχρι τότε το κοινοβουλευτικό σύστημα θα νοθεύει τις ακέραιες αρχές της δημοκρατίας;

Δεχόμαστε, λοιπόν, ότι κάναμε και λάθη στην πορεία μας, ότι, αν θέλετε, δεν ήμαστε ακαίρειοι σ' εκείνο που οφείλαμε στο λαό μας. Αλλά ο μηδενισμός ενός κυβερνητικού έργου, που επαληθεύεται από συγκεκριμένα αποτελέσματα, όπως είναι η οικονομική κυβερνητική πολιτική, δεν είναι η καλύτερη προσφορά στο διάλογο, η καλύτερη προσφορά στη διαλεκτική γονιμοποίηση της δημοκρατίας.

Τελειώνοντας θέλω να πω ότι για μένα αποτελεί ένα γόνιμο ερεθισμό το νομοσχέδιο. Θα ήθελα δε να παρακαλέσω τον κύριο Υπουργό να εκμεταλλευθεί αυτόν το γόνιμο ερεθισμό, ο οποίος προκαλείται και στους συναδέλφους των άλλων κομμάτων που μίλησαν, ιδίως των δύο κομμάτων -δεν θέλω να κάνω κλιμάκωση κομμάτων-που μίλησαν καλά. Το νομοσχέδιο μπορεί να μην το ψηφίσουμε, αλλά δεν το κατηγορούμε.

Να πάω, λοιπόν, στο μέσο δρόμο και να συμφωνήσουμε. Να συγκροτήσουμε μια επιτροπή η οποία να μελετήσει το θέμα. Και αν είναι δυνατόν "Μέτρον πάντων χρημάτων εστί ο άνθρωπος". Και

αυτό δεν μπορούμε να το διεκδικούμε εμείς αποκλειστικά. Το αναγνωρίζουμε σε όλα τα κόμματα. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Σούρλας έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, πριν κάνω μία τελική πρόταση, αισθάνομαι την ανάγκη να κάνω ορισμένες παρατηρήσεις και να δώσω απαντήσεις στους αξιότιμους συναδέλφους αλλά και στον κύριο Υφυπουργό, βάσει των τοποθετήσεων που έχουν κάνει.

Κατ' αρχήν να πω ότι λυπάμαι που δεν έγινε κατανοητό τι προτείνουμε μ' αυτήν τη νομοθετική ρύθμιση. Από άλλους διότι επαρκώς δεν είναι ενημερωμένοι και από άλλους, επιτρέψτε μου να πω, που θέλουν να δημιουργούν σύγχυση.

Προτείνουμε να χορηγηθεί -και τίποτε άλλο- ελάχιστο εισόδημα επιβίωσης σε εκείνους που δεν μπορούν να ζήσουν με τις δικές τους δυνάμεις ή από άλλες πηγές του κράτους, προφανώς επιδόματα. Απαραίτητη προϋπόθεση είναι να καθοριστεί ποια είναι τα όρια κάτω από τα οποία έχει ανάγκη στήριξης το άτομο ή η οικογένεια. Βασική προϋπόθεση είναι να γίνει έρευνα για να διαπιστώσουμε ποιοι είναι αυτοί. Δεν προτείνουμε, δηλαδή, τίποτε λιγότερο ή περισσότερο από το να συμμορφωθούμε, κύριε Πρόεδρε με τον ευρωπαϊκό κοινωνικό χάρτη και ιδιαίτερα με το άρθρο 13, παράγραφοι 1 και 2. Μάλιστα η παράγραφος 2 λέγει ότι, όταν αυτό δεν γίνεται περιορίζονται τα κοινωνικά και τα πολιτικά δικαιώματα του ατόμου.

Τον ευρωπαϊκό χάρτη, καθώς και αυτό το συγκεκριμένο άρθρο 13, τα κυρώσαμε με νόμο το 1984. Κυβέρνηση ήταν το ΠΑΣΟΚ και υπήρχε συμφωνία όλων των κομμάτων. Δικαιούμεστε ηθικά, πολιτικά, κοινωνικά, νομικά, λογικά να τον έχουμε στο χρονοντούλαπο; Τον ανασύραμε το χάρτη και συντάξαμε αυτήν την πρόταση νόμου. Δεν είναι καμία προσωπική επινόηση, ούτε πρόκειται για δημαγωγία. Είμαι παλιός κοινοβουλευτικός. Πέρασα τα βιολογικά εφηβικά μου χρόνια αλλά και τα εφηβικά πολιτικά μου χρόνια. Πρόκειται για μια πρόταση συγκροτημένη.

Με το άρθρο 3 καθορίζονται τα όρια του εισοδήματος, με το άρθρο 6 γίνεται η καταγραφή των ατόμων, με το άρθρο 10 προβλέπεται σταδιακή εφαρμογή.

Κύριε συνάδελφε, έχει εφαρμοστεί σε όλες τις χώρες πλην της Ελλάδος. Εγώ μελέτησα της Κύπρου ιδιαίτερα και δανείστηκα ιδέες και σκέψεις. Είναι εύκολα να πάρουμε και από τις δικές τους εμπειρίες και να κάνουμε όλη εκείνη την υποδομή και όλη εκείνη τη νομοθετική διάρθρωση με διατάγματα και αποφάσεις, για να το εφαρμόσουμε. Εφαρμόζεται από το 1965 σε άλλες χώρες.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Πόσα δισεκατομμύρια χρειάζονται;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα. Μπορούμε να δώσουμε αυτά που έχουμε να γίνει σταδιακή εφαρμογή.

Αν είδατε στο άρθρο 10, στρατηγέ, μιλάμε για σταδιακή εφαρμογή αυτού του νομοσχεδίου. Δεν είναι λοιπόν καμία επινόηση της Νέας Δημοκρατίας ή δική μου. Είναι μία συνέπεια και μία υπόθεση κοινωνική, καθαρά ανθρώπινη αυτό που πάμε να κάνουμε απέναντι στους οργανισμούς τους διεθνείς, στο Συμβούλιο της Ευρώπης και απέναντι σ' εκείνους που δεινοπαθούν. Δεν είναι τίποτε περισσότερο από αυτό.

Ο κύριος Υφυπουργός ενοχλήθηκε, γιατί έκανε αναφορά στο νομοθετικό διάταγμα και ο στρατηγός κ. Σπυριούνης. Έκανα μία αναφορά, πού στηρίζεται η κοινωνική σας πολιτική. Στηρίζεται στο νομοθετικό διάταγμα του 5533. Και βεβαίως δεν μπορεί από τη μια μεριά να εμφανιζόμαστε κοινωνικά ευαίσθητοι, δημοκράτες -και καλά κάνουμε και είμαστε βεβαίως όλοι εδώ μέσα- και από την άλλη μεριά να λειτουργούμε με νόμους της χούντας.

Κύριε Υπουργέ, έπρεπε να είστε καλύτερα προετοιμασμένος. Η επιτροπή που συστήσατε το 1977 στην πρώτη αξιολόγηση - παρατήρησης που κάνει ξέρετε τι λέει; Για τους οικονομικά αδυνάτους συστάθηκε αυτή η επιτροπή με υπογραφή Γείτονα. Λέει: "Το ισχύον θεσμικό πλαίσιο δεν κατο-

χυρώνεται νομοθετικά, αλλά απλώς εξειδικεύεται σύμφωνα με τις διατάξεις ενός αναγκαστικού και ξεπερασμένου πλέον νομοθετικού διατάγματος, του 57/73". Αυτό σας λέει η επιτροπή σας, κύριε Υπουργέ. Γιατί δεν το αλλάζετε; Και χουντικό είναι και ξεπερασμένο είναι. Αυτό το στοιχείο εσείς μου το καταθέσατε, δεν είναι δική μου επινόηση.

Δημαγωγούμε, λέει ο κύριος Υπουργός με την πρότασή μας και κοροϊδεύουμε. Αν αυτό συμβαίνει, κύριε Κοτσώνη, τότε εσείς ως Κυβέρνηση το 1984, εμείς ως Νέα Δημοκρατία και όλα τα κόμματα που υπογράψαμε και κυρώναμε μία σύμβαση, τον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη και το άρθρο 13, κοροϊδεύατε τον ελληνικό λαό. Γιατί το κυρώσατε με νόμο; Γιατί αποτελεί κοροϊδία αυτό που εισηγούμαστε εμείς ή εγώ ως εισηγητής των δεκαπέντε συναδέλφων και της Νέας Δημοκρατίας και δεν κοροϊδεύατε εσείς τότε, όταν κυρώνατε με νόμο τον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη; Και το αφήσαμε δεκατέσσερα χρόνια στο χρονοντούλαπο και εμφανιζόμαστε τώρα ότι ασκούμε κοινωνική πολιτική; Γιατί;

Και ο κ. Βλασσόπουλος και ο κ. Κοτσώνης είπαν ότι είναι επαρκές νομοθετικό πλαίσιο, είναι επαρκής κοινωνική πολιτική. Μα δεν είναι έτσι. Δεν είναι επαρκές νομοθετικό πλαίσιο. Σας το λέει η επιτροπή. Η επιτροπή αναφέρει ότι δεν υπάρχει νομοθετικό πλαίσιο και προτείνει αποτελεσματικό νόμο. Αυτό λέει, κύριε Υπουργέ, εδώ σε μία από τις σελίδες, στη σελίδα 7.

"Η λειτουργία των υφισταμένων προγραμμάτων δεν καλύπτει τα κενά που δημιουργούνται". Τι να διαβάσω τώρα; Είναι πολλές οι παρατηρήσεις. "Το ελληνικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης δεν εξασφαλίζει επαρκείς χώρους συντήρησης για κάθε άτομο που βρίσκεται σε κατάσταση ανάγκης". Τα λένε ειδικοί επιστήμονες, υπάλληλοι που έχουν βιώσει το χώρο της κοινωνικής πρόνοιας, που εγώ, όταν είδα τα ονόματά τους, δεν αμφισβήτησα και τις γνώσεις τους και την αξιοπιστία και μερικούς από αυτούς τους γνωρίζω έστω εξ αποστάσεως.

Να, η απάντηση, κύριε Βλασσόπουλε, από την επιτροπή που εσείς συστήσατε. Δεν είναι δικά μου λόγια να αμφισβητείτε ή να βάζετε το στοιχείο της αντιπολιτευτικής διάθεσης. Η επιτροπή τα λέει αυτά τα πράγματα.

Και βεβαίως υπάρχουν πένητες. Στο Βόλο γίνονται καθημερινά συσσίτια για επτακόσια άτομα από τη Μητρόπολη Δημητριάδος, από το Δήμο Βόλου και Νέας Ιωνίας. Επτακόσιοι Έλληνες σιτίζονται. Τι λέτε; Ότι αυτοί πάνε για ένα πιάτο φαγητό, για να κερδίσουν χρήματα ή ότι επιδιώκουν κάτι άλλο; Δεν μπορούν να ζήσουν! Έχουμε φθάσει σε αυτό το σημείο. Δεν το βλέπετε αυτό το θλιβερό φαινόμενο; Δεν σας έχει τύχει να έρχονται στα πολιτικά γραφεία και να ζητάνε δύο χιλιάδες (2.000), πέντε χιλιάδες (5.000) και δέκα χιλιάδες (10.000) δραχμές για να πληρώσουν το ρεύμα και το νερό; Βέβαια υπάρχουν προβλήματα.

Είπατε ακόμη -και τελειώνω- ότι κάνουμε διάκριση -ο κ. Κοτσώνης νομίζω ότι το είπε αυτό- όπως προκύπτει από το άρθρο 2 της πρότασης νόμου. Δεν είστε καλά ενημερωμένοι και θα παρακαλέσω άλλη φορά να είστε περισσότερο, για δικό σας καλό.

Κύριε Υφυπουργέ, στη σελίδα 4 η επιτροπή, σε ό,τι αφορά τις διακρίσεις, λέει: "Από την ανάλυση των διατάξεων του πρωτογενούς και του παράγωγου κοινοτικού δικαίου προκύπτει ότι η κοινοτική έννομη τάξη δεν προβλέπει τη δεσμευτική για τα κράτη-μέλη αναγνώριση του δικαιώματος κάθε κοινοτικού υπηκόου σε ελάχιστα όρια συντήρησης." Και συμπληρώνει παρακάτω: "Ενώ τα όργανα της Κοινότητας έχουν περιορισμένες αρμοδιότητες παρέμβασης στην οργάνωση και λειτουργία των εθνικών συστημάτων κοινωνικής πρόνοιας."

Έγκριτοι επιστήμονες, ειδικοί, συνταγματολόγοι, νομικοί, διατυπώνουν την άποψη ότι δεν υπάρχει δέσμευση. Και εμείς βάσει αυτών των απόψεων, των εκτιμήσεων, επιστημονικών και δεδομένων, κάνουμε τη διατύπωση του άρθρου 2 ελικρινώς και ευθαρσώς, για να υπάρχει αυτή η διάκριση. Διότι αλίμονό μας εάν βάλουμε ελάχιστο εισόδημα σε όλους εκείνους τους οικονομικούς μετανάστες που πνέονται. Και αλίμονό μας αν ήταν στις προθέσεις μας να ασκήσουμε μία πολιτική υπέρ όλων αυτών, όταν πρόχει και πρέπει να προέχει ο Έλληνας, αφού από τον Έλληνα φορολογούμενο έρχονται τα χρήματα και σ' αυτόν πρώτα πρέπει να

πάνε.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, με μία απάντηση και πάλι στον κύριο Υφυπουργό. Αυτή είναι η απάντηση που δώσατε, κύριε Κοτσώνη, στις 23.3.1998 για τα βοηθήματα σε οικονομικά αδυνάτους.

Βεβαίως εγκρίθηκαν το 1995 διακόσια σαράντα εκατομμύρια (240.000.000) δραχμές και διατέθηκαν περίπου τέσσερα δισεκατομμύρια δραχμές για σεισμούς και πλημμύρες. Για τους οικονομικά όμως αδυνάτους, μετά από κοινωνική έρευνα, κύριε Πρόεδρε, μόνο είκοσι εκατομμύρια διακόσιες χιλιάδες (20.200.000) δραχμές.

Βεβαίως διατέθηκαν εννιάκόσια εβδομήντα εκατομμύρια (970.000.000) δραχμές το 1996 για πλημμύρες και σεισμούς. Για οικονομικά όμως αδυνάτους, μόνο είκοσι ένα εκατομμύρια (21.000.000) δραχμές.

Και βεβαίως διατέθηκαν εννιάκόσια τριάντα οκτώ εκατομμύρια (938.000.000) δραχμές για πλημμύρες. Για οικονομικά όμως αδυνάτους, μόνο δεκαοκτώ εκατομμύρια (18.000.000) δραχμές, κύριε Υφυπουργέ.

Είναι δική σας η υπογραφή, δεν είναι δική μου. Δεν μπορείτε να το αμφισβητήσετε αυτό. Το καταθέτω στα Πρακτικά της Βουλής, για να το διαβάσουν και άλλοι συνάδελφοι, γιατί στεναχωρήθηκα όταν αμφισβήτησε ο κύριος Υφυπουργός τη δική μου αξιοπιστία. Αν έκανα λάθος, θα το δεχόμουν. Δεν έκανα όμως λάθος.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Σούρλας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τελειώνουμε με την εξής πρόταση: Εγώ συμφωνώ με την πρόταση της κ. Αλφιέρη, καθώς και με το στρατηγό. Δηλαδή να αποσύρουμε την πρόταση, κύριε Πρόεδρε, αφού την καταψηφίζουν, για να μην έρθουν σε δύσκολη θέση. Διότι ξέρω και εγώ τις προθέσεις του κ. Βλασσόπουλου και των συναδέλφων του Κ.Κ.Ε. και του Συνασπισμού -ουσιαστικά δεν διαφωνεί κανείς- και δεν φαντάζομαι ότι ενοχλήθηκαν, γιατί αυτήν την πρόταση την έκανε η Νέα Δημοκρατία και εισηγητής είναι ο Σούρλας. Να αποσύρουμε την πρόταση αυτή, να σταματήσουμε τη συζήτηση εδώ και μην καταψηφισθεί, κύριε Υφυπουργέ και να συσταθεί μία διακομματική επιτροπή, να συνταχθεί μία πρόταση, όπως νομίζουν όλα τα κόμματα προς εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας στο άρθρο 13 του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη.

Πάντως να είστε σίγουροι ότι θα υποχρεωθούμε κάποια μέρα σύντομα να το κάνουμε αυτό. Θα μας υποχρεώσουν. Ξέρετε πολύ καλά πόσες καταγγελίες έχουν έρθει στο Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας, κύριε Υπουργέ.

Ευχαριστώ πολύ για την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Βλασσόπουλος έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατ' αρχήν, ευχαριστώ πολύ. Δεν νομίζω ότι πρέπει να επεκταθώ και να πω πολλά.

Θέλω να σταθώ μόνο στην επίθεση που δέχθηκα σε σχέση με το ρατσισμό. Εγώ δεν μίλησα όμως...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας βλέπω ακμαιότατο όμως! Αντισταθήκατε και αντέξατε!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν είπα ότι οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας είναι ρατσιστές. Ίσα-ίσα που επαίνεσα την ευαισθησία τους και είπα ότι η ευαισθησία η δική τους είναι ευαισθησία όλων. Αλλά εάν στο άρθρο 2 που μπήκαν μόνον οι Έλληνες αναξιοπαθούντες έμπαιναν και άλλοι, έστω και ως πλεονασμός, ίσως δεν θα υπήρχε ο κίνδυνος άλλοι να θεωρήσουν εμάς ή κάποιους από εμάς ότι είμαστε ρατσιστές."

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Θα ήταν λαϊκισμός τότε αυτό.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι, δεν το νομίζω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Σούρλα, είπατε αυτά που θέλατε να πείτε. Αφήστε και τους υπόλοιπους να μιλήσουν.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ: Είπα, επίσης, στην πρω-

τομιλία μου ότι η πολιτεία έχει υποχρέωση και το κράτος έχει υποχρέωση να εντοπίζει και να θεραπεύει τις αιτίες που δημιουργούν όλα αυτά τα κοινωνικά προβλήματα: τη φτώχεια, τον αποκλεισμό, το περιθώριο, τους οικονομικά αδύνατους. Επιμένω ότι υπάρχει κίνδυνος, πέραν όλων των άλλων, η χορήγηση ενός ακόμη επιδόματος να προκαλέσει μια κοινωνική νοθρότητα, μια κοινωνική αδιαφορία.

Θέλω επίσης να τονίσω ότι υπάρχει ένα κατάλληλο, ένα πλήρες νομοθετικό πλαίσιο, με το οποίο παρέχονται προνοιακές υπηρεσίες σε όλους αυτούς που έχουν πραγματική ανάγκη.

Και βέβαια να θυμίσω ακόμη πως αυτό το πλαίσιο, όπως και το κράτος-πρόνοιας, θεμελιώθηκε μετά το 1974, αλλά κυρίως από το 1981 και εδώ. Και γι'αυτό είμαστε υπερήφανοι που ανήκουμε στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. και που το κράτος-πρόνοιας είναι έργο του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Δεν θέλω να προκαταλάβω την άποψη του κυρίου Υπουργού, που θα πάρει το λόγο. Νομίζω ότι η πρόταση του κ. Σούρλα να αποσύρει το νομοσχέδιο είναι μια ικανοποιητική πρόταση και λύση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Με προϋπόθεση όμως.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ: Εξάλλου, τελειώνοντας την ομιλία μου παρεκάλεσα τον κ. Σούρλα να αποσύρει την πρόταση νόμου και να δούμε και να αντιμετωπίσουμε και αυτήν την ανάγκη των οικονομικά αδυνάτων και μέσα στα πλαίσια της δημοσιονομικής δυνατότητας της χώρας να δώσει η πολιτεία ένα επίδομα, ένα "βοήθημα επιβίωσης", όπως το λέτε, σ' αυτούς.

Ευχαριστώ πολύ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Μια παρέμβαση ενός δευτερολέπτου, κύριε Πρόεδρε, να το διευκρινίσω. Να την αποσύρουμε με την προϋπόθεση ότι θα αποφασίσουμε σήμερα -να δεσμευτεί ο κύριος Υπουργός- τη σύσταση μιας διακομματικής επιτροπής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Καλώς, κύριε Σούρλα.

Ο κ. Σκοπελίτης έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, και μετά τη δευτερολογία του κ. Σούρλα εμείς εξακολουθούμε να επιμένουμε ότι η πρόταση νόμου έχει αυτά τα χαρακτηριστικά που προσπαθήσαμε να προσδιορίσουμε στην παρέμβασή μας. Ως εκ τούτου επιμένουμε στη θέση μας και στην άποψή μας για την καταψήφιση της πρότασης νόμου.

Όσον αφορά την πρόταση για την απόσυρση, εμείς τονίσαμε την ανάγκη μιας πολιτικής πρόνοιας. Όμως έχουμε τη γνώμη ότι ξεκινάμε για την αντιμετώπιση αυτού του θέματος από διαφορετικές αφετηρίες. Και αυτό πάλι προσπαθήσα να το δώσω στην ομιλία μου.

Όσον αφορά εκείνο που είπε ο κύριος Υπουργός, ότι η καταπολέμηση του φαινομένου της φτώχειας και της εξαθλίωσης μπορεί να γίνει με μια αναπτυξιακή πολιτική, εμείς συμφωνούμε απόλυτα. Όμως γεννάται ένα ερώτημα. Γιατί δεν εφαρμόζεται αυτή η πολιτική; Και γιατί έχουμε μια πολιτική που κινείται στην ακριβώς αντίθετη κατεύθυνση με αυτά τα οδυνηρά αποτελέσματα που αναφέραμε και που αναφέρθηκαν σήμερα στην Αίθουσα αυτή;

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Η κ. Αλφιέρη έχει το λόγο.

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΑΛΦΙΕΡΗ: Κύριε Σούρλα, χαίρομαι που αποδέχαστε την πρότασή μου.

Κάνω αυτήν την πρόταση στον Πρόεδρο και στον κύριο Υφυπουργό, γιατί πιστεύω ότι μέσα από μία διακομματική επιτροπή θα επισημάνουμε αυτό το σύγχρονο φαινόμενο της φτώχειας και θα φέρουμε μία πιο ολοκληρωμένη πρόταση. Εγώ αποδέχομαι την πρόταση.

Από εκεί και πέρα θα ήθελα να επισημάνω δύο πράγματα που είπε ο κύριος Υφυπουργός.

Κύριε Υφυπουργέ, πιστεύω ότι όλοι, όπως και η Νέα Δημοκρατία υποστηρίζουμε, τις πολιτικές ανάπτυξης και ένταξης των πολιτών στην κοινωνία. Όμως δυστυχώς -και είναι αλήθεια αυτό- αυτές οι

πολιτικές δεν υπάρχουν σήμερα και ούτε αυτές τις πολιτικές υπερασπίζεται η Κυβέρνηση. Θα το αιτιολογήσω αυτό με μερικά νούμερα. Έχουμε τετρακόσιους εβδομήντα πέντε χιλιάδες άνεργους. Τι έχει να πει η Κυβέρνηση γι'αυτό και ποιες πολιτικές αναπτύσσει για την ένταξή τους στην κοινωνία; Τρία εκατομμύρια ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας και μεταξύ αυτών τριακόσιες ογδόντα χιλιάδες παιδιά. Και αυτό δεν το λέω εγώ, είναι από στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τι απαντά η Κυβέρνηση σε αυτό και τι πολιτικές αναπτύσσει για να αντιμετωπισθούν αυτά τα φαινόμενα;

Υπάρχει ένα άλλο θέμα που πρέπει να μας απαντήσετε, γιατί δεν μας απαντήσατε. Είμαστε οι τελευταίοι στο κράτος πρόνοιας και στις υποδομές και στα χρήματα. Ποιες είναι οι πολιτικές που αναπτύσσει η Κυβέρνηση για να αποक्रούσει ή να απομακρύνει τη χώρα μας από αυτά τα φαινόμενα.

Υπάρχουν, λοιπόν, μερικά πρακτικά πράγματα, μερικοί αριθμοί, μερικά γεγονότα. Στην πόλη του Πειραιά έχουμε 75% ανεργία στη ναυπηγοεπισκευαστική βάση Περάματος. Και δεν είναι τυχαία τα γεγονότα που συμβαίνουν αυτές τις ημέρες εκεί. Έχουμε 45% πτυχιούχους άνεργους, 60% γυναίκες άνεργες. Σε αυτά τι έχετε να μας απαντήσετε, κύριε Υφυπουργέ;

Εδώ μας δώσατε κάποια στοιχεία, τα οποία είναι λίγο μπερδεμένα. Όταν συνδέετε τα στοιχεία της κοινωνικής πολιτικής με τα στοιχεία των φυσικών καταστροφών, πιστεύω ότι κάνετε σοβαρό λάθος, κύριε Υφυπουργέ. Η φυσική καταστροφή σαφώς πρέπει να αντιμετωπισθεί από την Κυβέρνηση και είναι ένα γεγονός που προκύπτει. Όμως η φτώχεια και όλα αυτά τα προβλήματα που θίγει η πρόταση του κυρίου συναδέλφου είναι διαχρονικά προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας, τα οποία διαχρονικά δεν τα αντιμετωπίζετε κιόλας.

Άρα, λοιπόν, τις απαντήσεις που έπρεπε να δώσετε και τις "λύσεις", γιατί δεν είμαστε άνθρωποι του απόλυτου, δεν τις δώσατε. Δρομολόγηση, όμως, λύσεων μπορεί να προκύψει από αυτήν τη διακομματική επιτροπή. Και θα έχει πολύ ενδιαφέρον να ξεκινήσει μία μελέτη, η οποία δεν έχει γίνει από τη μεριά της Κυβέρνησης. Και θα έχει ενδιαφέρον να ξεκινήσει από το ελληνικό Κοινοβούλιο, γιατί τα κόμματα ξεκινούν από διαφορετικές αφετηρίες. Όμως στα βασικά κοινωνικά προβλήματα πρέπει να συγκλίνουμε. Πιστεύω ότι το ελληνικό Κοινοβούλιο πρέπει να έχει αυτήν τη δυνατότητα, να συγκλίνει σε μερικά πράγματα που συμφωνούμε.

Εγώ αποδέχομαι την πρόταση και, πιστεύω να γίνει πραγματικότητα. Από εκεί και πέρα, όμως, κύριε Υφυπουργέ, θα πρέπει να μας απαντήσετε για συγκεκριμένα προγράμματα, που εμείς δεν τα βιώνουμε.

Τα παιδιά των φαναριών είναι μία πραγματικότητα για τη χώρα μας. Εσείς αντί να αναπτύξετε πολιτικές ένταξης στην παιδεία, στην υγεία κλπ., τα παιδιά αυτά συλλαμβάνονται από τη μεριά της Αστυνομίας. Δηλαδή, την κοινωνική πολιτική την ασκεί η Αστυνομία. Και επειδή κατά καιρούς έφερα το θέμα αυτό στη Βουλή, ποτέ δεν μας είπατε πού πάνε αυτά τα παιδιά, τι γίνονται και τι κάνουν. Είναι πράγματα στα οποία θα πρέπει να μας απαντήσετε. Βιώνουμε την ελληνική κοινωνία, δεν ζούμε κάπου αλλού. Πιστεύω ότι στην παρέμβαση που κάνατε δεν μας απαντήσατε. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Ζαφειρόπουλος έχει το λόγο.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, αναδεικνύεται ότι όλες οι πτέρυγες της Βουλής συμφωνούν ότι υπάρχει πρόβλημα και πρέπει να επιλυθεί.

Όλες οι πτέρυγες αναφέρονται στην αναβολή της συζήτησης ή, αν θέλετε, την απόσυρση της προτάσεως, για να συσταθεί, όμως, μια επιτροπή. Ο κ. Σκοπελίτης του Κ.Κ.Ε. λέει να καταψηφιστεί η πρόταση, αλλά διαπιστώνει ότι υπάρχει πρόβλημα. Από άλλη πολιτική σκοπιά το εκφράζει, δικός του είναι ο λόγος.

Το πρόβλημα είναι υπαρκτό και ρωτάμε τον κύριο Υπουργό αν δέχεται να αποσύρουμε την πρόταση με τις υπάρχουσες προϋποθέσεις του προβλήματος και να δεσμευτούμε ότι θα

συσταθεί επιτροπή, η οποία μπορεί να προχωρήσει σύμφωνα και με την πρόταση, αλλά και με τα όσα ψηφίστηκαν τους τελευταίους δύο νόμους, με το νόμο του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Πρέπει να δούμε πώς μπορούμε να συνθέσουμε μία άποψη, προς την κατεύθυνση όμως του κοινωνικού χάρτη που έχει ψηφιστεί από όλα τα κράτη-μέλη της Ευρώπης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Κύριε Πρόεδρε, με στενοχώρησε πραγματικά η τοποθέτηση της κ. Αλφιέρη, διότι φαίνεται ότι δεν έχει ενημερωθεί γι' αυτά τα οποία κάνουμε και αισθάνομαι ότι έχω ποσοστό ευθύνης για το ότι δεν έχει ενημερωθεί, αν και το έγραψαν όλες οι εφημερίδες, το είπαν τα περισσότερα ραδιόφωνα και έχει ασχοληθεί η τηλεόραση επανειλημμένα με αυτό το θέμα.

Και εγώ από του Βήματος της Βουλής ασχολήθηκα με το θέμα, όταν αυτό υπήρχε σε μεγάλη έκταση, γιατί ποτέ δεν φιλοδόκησα και δεν δήλωσα ότι θα εξαλείψω εντελώς το πρόβλημα των παιδιών των φαναριών. Είχα πει, λοιπόν, επανειλημμένα ότι το πρόβλημα των παιδιών των φαναριών δεν είναι θέμα δημόσιας τάξης, αλλά είναι θέμα πρόνοιας. Έτσι το αντιμετωπίσαμε.

Σας λέω τώρα και ελπίζω να τελειώνουμε με αυτό το θέμα ότι τα συγκεντρώνει η Αστυνομία, «δεν υπάρχει άλλο Σώμα εκτός από την Αστυνομία, αφού η πρόνοια δεν έχει ειδικές δυνάμεις για να το κάνει-τα πηγαίνει στο 'Ίδρυμα 'Αγία Βαρβάρα' στη Νέα Σμύρνη, όπου αναζητούνται οι οικογένειές τους, αφού πρώτα τα πλύνουν, τα ταΐσουν. Όσα έχουν οικογένειες, προσπαθεί η κοινωνική λειτουργός και η ψυχολόγος να τα επανασυνδέσει και να πείσει τους γονείς ότι δεν είναι καλό πράγμα να στέλνουν τα παιδιά στα φανάρια για να συμβάλλουν στο οικογενειακό εισόδημα. Είναι τέτοιο το μορφωτικό επίπεδο, που θεώρησαν οι γονείς πολύ φυσικό να πηγαίνουν τα παιδιά στα φανάρια για να συμβάλλουν στο χαμηλό οικογενειακό εισόδημα. Είναι τα περισσότερα, παιδιά αθιγάνων.

Όσα παιδιά δεν γίνει κατορθωτό να βρεθούν οι οικογένειές τους, τα στέλνουμε στις παιδουπόλεις του Εθνικού Οργανισμού Κοινωνικής Φροντίδας, όπου κάτω από τον έλεγχο και την προστασία εξειδικευμένου προσωπικού έχουν τη φροντίδα της οικογένειας που τους λείπει. Έτσι, λοιπόν, το πρόβλημα των παιδιών των φαναριών το αντιμετωπίζουμε σαφώς σαν πρόβλημα πρόνοιας, σαν πρόβλημα ανθρωπίνου, που αφορά ιδιαίτερα ευαίσθητο τμήμα του πληθυσμού. Όποτε θέλετε, είμαι στη διάθεσή σας, να σας δώσω αριθμούς, πόσα παιδιά έχουν περάσει από το 'Ίδρυμα 'Αγία Βαρβάρα', πόσα παιδιά βρίσκονται στις παιδουπόλεις και μπορείτε να πάτε μόνοι σας να τα επισκεφθείτε, για να δείτε ποιας φροντίδας τυγχάνουν αυτά τα παιδιά.

Γενικά η Αντιπολίτευση και κυρίως η πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας προσπάθησε να πείσει τη Βουλή και διά της Βουλής το πανελλήνιο ότι ζούμε σε μία χώρα όπου η κοινωνία και ο λαός έχει εξαθλιωθεί. Εγώ δεν υποστήριξα στην τοποθέτησή μου ότι ζούμε στον παράδεισο. Σίγουρα είμαστε σε μία χώρα όπου υπάρχει φτώχεια, υπάρχει νέα φτώχεια, υπάρχουν όλα τα φαινόμενα μιας σύγχρονης κοινωνίας. Δεν είμαστε όμως μία εξαθλιωμένη κοινωνία. Ακόμα και σε εκείνες τις εποχές που ήταν δύσκολες οι οικονομικές καταστάσεις υπήρχε ένα μέτρο. Δηλαδή οι Έλληνες αναζητούσαν στην Ευρωπαϊκή 'Ηπειρο ή και σε άλλες ηπείρους τύχη, δουλειά και ξενιτεύονταν.

Σήμερα κανένας Έλληνας δεν πάει να αναζητήσει το ψωμί του έξω από τα σύνορα της χώρας. Εδώ αναζητούν την τύχη τους και το καθημερινό τους. Αυτή η χώρα, που την παρουσιάζετε να κατοικείται από έναν εξαθλιωμένο λαό -μόνο στα σκουπίδια δεν είπατε ότι ψάχνουν οι Έλληνες για να εξασφαλίσουν το καθημερινό τους- έχει γίνει χώρα υποδοχής ενός εκατομμυρίου εξαθλιωμένων ανθρώπων από τα Βαλκάνια και από άλλες χώρες. Αυτοί για να έρχονται εδώ και να κάθονται εδώ πάει να πει ότι βρίσκουν δουλειά, γιατί αλλιώς δεν θα κάθονταν. Δεν φαντάζομαι να πιστεύετε ότι βρίσκονται εδώ επειδή τους αρέσει ο ήλιος και η ομορφιά της χώρας μας.

Μια χώρα λοιπόν που εξασφαλίζει ψωμί σε ένα εκατομμύριο οικονομικούς μετανάστες δεν είναι δυνατόν να είναι εξαθλιωμένη. Αυτή η Κυβέρνηση δεν έχει οδηγήσει τη χώρα σε εξαθλίωση. Αντίθετα, η Ελλάδα έχει γίνει η γη της επαγγελίας για όλους τους γείτονες.

Όσον αφορά τη συγκεκριμένη πρόταση νόμου, έχει περάσει πολύς χρόνος από τότε που τη συζητήσαμε στη Διαρκή Επιτροπή. Εν τω μεταξύ με το νόμο για την οργάνωση του Εθνικού Συστήματος Κοινωνικής Φροντίδας στο άρθρο 22, όπου αναφερόμαστε στα προγράμματα εισοδηματικών ενισχύσεων, λέμε ότι αυτά τα προγράμματα που αφορούν την οικογένεια, τη μητρότητα, το παιδί, τα άτομα με ειδικές ανάγκες, τους παλιννοστούντες ομογενείς, επαναπατριζόμενους και τους οικονομικά αδύνατους, όπως επίσης τους όρους και τις προϋποθέσεις χορήγησης και το ύψος αυτών των ενισχύσεων, καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας.

Πληροφορώ τον κ. Σούρλα ότι αυτή η απόφαση βρίσκεται στο τελικό της στάδιο και ότι μέχρι το τέλος Αυγούστου θα έχει υπογραφεί και από μένα και από τον κ. Χριστοδουλάκη.

Πριν τελειώσω, κύριε Σούρλα, θέλω να πω ότι ξέρω πόσο υψηλή είναι η ευφύια σας. Γι'αυτό λέω ότι το κάνετε επιτήδες. Προσπαθείτε να δημιουργήσετε εντυπώσεις μέσα στη Βουλή. Αναφερόμενος στο άρθρο 13 είπατε ότι η μη χορήγηση των επιδομάτων δημιουργεί περιορισμό στα πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα των πτωχών. Δεν είναι έτσι και θα σας το διαβάσω. Δεν μπορώ να καταλάβω πώς δώσατε αυτήν την αυθαίρετη ερμηνεία. Λέει η παράγραφος 2 του άρθρου 13: "να μεριμνούν ώστε τα πρόσωπα που δικαιούνται παρόμοια βοήθεια να μη βλέπουν να τους περιορίζονται από το λόγο αυτό τα πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματά τους". Δηλαδή, να μην τα χρησιμοποιώ εγώ ή ο νομάρχης αυτά τα επιδόματα για να εξασφαλίσω την ψήφο τους στις εκλογές.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Είπα ό,τι αναφέρει η παράγραφος 2.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Όχι δεν λέγατε αυτό. Ακούσαμε όλοι τι λέγατε.

Αυτό δείχνει ότι η πρόταση που κάνατε δεν ήταν επαρκώς προετοιμασμένη. Δεν μου αρέσει να επεκτείνομαι σε κάθε σκέψη, αλλά έχω την εντύπωση ότι εάν αποφασίσει η πλειοψηφία του ελληνικού λαού να σας επαναφέρει στην κυβέρνηση, όταν φέρετε τέτοιας ποιότητας προτάσεις νόμων, φοβάμαι ότι η διακυβέρνηση της χώρας από εσάς δεν θα είναι και τόσο επιτυχής. Ευτυχώς που θα αργήσει αρκετά να έρθει αυτή η ώρα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δεν έχετε δικαίωμα να λάβετε το λόγο, κύριε Σούρλα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο κύριος Υπουργός έθεσε θέμα προσωπικής μου αξιοπιστίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δεν υπάρχει προσωπικό θέμα, κύριε Σούρλα.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Ζαφειρόπουλος έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Δώστε μου ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Δώστε του ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το Προεδρείο κρίνει ότι δεν υπάρχει προσωπικό θέμα. Διαβάστε τον Κανονισμό. Θα δείτε ότι το Προεδρείο κρίνει εάν υπάρχει προσωπικό θέμα.

Δεν έθεσε θέμα αξιοπιστίας σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Ο Κανονισμός λέει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Διαβάστε τον Κανονισμό.

Σας παρακαλώ, να μη γράφεται τίποτα στα Πρακτικά από αυτά που λέει ο κ. Σούρλας.

Ορίστε, κύριε Ζαφειρόπουλε, έχετε το λόγο.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, καμιά φορά έχω την άποψη από την εμπειρία που έχω -εσείς έχετε μεγαλύτερη από μένα, ίσως, εδώ μέσα-ότι καλό είναι, αντί να είναι σε διάλογο το Προεδρείο με τον αιτούντα Βουλευτή, να δίνει το λόγο για ένα λεπτό. Λιγότερος θα είναι ο χρόνος και πιο παραγωγικός. Αυτό ας το έχουμε πάντοτε υπόψη μας, να μην αναλισκόμαστε σε αντεγκλήσεις που δημιουργούν τυχόν και παρεξηγήσεις, τις οποίες δεν τις θέλει ούτε η μια πλευρά ούτε η άλλη.

Ο κ. Σούρλας κατέθεσε μία πρόταση, μαζί με τους δεκαπέντε συναδέλφους, με την ευαισθησία που τους διακατέχει, αλλά και με αυτό που αναδείχθηκε μέσα από το Κοινοβούλιο, ότι δηλαδή υπάρχει πρόβλημα. Όσο και να θέλει ο κύριος Υπουργός να μεταθέσει από τους ώμους του μια πρόταση, η οποία του έγινε για να αποσυρθεί η πρόταση νόμου αυτή και να συσταθεί μία επιτροπή, δεν θέλει να αναλάβει αυτήν την υποχρέωση, γιατί φαίνεται ότι η πολιτική βούληση η κυβερνητική δεν θέλει να στέρξει πάνω σε προτάσεις οι οποίες θα είναι παραγωγικότερες τυχόν από τη μονομέρεια της πολιτικής της βούλησης.

Εκείνο το οποίο είπαμε εμείς είναι ότι υπάρχει ένα τεράστιο πρόβλημα και το επισημάναμε. Είπαμε ότι η κοινωνική πολιτική, την οποία ασκεί η Κυβέρνηση πάνω σ' αυτό το θέμα στηρίζεται στο π.δ. 57/73. Είναι καθαρό. Είπαμε ότι ο ελληνικός λαός πράγματι υποφέρει με το να βλέπει, αν θέλετε, αλλά και με το να συνδράμει πολλές φορές κοινωνικές ομάδες, οι οποίες έχουν αγγίξει τα όρια όχι της φτώχειας, αλλά δεν υπάρχει λέξη να περιγράψουν αυτόν που είναι κάτω από τη φτώχεια, ας τον πούμε ο νεόπτωχος κλπ., εν πάση περιπτώσει, της ένδοιας, τη στιγμή κατά την οποία μοιάζει να μην έχει πού την κεφαλήν κλίνει, που έλεγαν παλιά, δεν έχουν ούτε ψωμί να φάνε. Αυτά τα όρια προσταθεί να επουλώσει η πρόταση η οποία κατετέθη. Δεν τα έχει αντιμετωπίσει η Κυβέρνηση. Τώρα με διάφορες αποφάσεις -αναμένεται ακόμη η απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων να εκδοθεί σύμφωνα με κάποιες διατάξεις, αλλά και από αυτές τις διατάξεις- προκύπτει ότι δεν αγγίζει αυτά τα όρια. Δηλαδή, εκείνο το καθημερινώς σίγουρο, το οποίο με τις προϋποθέσεις του προεδρικού διατάγματος που υπάρχει και με όσα λένε, το σίγουρο που έχει ο άνθρωπος είναι πως ξέρει ότι την επόμενη μέρα θα αναπνεύσει αέρα. Αυτό είναι το σίγουρο. Σίγουρο δεν είναι αν θα μου δώσεις επίδομα και αν θα με έχεις μέσα στις κλίμακες των επιδομάτων και όποτε θέλεις το Πάσχα ή τα Χριστούγεννα θα μου δώσεις ένα κομμάτι ψωμί να φάω. Δεν είναι αυτό το πνεύμα, πρέπει να το καταλάβουμε. Γι' αυτό κάνουμε την πρόταση. Νομίζω ότι ήταν παραγωγική η πρόταση. Εκφράστηκε από όλες τις πτέρυγες της Βουλής κάτι το συνολικότερο. Το σύνολο της δημοκρατίας εκφράζεται εδώ, το σύνολο της βούλησης του ελληνικού λαού είναι πολύ καλύτερο και μεγαλύτερης αποδοχής και τιμάει μια κυβέρνηση. Στο κάτω-κάτω της γραφής να συμβάλουν όλα τα κόμματα να διορθωθεί μια τεράστια ατέλεια η οποία υπάρχει. Δεν νομίζω ότι είναι προς ψόγο μιας κυβέρνησης.

Αλλά, κύριε Υπουργέ, βλέπετε ότι ούτε με κραυγές ούτε με παρελθοντολογίες ασκούμε την πολιτική μας μέσα στην Αίθουσα αυτή. Εγώ τοποθετούμενος, και πάρα πολλές φορές ο ιδρυτής και Πρόεδρος του κόμματος τότε Κωνσταντίνος Καραμανλής μέχρι και όλοι οι αρχηγοί του κόμματος και ο σημερινός Αρχηγός του κόμματος κ. Κώστας Καραμανλής και όλοι μας, που δεν κοιτάξαμε ποτέ εκφράζοντα την πολιτική μας βούληση μέσα στη Βουλή να χρωματίσουμε τις πτέρυγες ή να χρωματίζουμε τον ελληνικό λαό. Όμως, από τα επίσημα πρωθυπουργικά χείλη, τρεις, τέσσερις φορές έχει χρωματιστεί ο ελληνικός λαός μέσα σ' αυτήν τη Βουλή. Ποιος κραυγάζει λοιπόν και ποιος αρχίζει να φωνάζει εδώ μέσα και ποιος θέλει την παρελθοντολογία; Εμείς ή η Κυβέρνηση;

Αυτό να το δείτε και ανατρέξτε στα Πρακτικά, να δείτε ποιες είναι οι εκφράσεις του κυρίου Πρωθυπουργού, οσάκις ζορίζουν τα πράγματα και οσάκις ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης του θέτει και ερωτήματα αλλά και προτάσεις τις οποίες δεν θέλει να αποδεχθεί και με μία κραυγή αυτής της περιφημής "Δεξιός" προσπαθεί να χρωματίσει και να αναμοχλεύσει πάθη περασμένα,

ξεχασμένα και πάθη τα οποία ο ίδιος ο Κωνσταντίνος Καραμανλής με το Σύνταγμα του 1975 κατόρθωσε να τα απαλείψει και κατόρθωσε ο Έλληνας πολίτης να είναι πολίτης αυτής της χώρας χωρίς χρώματα, αλλά με προβλήματα και με επιδιώξεις τις οποίες θέλει για να έχει το αύριο του σίγουρο, όπως σίγουρος πρέπει να είναι και αυτός ο τόπος. Και ο Έλληνας είναι πράγματι και φιλόξενος και φιλεύσπλαχνος.

Λέτε ότι δεν πεινάει ο ελληνικός λαός. Την ανεργία πού την πάτε; Είναι πατριώτες οι άνεργοι και μένουν από πατριωτικό σοβινισμό στην Ελλάδα και δεν βγαίνουν έξω για να δουλέψουν; Και προσπαθούν να πάνε, αλλά προσπαθούν να βρουν και μία δουλειά. Εκτιμήστε το αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Θέλετε να τριτολογήσετε, κύριε Υπουργέ;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Υπουργέ, για να μην τεθεί σε ψηφοφορία η πρόταση νόμου, έγινε η πρόταση να γίνει μία επιτροπή. Δέχθεσθε αυτήν την πρόταση ή θέλετε να μπει σε ψηφοφορία;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Κύριε Πρόεδρε, όπως σαφώς δήλωσα με τη δευτερολογία μου, το θέμα αυτό βρίσκεται στο τελικό στάδιο της επίλυσής του με τον καθορισμό του ελαχίστου εισοδήματος κάτω του οποίου βέβαια ο κάθε Έλληνας πολίτης και ο κάθε νομίμως ευρισκόμενος πολίτης σε αυτήν τη χώρα θα τυγχάνει του πλέγματος προστασίας από άποψη υγείας, βοηθημάτων, ασφάλειας, πρόνοιας κλπ.

Επομένως δεν νομίζω ότι έχει να προσφέρει τίποτα μία επιτροπή σε ένα θέμα, το οποίο θα είναι λήξαν εντός του επομένου μηνός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Σούρλα, επιμένετε να θέσετε την πρόταση σε ψηφοφορία;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Εάν αυτό που λέει ο κύριος Υπουργός θα υλοποιηθεί, δεν έχουμε κανένα πρόβλημα. Επιτρέψτε μου όμως να πω ότι έρχεται σε αντίθεση με τα λεγόμενά του. Μέχρι τώρα επιχειρηματολογούσε ότι αν η πρότασή μας για το ελάχιστο εισόδημα τεθεί σε εφαρμογή, νικάζεται η οικονομία της χώρας στον αέρα. Τώρα που θα προστεθούν και οι αλλοδαποί, για να χορηγηθεί το ελάχιστο εισόδημα, κύριε Υφυπουργέ, τι μέλλει γενέσθαι;

Εγώ εκφράζω την επιφύλαξη, λοιπόν, ότι αυτή η απόφαση οδεύει προς αυτήν την κατεύθυνση, κύριε Υπουργέ. Απορώ λοιπόν, πώς το είπατε αυτό, έχει καταγραφεί στα Πρακτικά και θα το δούμε. Μακάρι να είναι έτσι και να διαφωσθώ. Επειδή όμως πεπτοίγησέ μου είναι ότι δεν θα γίνει αυτό, θα παρακαλέσω να τεθεί σε ψηφοφορία η πρότασή μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής της πρότασης νόμου: "Περί κοινωνικής προστασίας των οικονομικά αδυνάτων".

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση νόμου, παρακαλώ, να εγερθούν.

(Εγείρονται οι αποδεχόμενοι την πρόταση νόμου)

Δεν ηγέρθη ο απαιτούμενος και προβλεπόμενος από τον Κανονισμό της Βουλής αριθμός Βουλευτών και η πρόταση νόμου: "Περί κοινωνικής προστασίας των οικονομικά αδυνάτων", απορρίπτεται.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι οι Υπουργοί Ανάπτυξης, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Υγείας και Πρόνοιας, Γεωργίας, Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης κατέθεσαν σχέδιο νόμου: "Ενιαίος Φορέας Ελέγχου Τροφίμων και άλλες ρυθμίσεις θεμάτων αρμοδιότητας του Υπουργείου Ανάπτυξης".

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Επίσης έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και

Δικαιοσύνης καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης: "Συλλογικές Διαπραγματεύσεις στη Δημόσια Διοίκηση, μονιμοποιήσεις συμβασιούχων αορίστου χρόνου και άλλες διατάξεις".

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεσθε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη

συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 13.30' λύεται η συνεδρίαση για την προσεχή Τρίτη 3 Αυγούστου 1999 και ώρα 18.30' με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος νομοθετική εργασία, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που θα διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ